46. ÉVFOLYAM 16. SZÁM ÁRA: 5,80 Ft 1990. ÁPRILIS 18.

LUDAS MATYI

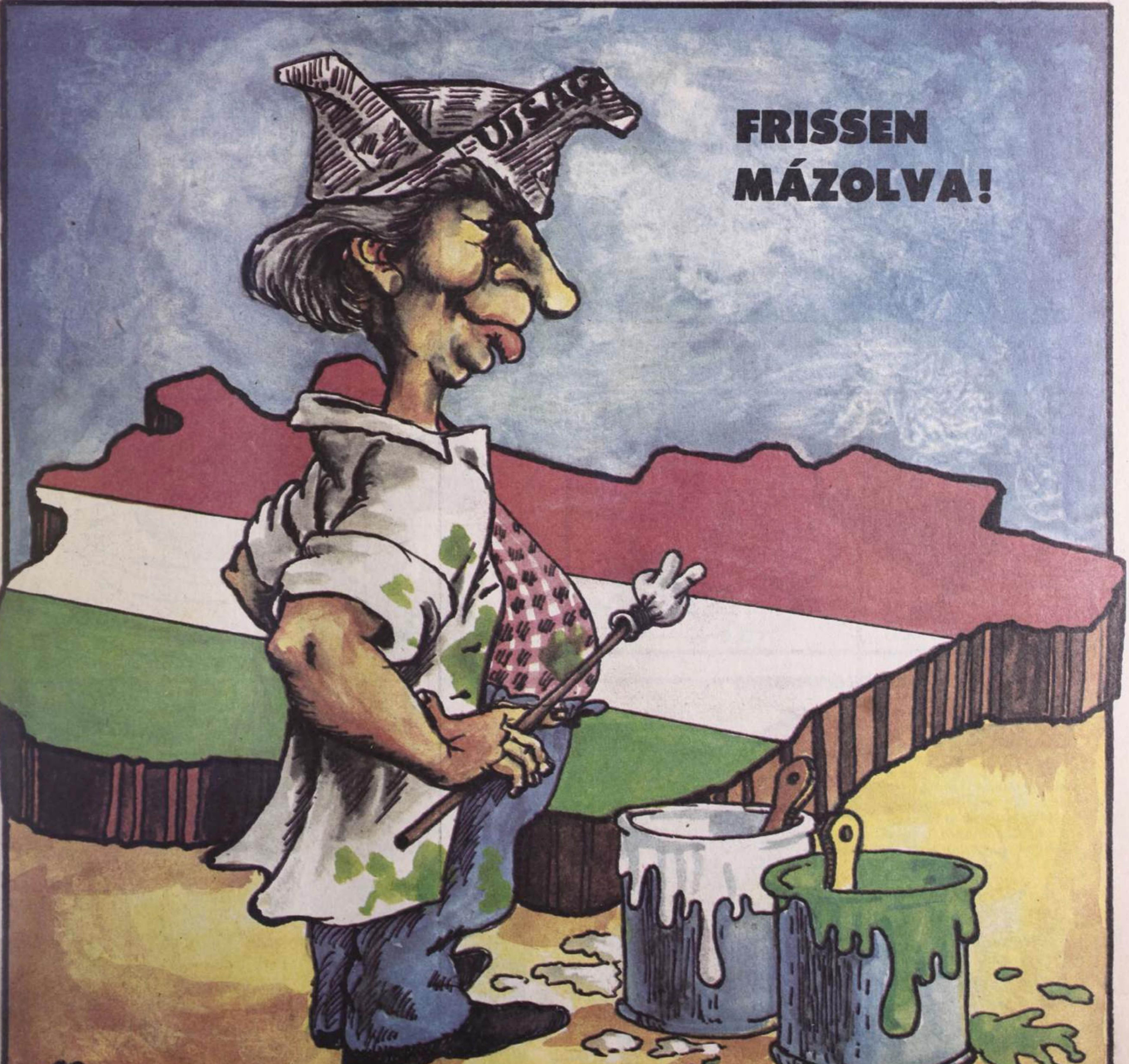
ÚJSÁG
FRISSEN MÁZOLVA!
zoe

Békési József Sándor

ÉRZÉKENY

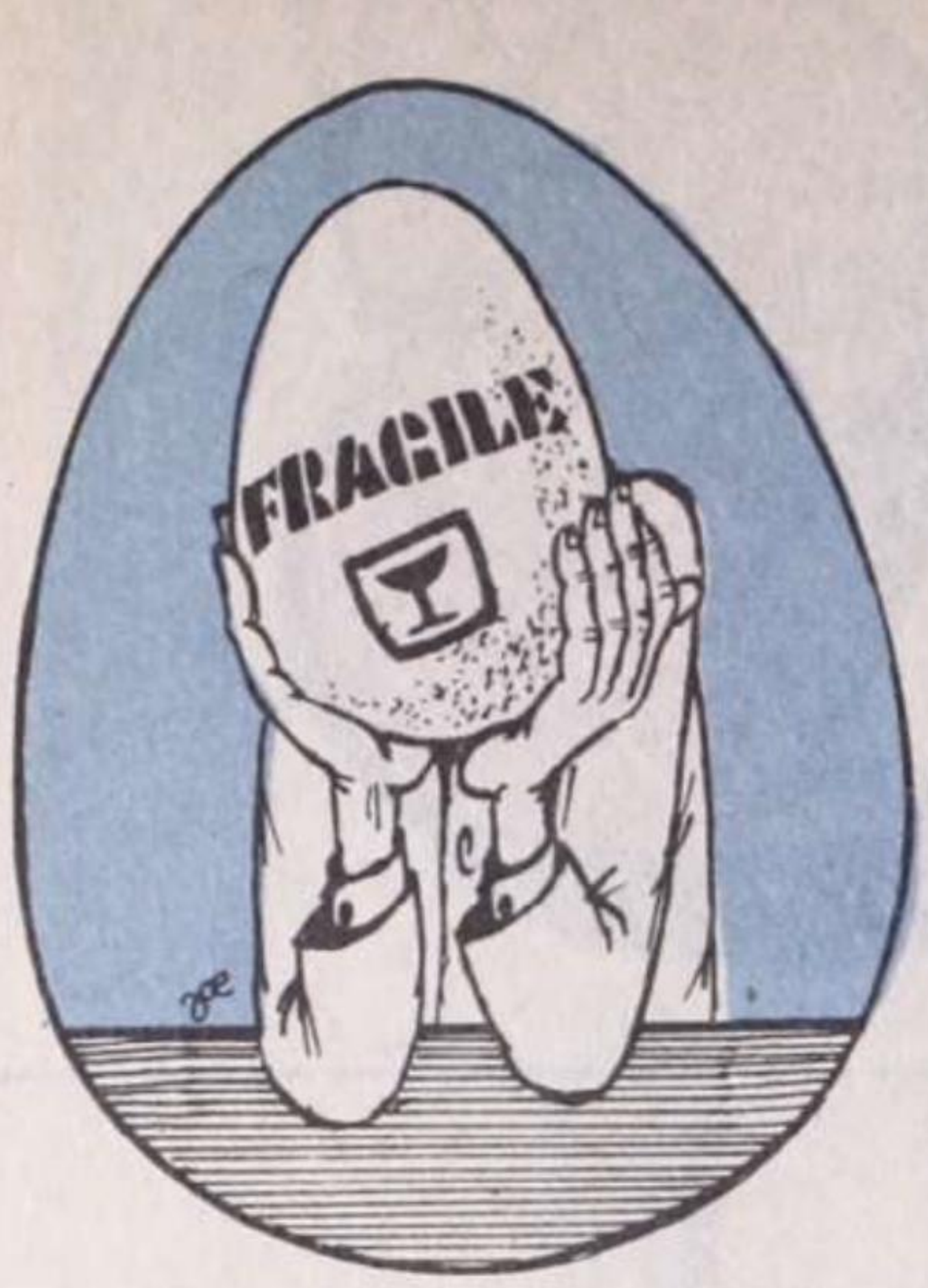

SOKOLDALÚ

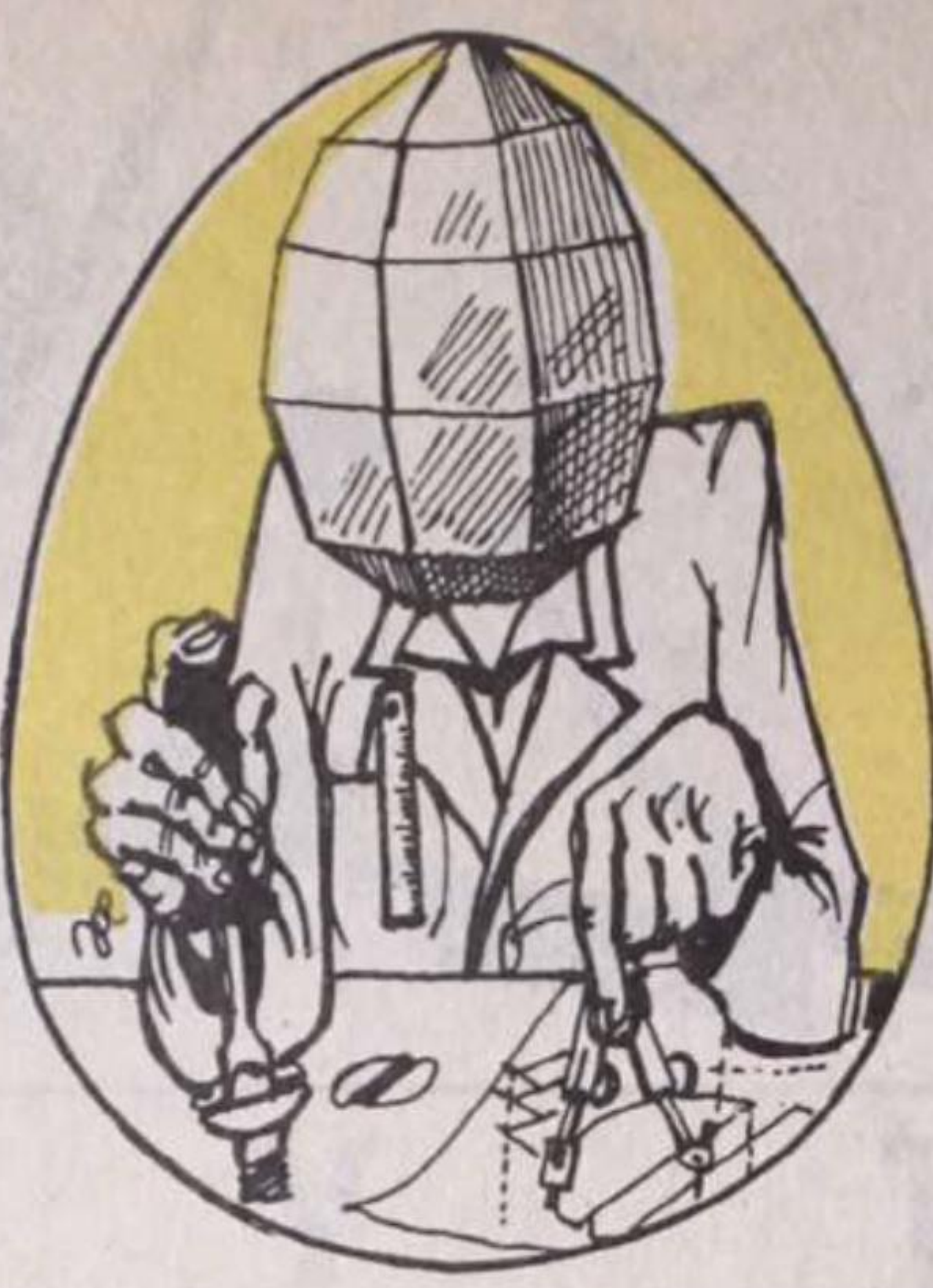

ÉLETUNT

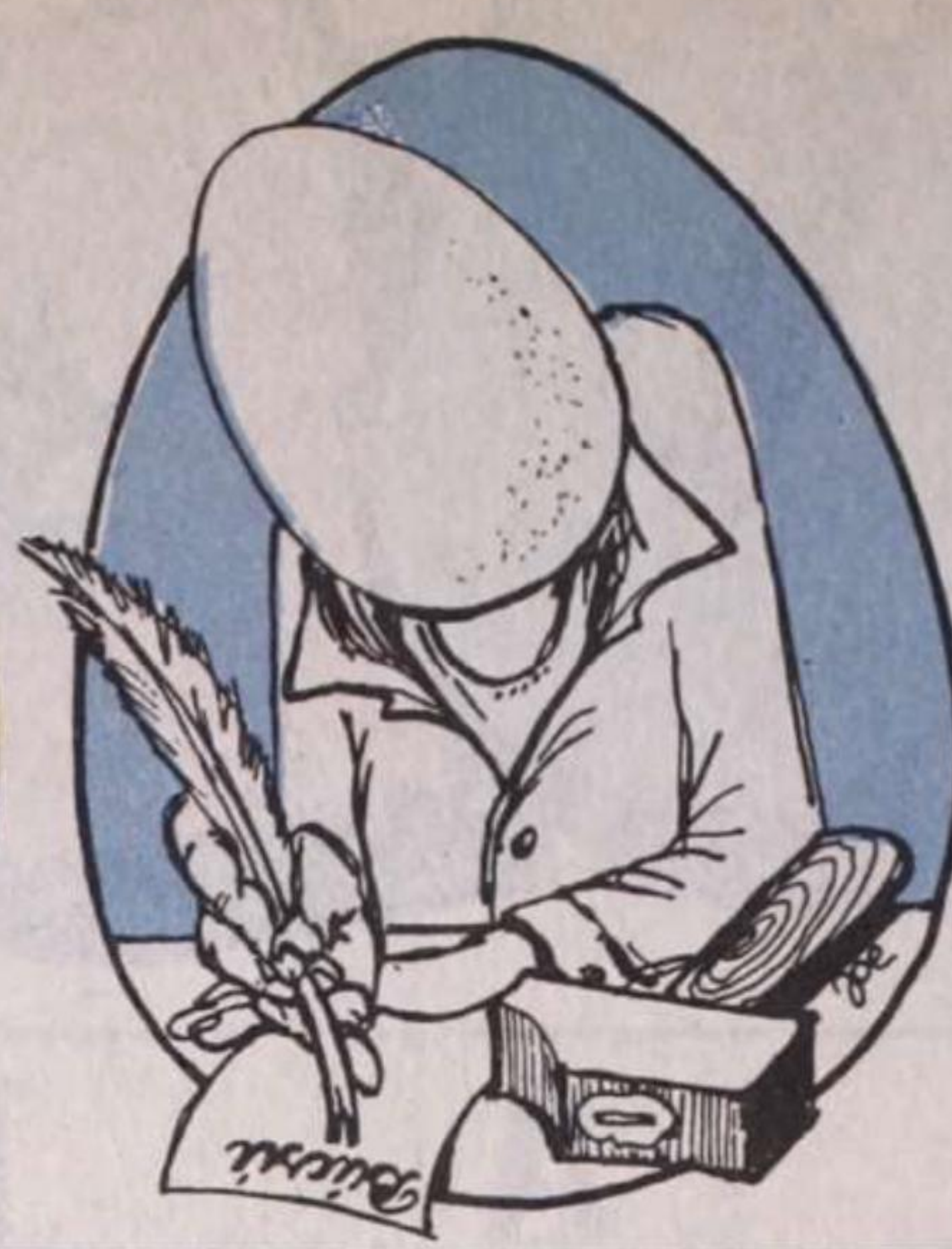

INTELLIGENS

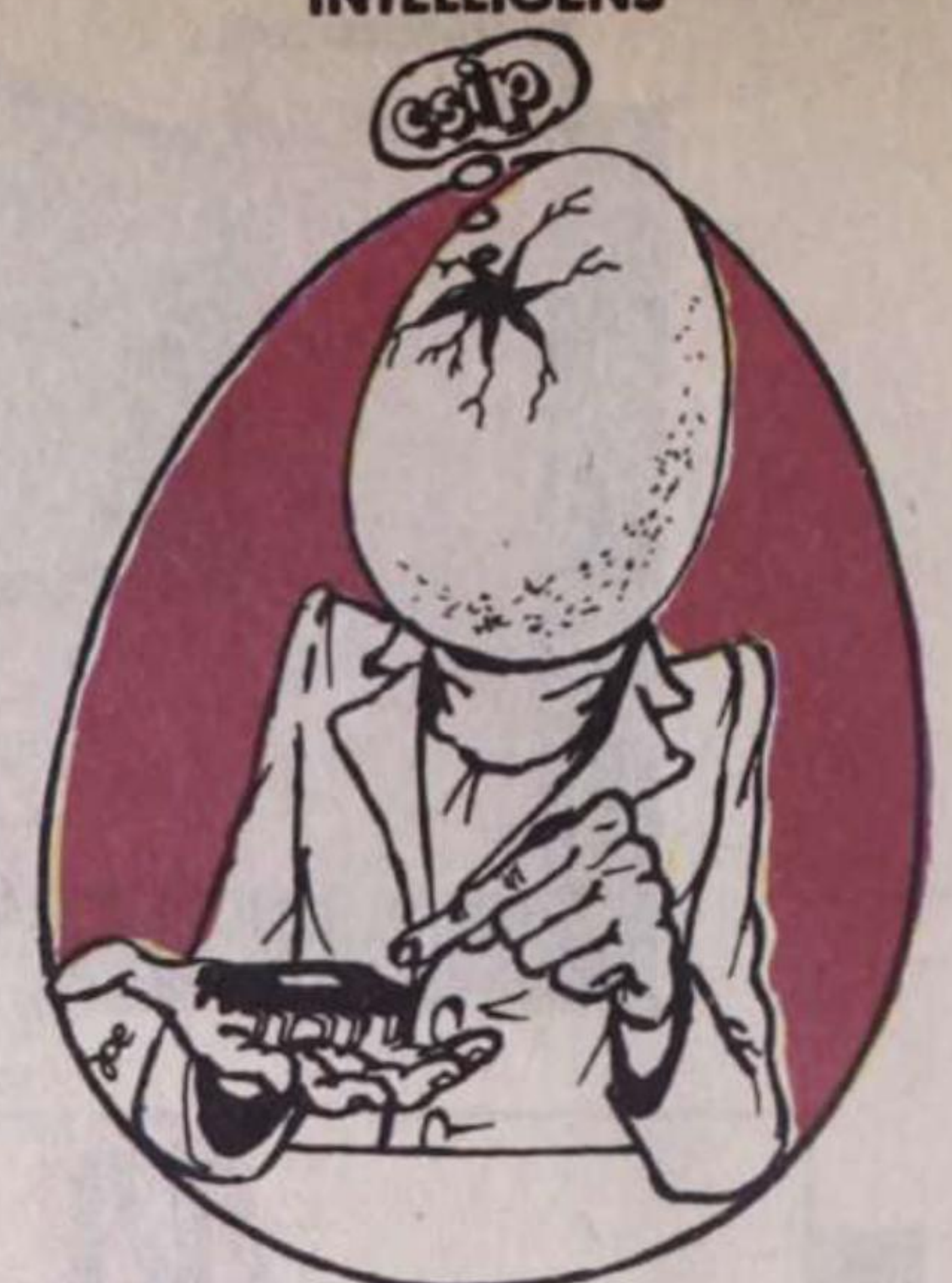

GAVALLÉR

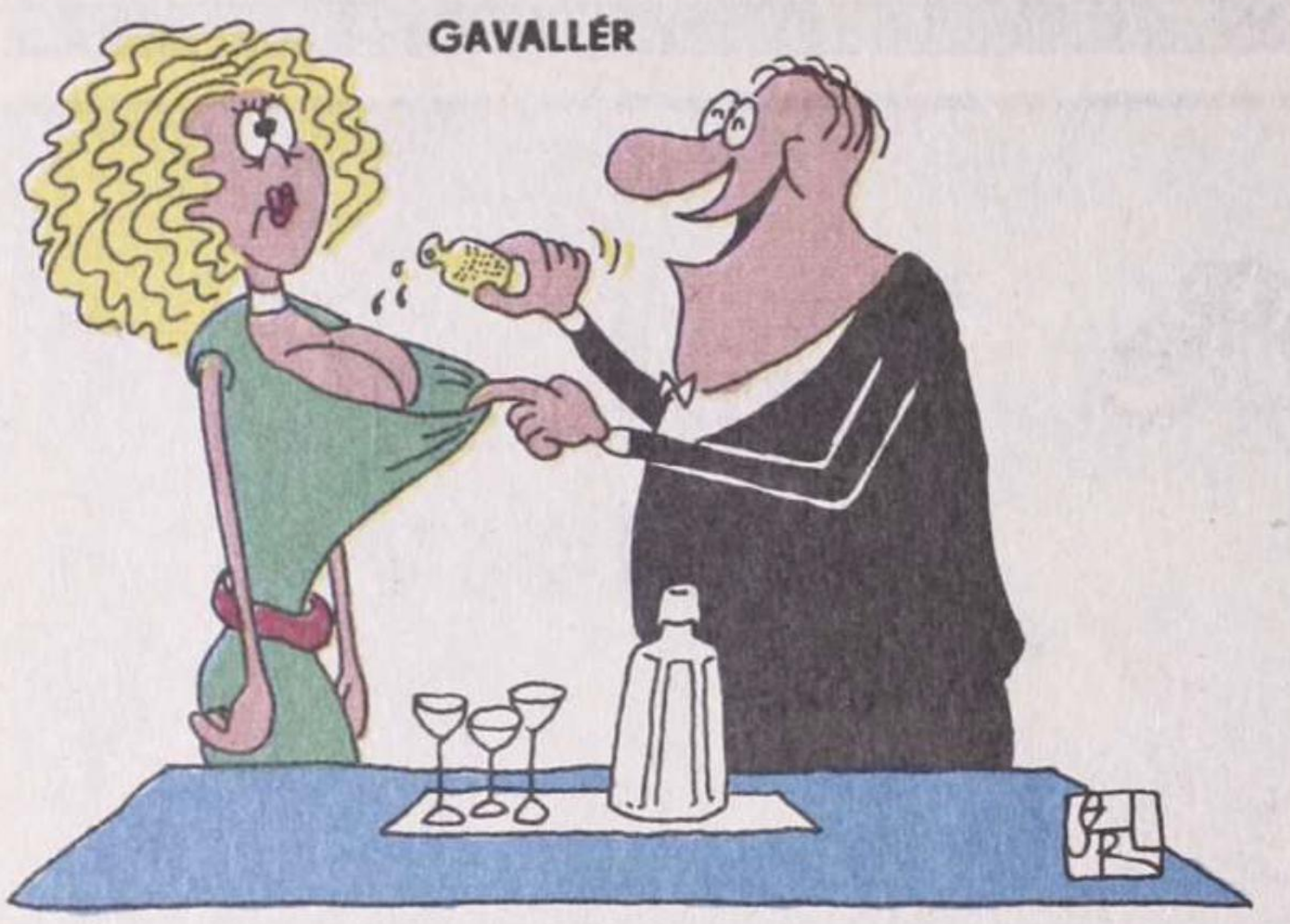

– Csak ide a dekoltázsba, Gizike, tudom, hogy félti azt a gyönyörű frizuráját!

MELYIK A KAKUKKTOJÁS?

A szavazatszámlálással kapcsolatos három eszmetársulás közül válassza ki a kakukktojást:

1. szent szabadság
2. szent áhítat
3. szentkúti búcsú

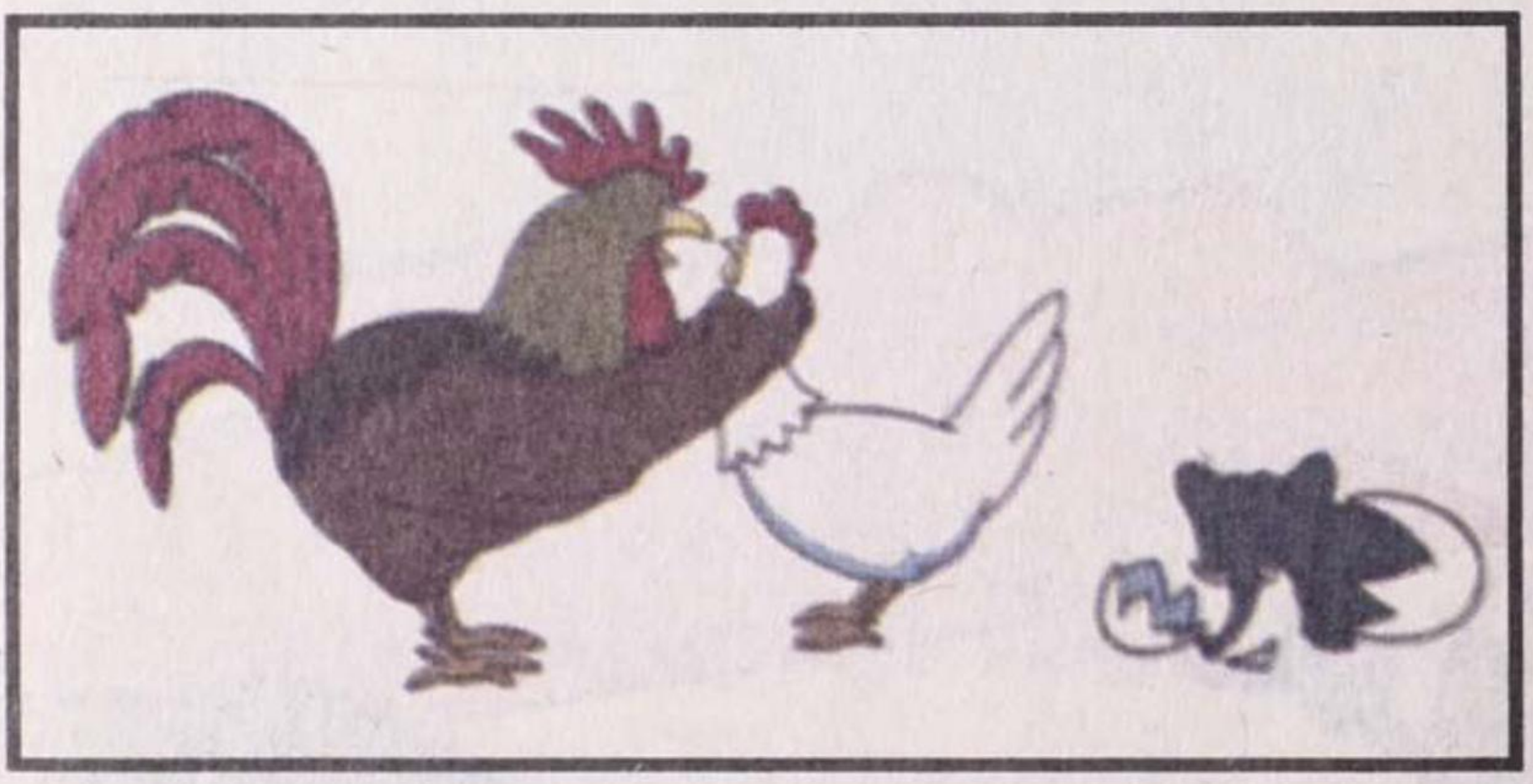

KÉPVISELŐ-VÁLASZTÁS

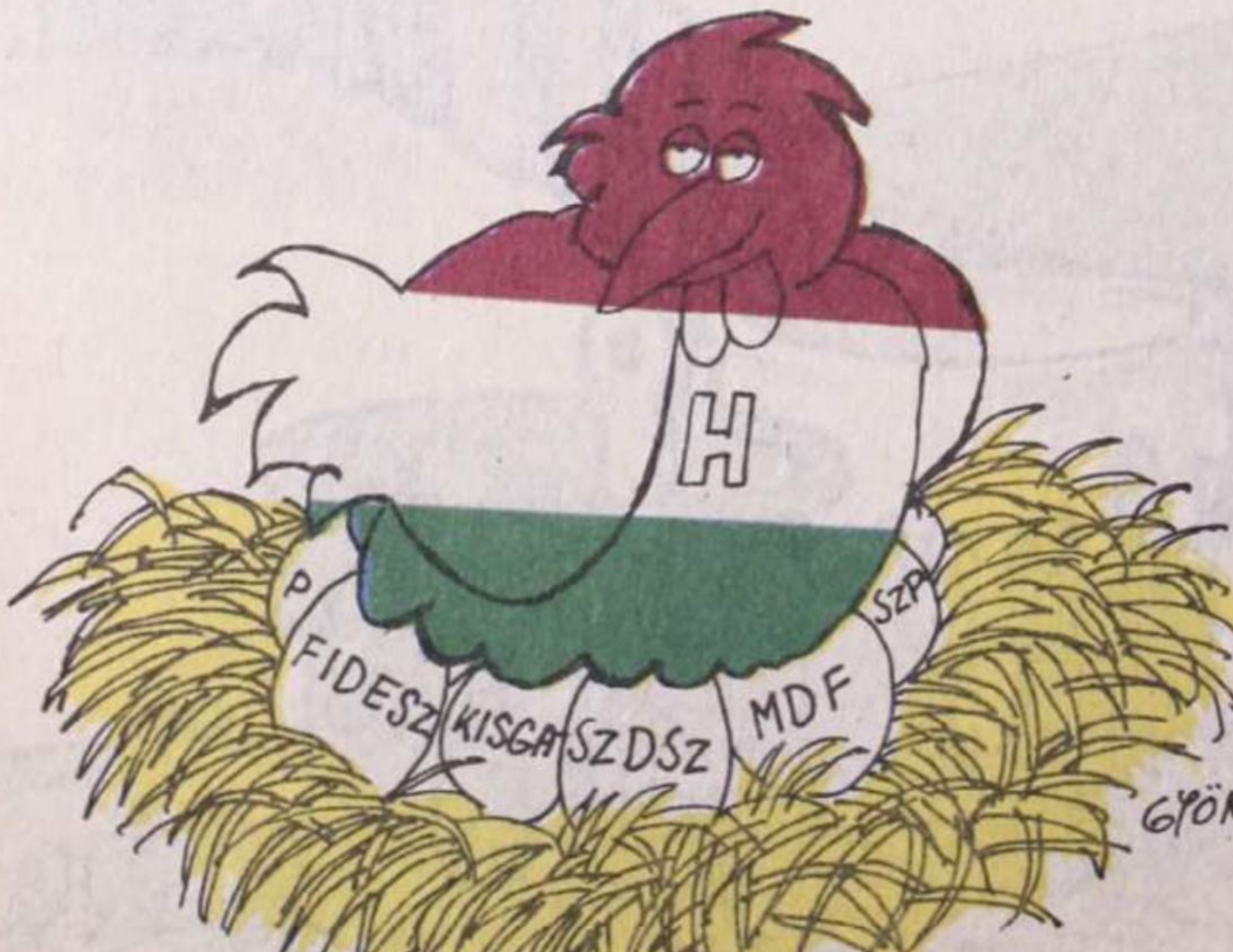
H
P
FIDESZ
KISGA
SZDSZ
MDF
SZP
GYÖNGY

– Vajon hány igazi kakas kel ki?

FENE EZT A VEGYSZEREZÉST!

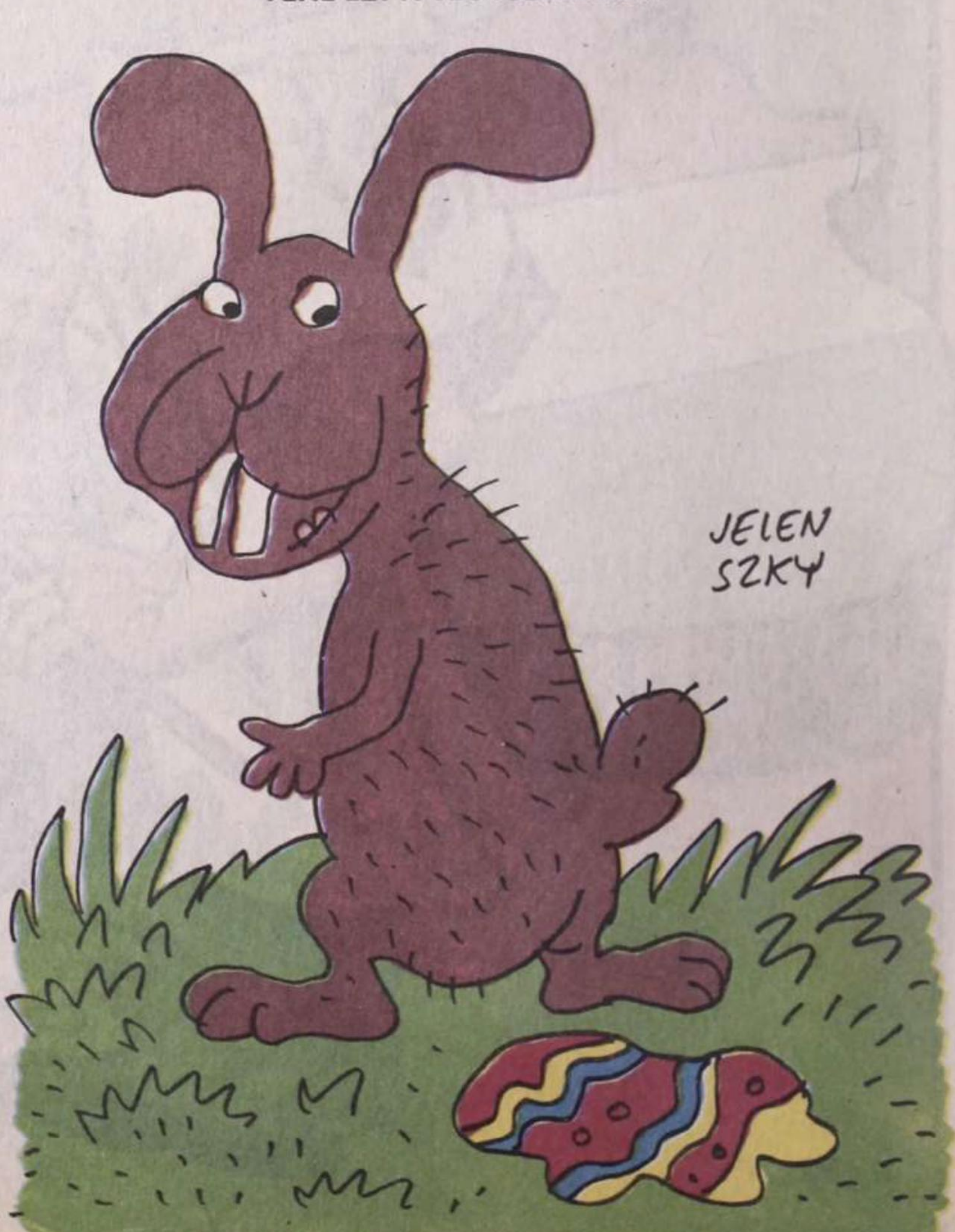

HÚSVÉT ELŐTT

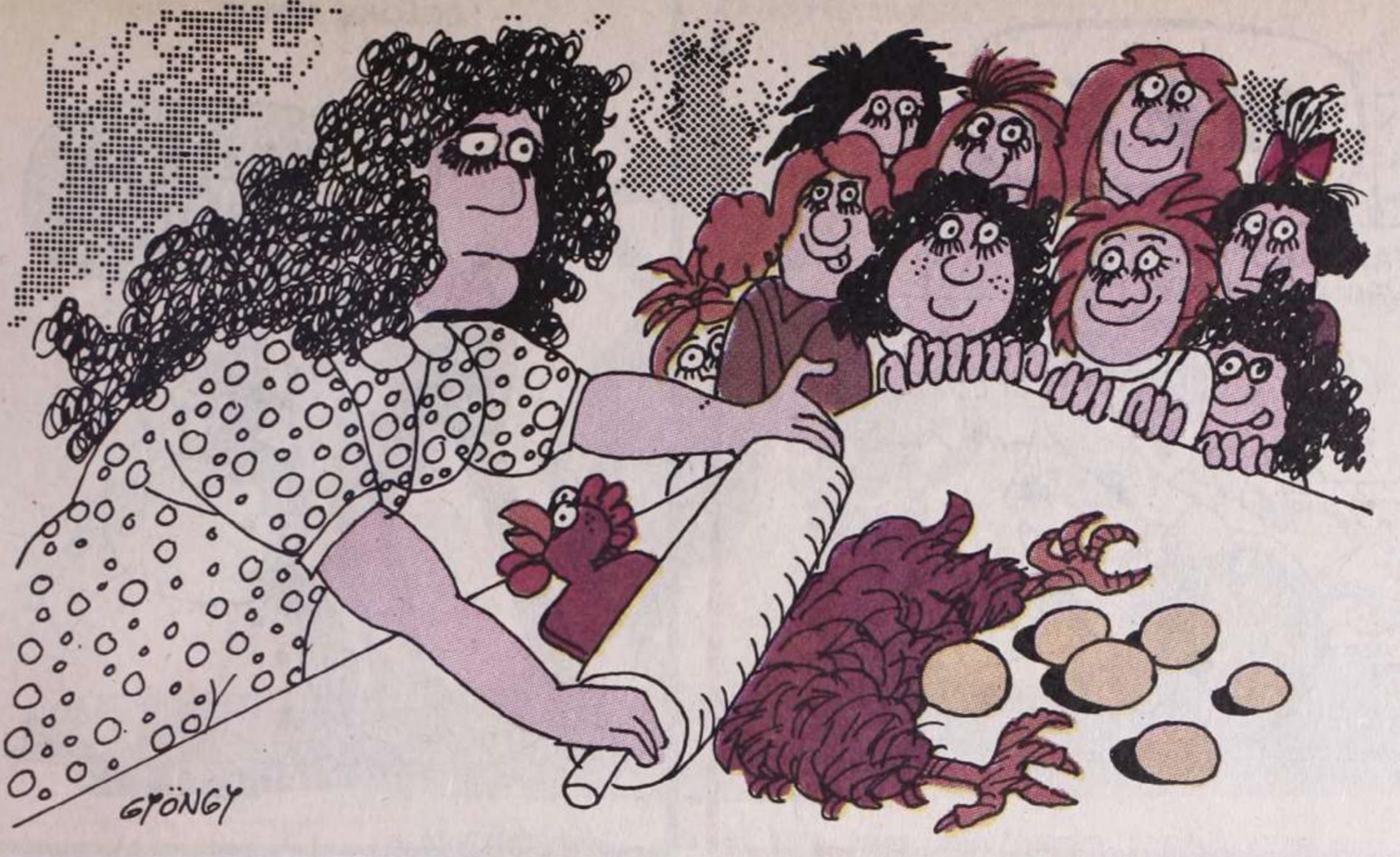

MAESTRISSIMO

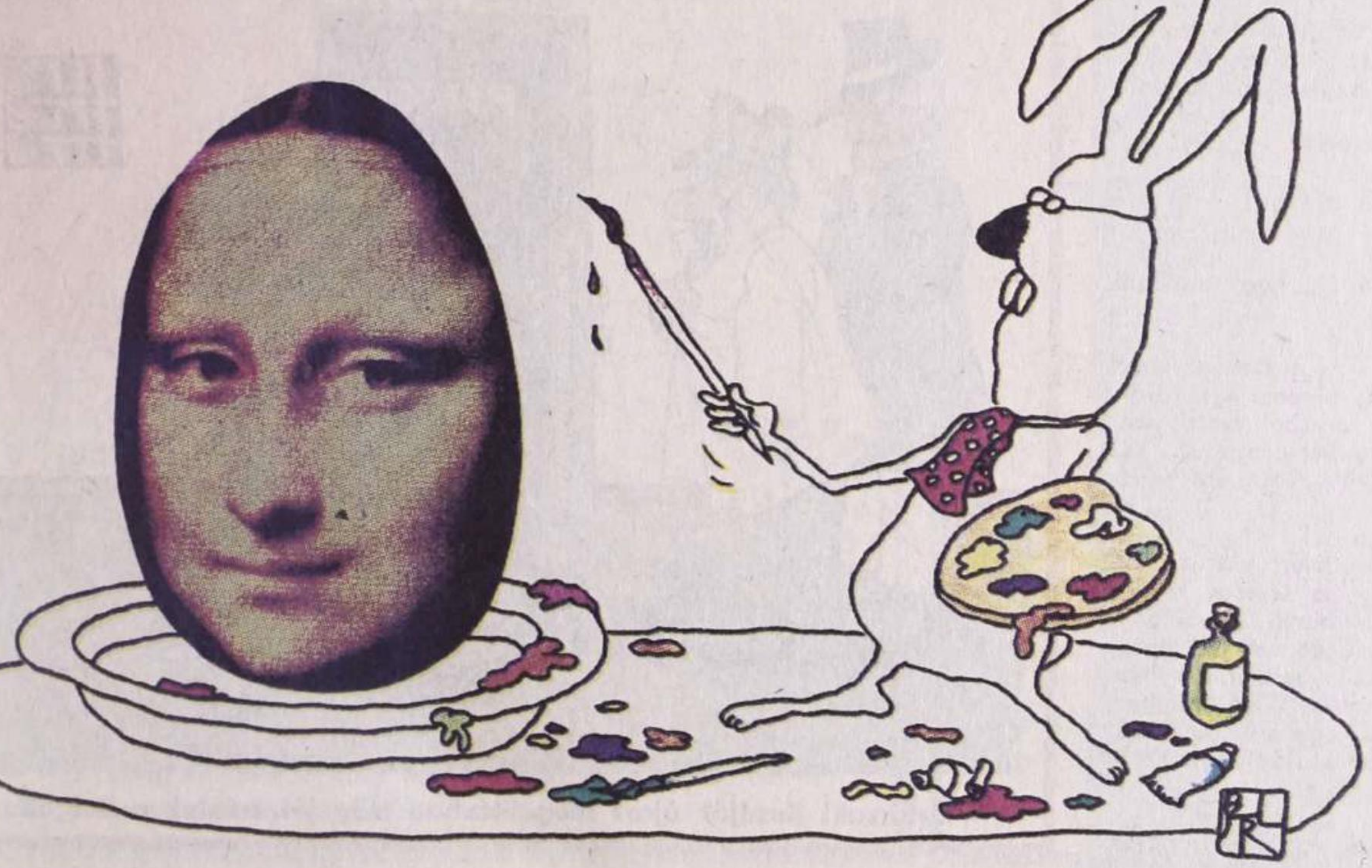

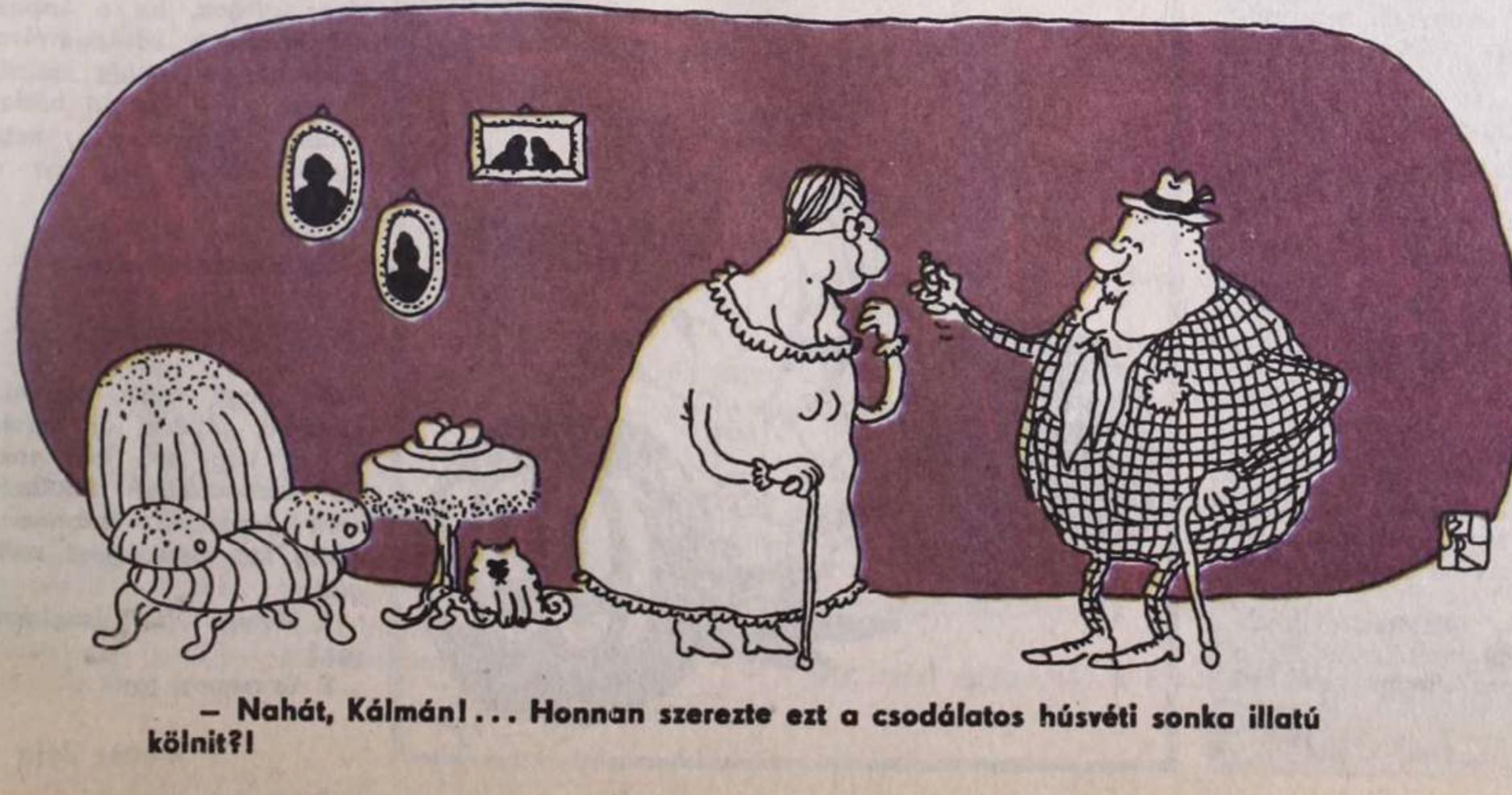

– Nahát, Kálmán! ... Honnan szerezte ezt a csodálatos húsvéti sonka illatú kölnit?!

VISSZA ETELKÖZBE

Vissza kell állítani az **etelközi** állapotokat! – kristályosodott ki Solt vezér fejében a teendő.

A honfoglalás ugyanis **jogszerűtlen** volt: csupán **keleti nyomásra** történt az egész. Már maga a törzsszövetség sem volt **legitim.** Az emberek megkérdezése nélkül, a fejük fölött kötöttek vérszerződést az elvtársak.

Vissza kell csinálni mindent.

És annak rendje, módja szerint: demokratikusan kezdeni elölről. Előbb kapják vissza az emberek az etelközi legelőket, aztán majd ők maguk döntsék el, mihez kezdenek. Beadják-e a rétjüket a közösbe, vagy maguk legeltetnek rajta tovább.

Magukat a törzsfőnököket is újra kell választani, hiszen ők még az átkos múltból maradtak ránk. Mezsgyéiken belül ott ülnek a nép nyakán, s a régi nagyokat: Árpádot, Álmost éltetik. Frissíteni kell a törzsek vezetőségét, létre kell hozni a törzsi önkormányzatokat.

A hitet is helyre kell állítani az emberek fejében. Hiszen a régi szép vándorlások emléke már-már elenyészik. Ugyanakkor a nyugati kalandozások miatt mindenféle szenny áramlik be a magyarságba. Lassan már elveszítjük identitásunkat, azt se látjuk, **mik vogymuk.**

Bezzeg Etelközben – miként azt Solt az agg bölcsektől hallja – nem így volt. Versenyképes kardokat kovácsoltak a magyar iparosok, magas hozamokat értek el a kumisztermelésben a gazdák. A regélők pedig a nép szívéből, lelkéből való regéket költöttek.

Ebből is kiviláglik: szünetelt a magyar történés az utóbbi évtizedekben, melyeket a nép a Kárpát-medencében töltött. Félreszaladt az idő kereke, vissza kell azt fordítani a rendes kerékvágásba.

Vegyük úgy, hogy az egész nem is volt igaz.

Hiszen nem a nép akart ide jutni!

Mindennek oka a keleti nyomás, és az a **maroknyi vezető,** aki ennek engedve a magyarságot tőle idegen életmódra kényszerítette. Ők már a történés süllyesztőjébe kerültek, s a külállapotok is kedveznek annak, hogy a magyarság maga vegye kezébe a sorsát.

Világos tehát a perspektíva! – csapott homlokára Árpád fia, Solt vezér, s a kacagányosok csodálkozására felkiáltott:

– Vissza Etelközbe! Majd ott eldönti a nép, merre tovább.

S a síkság dús füvére dőlve a vezér elszenderedett, hogy kialudja a kumisz mámorát.

Mo-r-ál

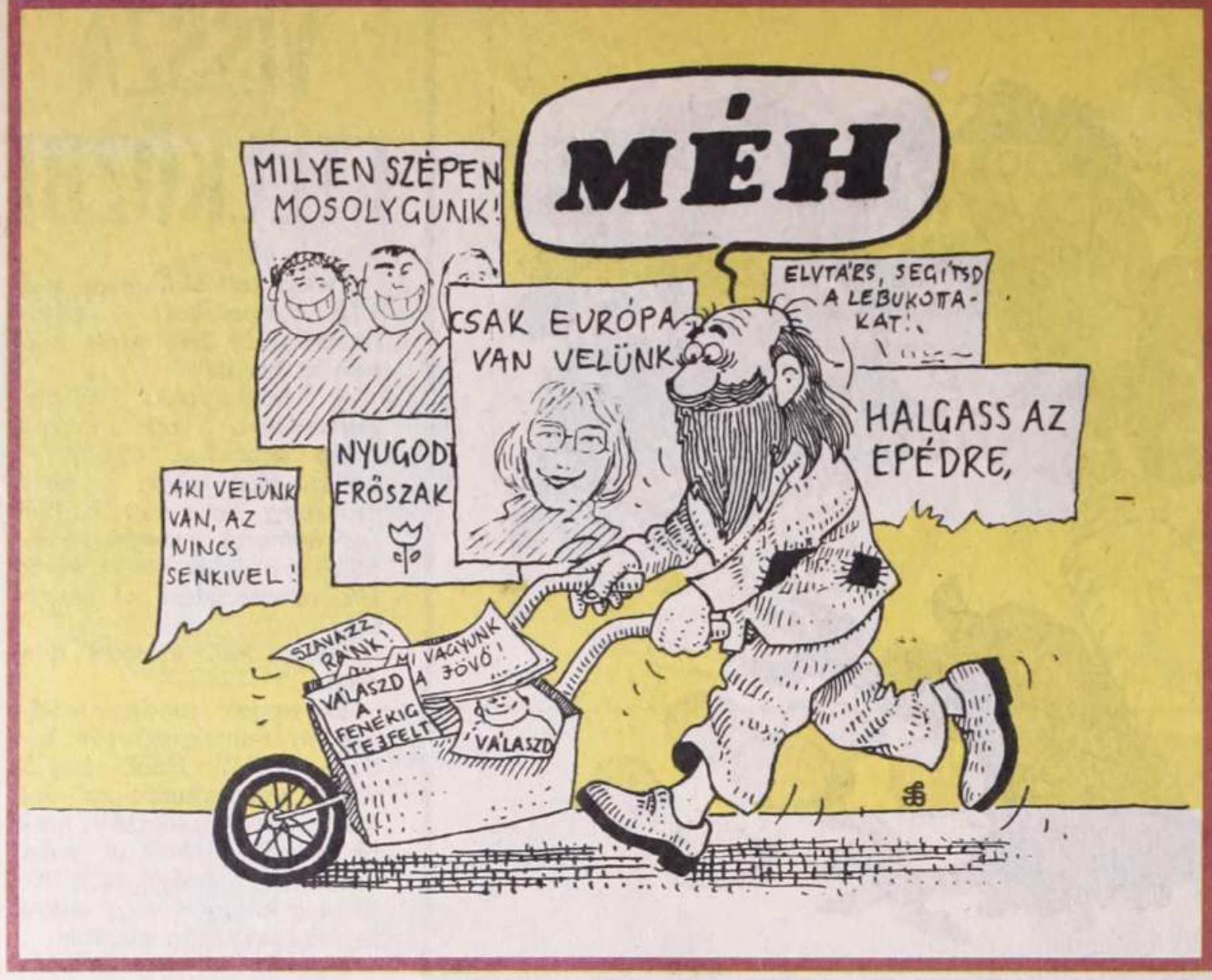
MILYEN SZÉPEN MOSOLYGUNK!
MÉH
ELVTÁRS, SEGÍTSD A LEBUKOTTAKAT!
CSAK EURÓPA VAN VELÜNK
HALGASS AZ EPÉDRE,
NYUGOD ERÖSZAK
AKI VELÜNK VAN, AZ NINCS SENKIVEL!
SZAVAZZ RÁNK!
MI VAGYUNK A JÖVÖ!
VÁLASZD A FENÉKIG TEJFELT
VÁLASZD

BOLOND ÁPRILIS

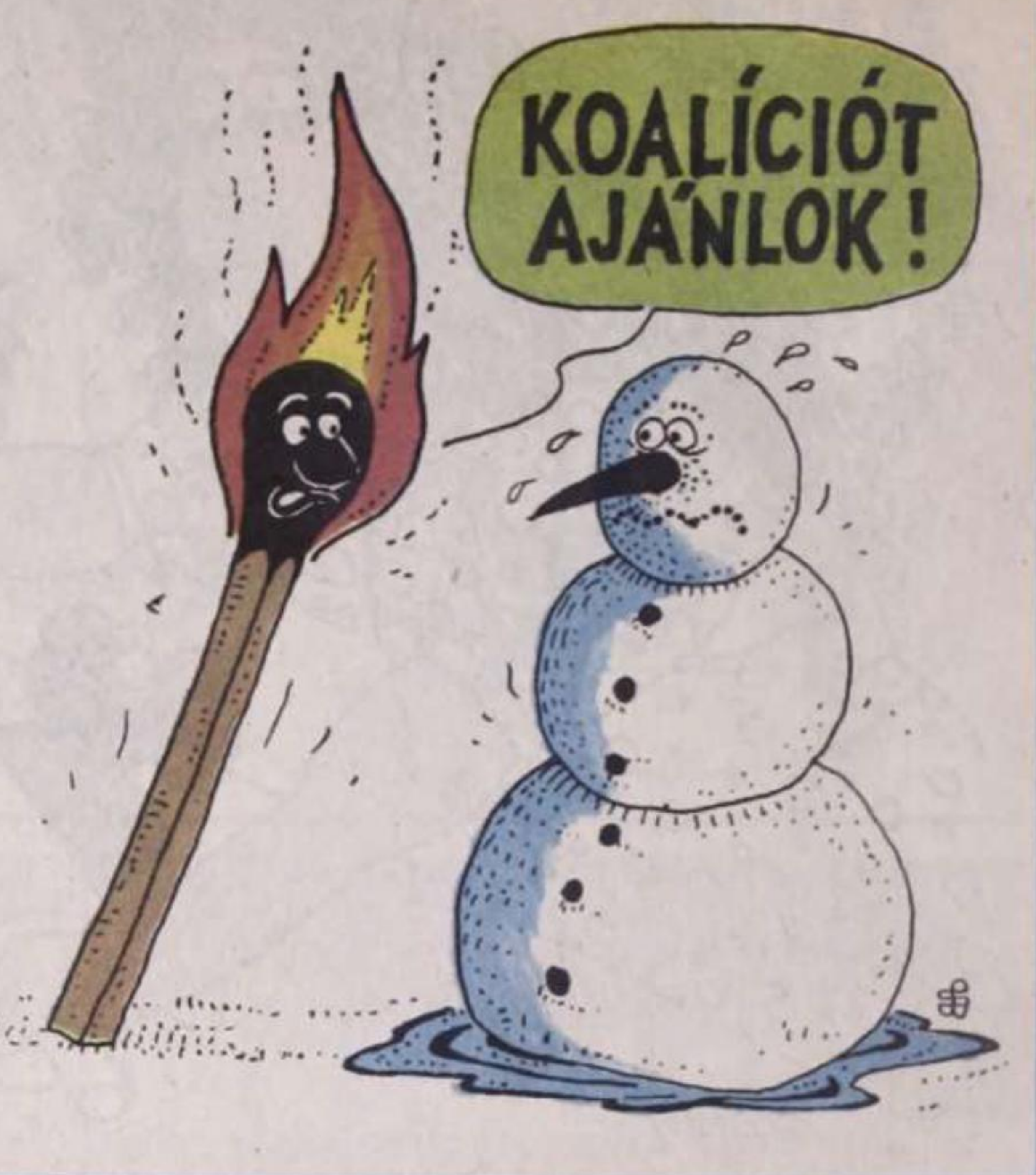
KOALÍCIÓT AJÁNLOK!

KI? KIVEL? MIKOR? HOGYAN?

Ugyan már, Kedves Olvasó, nem vagyunk mi pornólap, pletyka-újság, szenzációt hajhászó sajtótermék!

Egyáltalán nem arra gondolunk, amire Ön gondolt, amikor elolvasta e riport címét.

Minket most a koalíció alakulása érdekel.

Melyik párt melyik párttal?

Szerelmi vagy érdekházasság lesz-e a frigy?

Vagy nyitott házasság jön létre?

Esetleg átmeneti élettársi viszony?

Természetesen az Utca Népétől vártuk, hogy kielégíti kíváncsiságunkat.

• • •

– Tudom is én, hogy mi lesz itten – legyintett az Utca Embere, hivatalnokszerű valaki. – Ez, kérem, egy fordított Noé bárkája. Majdnem minden pártból kettő van, ki sem ismerem magam köztük. Van két kisgazda, két szocdem, keresztények, demokraták, két állampárti utódpárt, két független...

– Jó, de miért fordított Noé bárkája ez?

– Nézze, az az öreg úr hajdanán azért vitt minden élőlényből kettőt a sétahajóra, hogy ha lemegy a víz, sokasodjanak, népesítsék be újra a glóbuszt. Szóval lányt és fiút, hímet és nőstényt, kant és cocát vett fel utasnak egy-egy fajtából. Abban a reményben, hogy már az úton is etyepetyéznek egymással, talán. Ezzel szemben a mi pártjaink tagjai ki nem állják egymást. Koalíció, uram?! Aki a saját párjával nem, az majd idegennel?! ... Egyébként melyik laptól tetszik lenni?

– A Ludas Matyitól.

– Na látja! Ludasból is már kettő van! És imádják egymást, ugye?

• • •

Másodiknak egy Utca Gyerekét csíptünk fel, olyan tízévesforma fiút. Megmagyaráztuk neki, hogy a koalíció, az egy olyan izé, amikor összefognak emberek, nem muszájból, csak mert azt hiszik, hogy így jobban lehet csinálni.

– Érted, öcsi? Ez hasznos lehet, nem?

– Nem – rázta meg a fejét. – Nekem van egy fix mamám, és félévenként van egy új apám. Józsi bácsi, Feri bácsi, Pista bácsi, Elemér bácsi... Néha össze is keverem a neveket, ki is húzom miatta a gyufát. Nem jó az egész. Alig szokom meg egyiknek a heppjét, már dobbant is, jön a másik atyec.

– Tehát te egy stabil atyát szeretnél? Hosszú ideig tartó koalíciót?

– Á – legyint –, az meg nagyon uncsi lenne.

– Hát akkor?!

Felcsillan a kölyök szeme.

– Az új pasasokkal mindig jöjjenek új csajok is. Azt nagyon bírnám.

• • •

Az Utca Leányával egy bizonyos tér sarkán akadtunk össze, őszinte érdeklődéssel hallgatta meg a problémánkat.

– Semmi hézag – nyugtatott meg –, jöhettek, ahányan vagytok, cukorvirágom. És addig maradtok, ameddig a lóvéból futja. Kiskoalíció, nagykoalíció, előttem nem kell szégyenkezni.

(k-i)

VÁLASZTÁS UTÁN

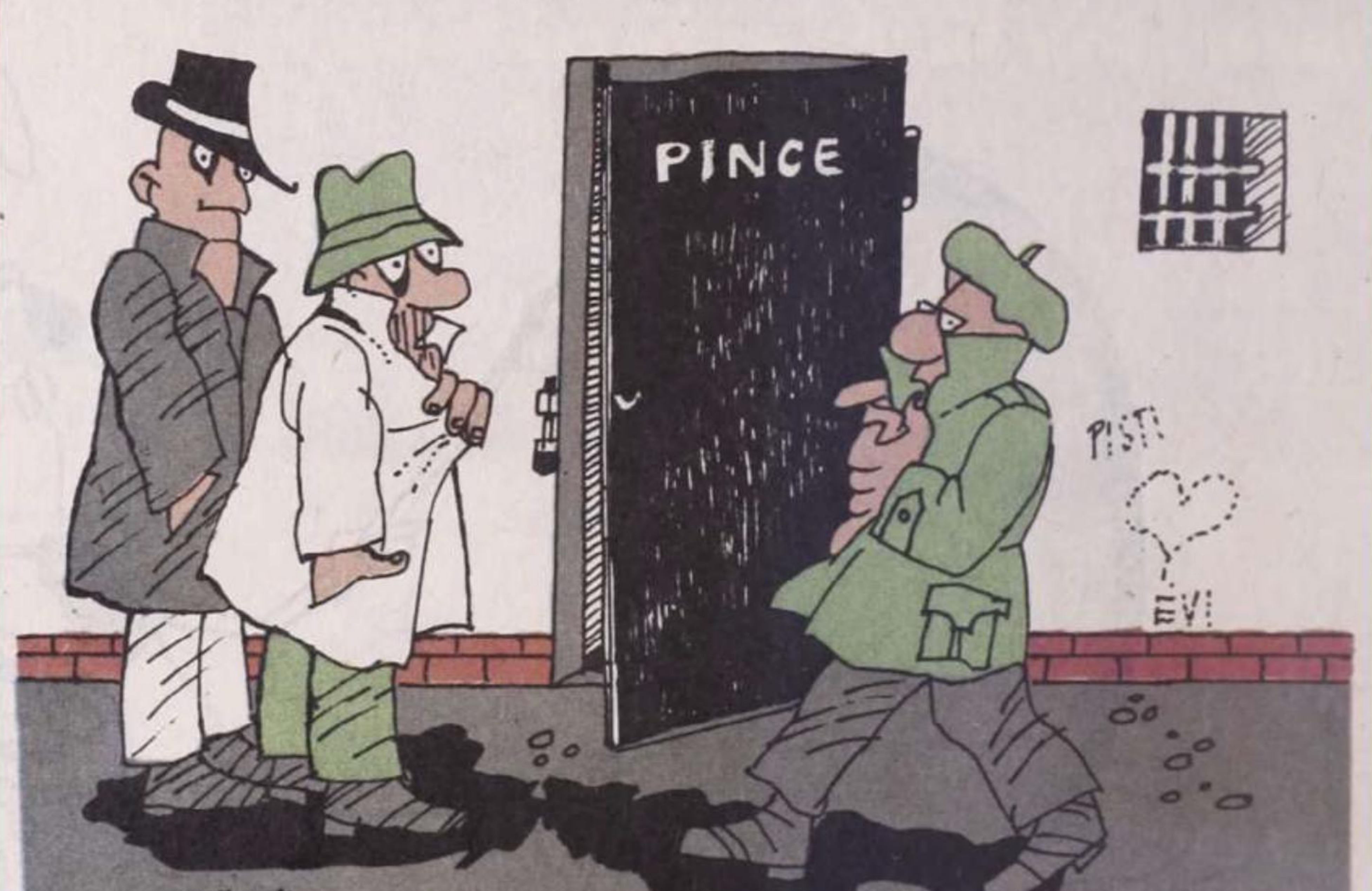

– Elvtársak! Kezdjük újra! Illegalitásban még jól mentek a dolgok...

NEM SEMMI

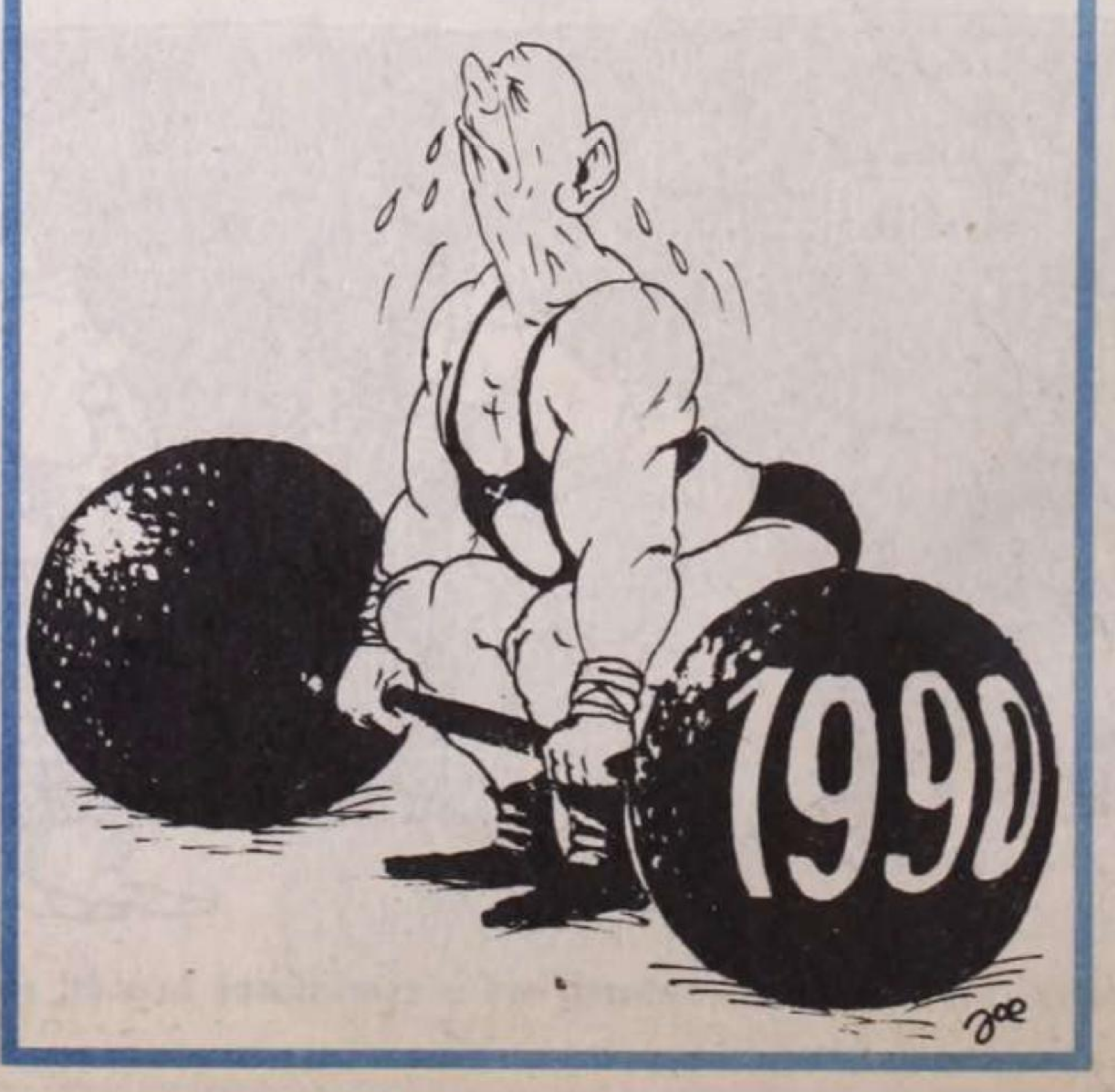

SZEMÉLYCSERÉK

Töpreng az edző a kispadon: „Vajon, ha a kapust előreviszem a középpályára, megcserélem a két szélsőcsatárt, és a centert hátravonom söprögetőnek, megnyerhetnénk-e még ezt a meccset?..."

SAJTÓSZABADSÁG

Az, hogy szinte naponta indulnak útjukra új lapok, és az, hogy ma már sokkal szabadabban írhatunk, mint régebben, számomra eddig két tanulsággal szolgált:

1. Mennyi jó újságírónk van!

2. És mennyi rossz...

Walter Béla

UNNEPÉLYES KERETEK KÖZT

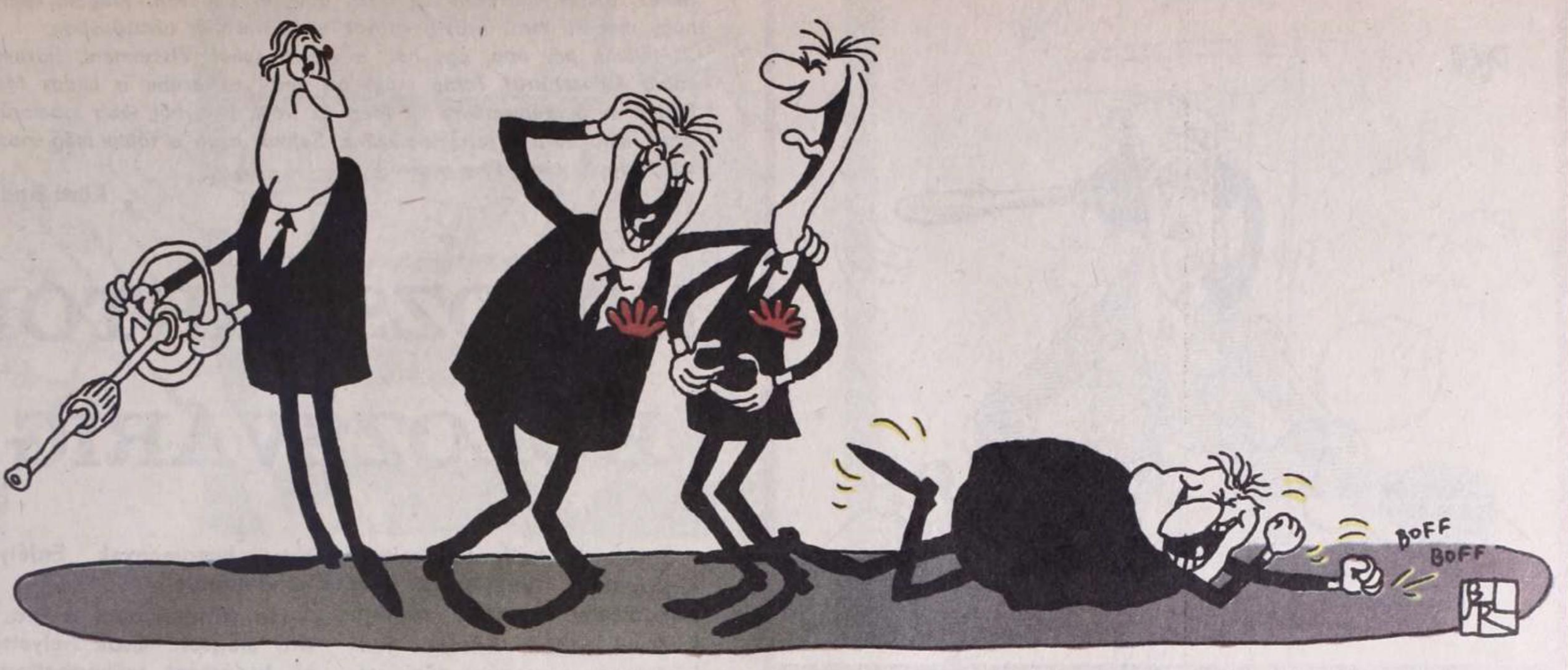

– Megszakadok! ... Ez azt hitte, hogy ilyen könnyen átadtuk volna neki a kormányt, ha még meglenne hozzá a motor! ...

PIACGAZDÁLKODÁS

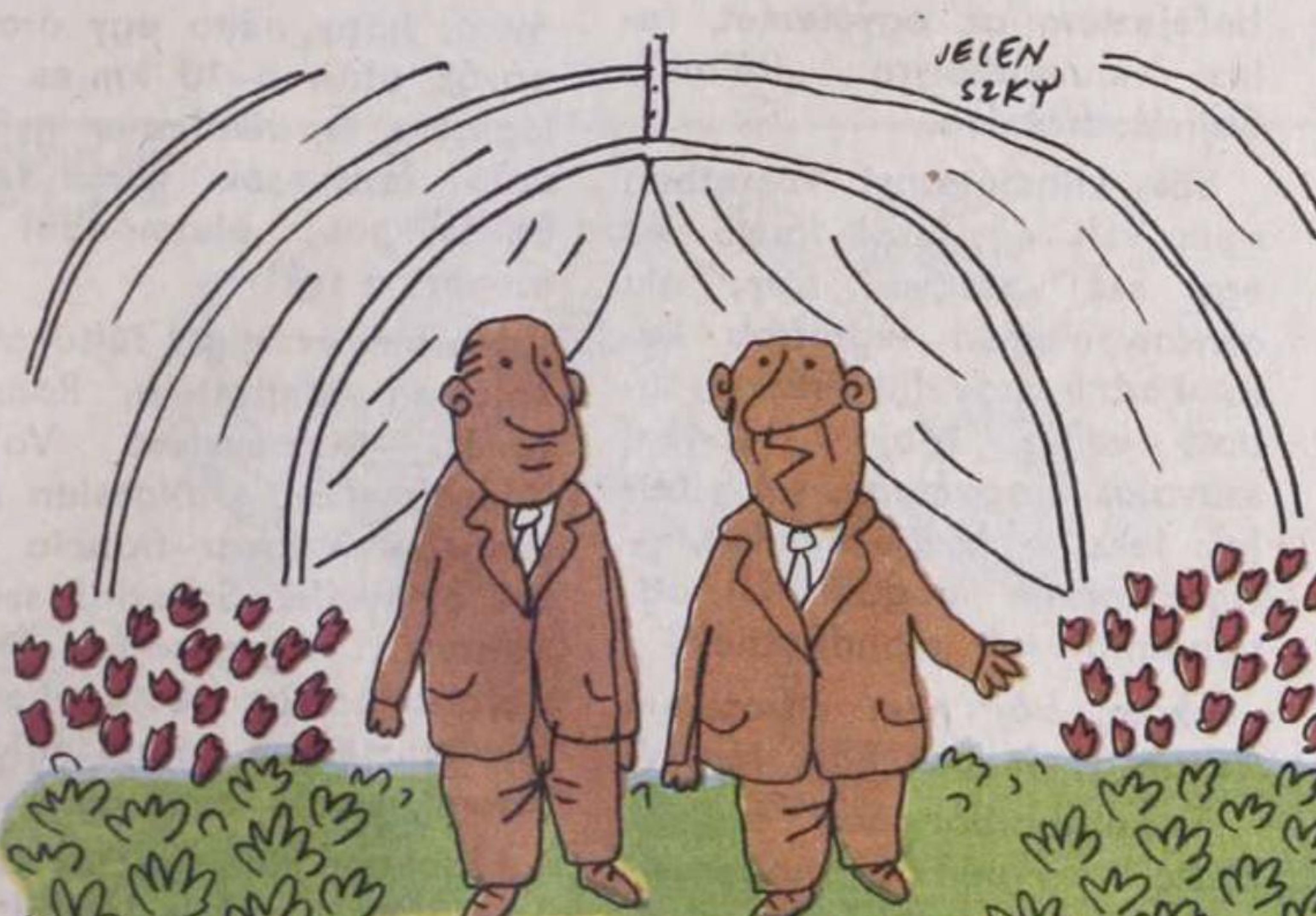

– Márpedig ha senki nem lép koalícióra az MSZP-vel az idén bukunk a vörös szegfűvel.

TÖRTÉNELEM

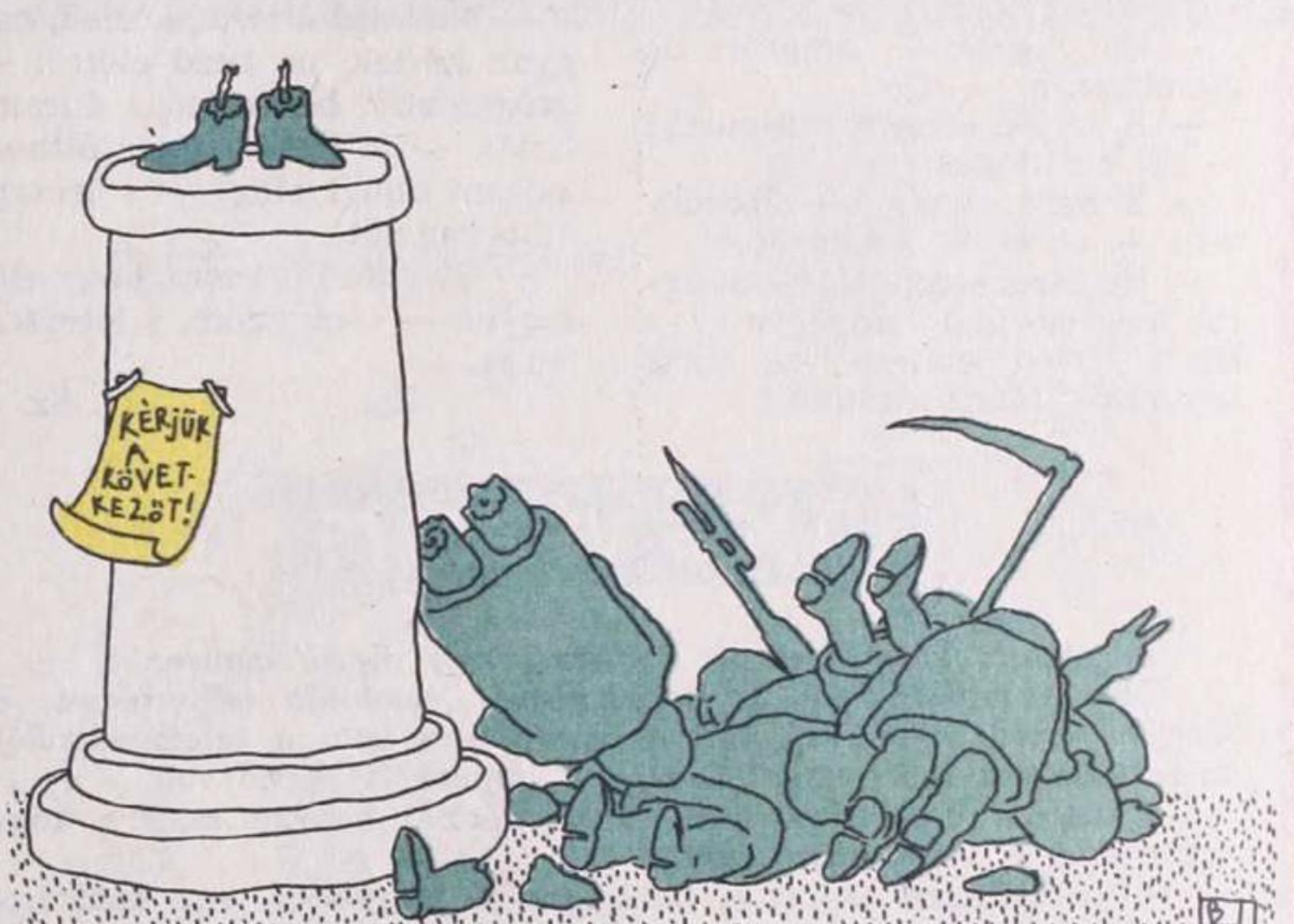

HIÁNYÉRZET

— Istenem! Hát ezt is megértük!

— Már, aki!

— A lényeg az, hogy úgy itt hagynak minket, mint szent Pál az oroszokat!

— Talán az oláhokat?

— Szájára ne vegyen ilyeneket, szomszéd! Nem volt elég bajunk eddig is másokkal?

— Ami igaz, igaz. Aztán mivel mennek? Taxival vagy szekérrel?

— Hernyótalppal.

— Az csigalassú!

— Még ennél is lassúbb lenne, ha minden cuccukat meg nem vesszük!

— Miért? Maga mit vett?

— Zoknit. Igen tartós holmi lehet, ha negyvenöt évig nem tudták elhordani! És maga?

— Én egy kerítésnyi kolbászért egy lökötthajtású vadászrepülőt kaptam.

— Aztán minek?

— Keltetőnek. Ha már harminc éven át ezzel keltették a megyét!

— A repülőbenzinjükkel bezzeg megjártam! Mindjárt az első alkalommal Ladástul, Szamarástul átrepültem a tanácsháza kerítésén...

— Nem esett baja?

— Nem, de a tiszt, akitől vettem, szorult, amikor kiderült, hogy teljesen üres a tankjának a tankja.

— A szilvapálinkámat meg lepedőkre cseréltem...

— Pedig azért géppuskát is kaphatott volna!

— Tudom, mert még azt is láttam, amikor elásta a budinál.

— Odáig ellátott?

— Miért ne? Maga talán nem katonai messzelátóval figyeli, hogy mit, hova ások?

— Amióta nem kell jelenteni, minek figyeljem? Hanem arra feleljen, nem fog maguknak hiányozni az unokájuk három apja?

— Épp úgy nem, mint ahogy a maga öreganyja se hiányolta azt az ántántista néger dédapját...!

— De tudja a történelmet! De tudja! De hiába tudja, mert én magát nem bántottam!

— Még nem, de ez már nem tart soká!

— Ugyan miért bántanám?

— Mert már így is, hogy a szovjet katonák nincsenek annyian, mint az oroszok, bele-bele kapunk egymásba! Hát még ha nem lesz senkink, akit közösbe szídhatunk, akkor nézze meg majd, hogy egymásnak esünk!

—j—

ELFOGLALT EMBER

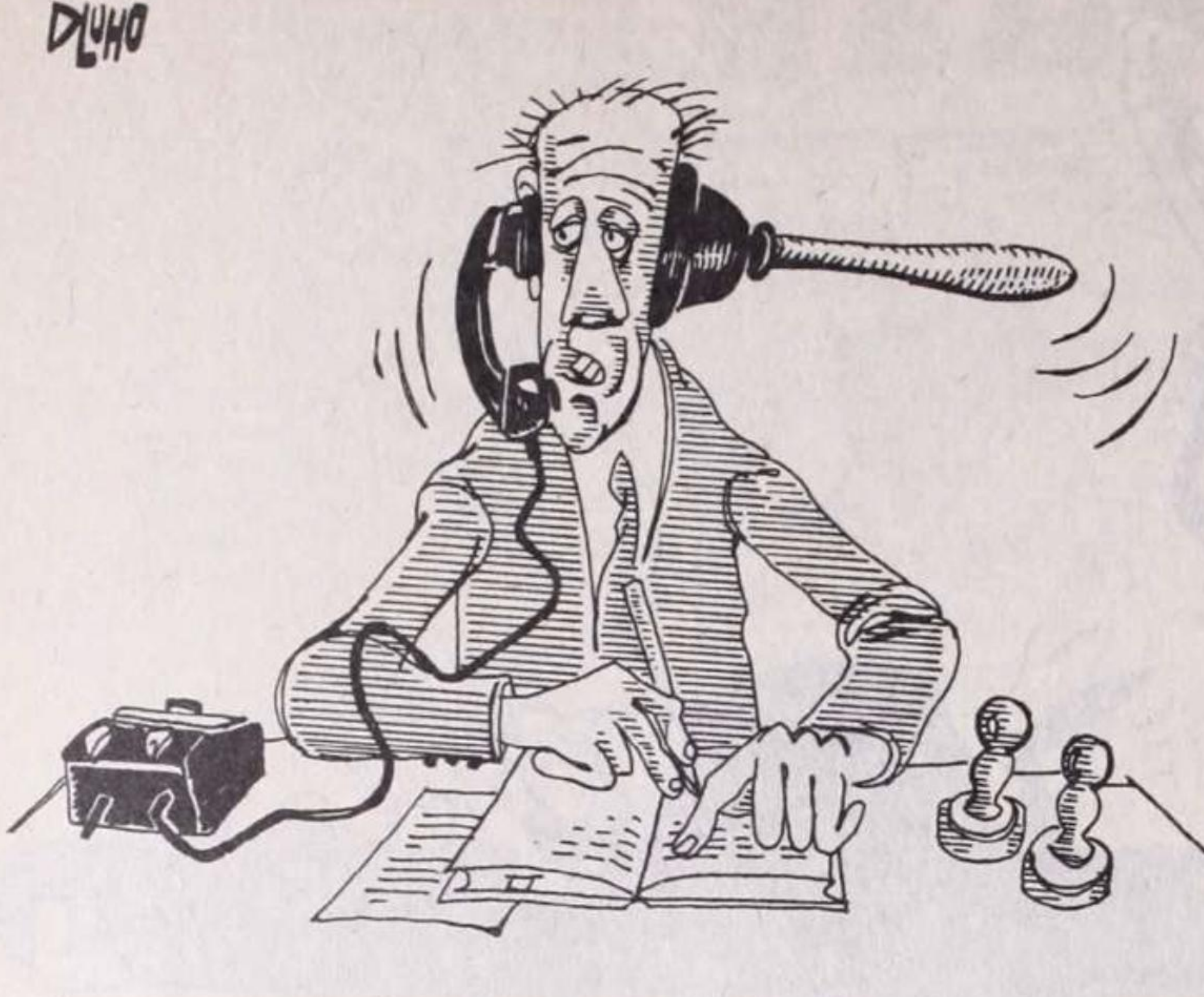

FÉRFITELEFON

Kora reggel cseng a telefonom, alig hallható, igen izgatott, vadidegen férfihang:

— Ki beszél? Te vagy az?

— Én vagyok — ismerem be álomittasan. — De...

— A férjed elment otthonról? — kél a suttogás.

— Elment, igen — ébredezem —, de attól tartok, hogy...

— Ne tarts semmitől — nyugtat meg normál hangerővel. — Ha a férjed elment, ne tarts semmitől. Máris indulok!

— Egy pillanat türelmet! — ordítom feleszmélve. — Valamit tisztáznunk kell! Ugyanis...

— Ne kezd elölről, kérlek, nagyon kérlek, ne kezd elölről — szuggesztív, behízelgő a dorombolás. — A férjed nincs otthon, nekem ennyi elég! — s lecsapja a kagylót.

— Szívből kívánom, hogy elég legyen — motyogom, s leteszem én is.

G. Sz. J.

LAJOS VÉGZETE

A telefon. Mindennek az az oka. Hogy olyan, amilyen.

Történt pedig, hogy Csatornai István telefonja felberregett. Ez még nem lett volna baj, hiszen éppen arra való a telefonkészülék, hogy időnként csöngessen. Csakhogy hajnali fél kettő volt.

Csatornai csukott szemmel, tapogatódzva kereste meg a kagylót, a csengő pedig egyre szólt.

– Leküldheted Lajost – hallatszott a kagylóban egy határozott mély férfihang.

– Kit?

– Mi az, hogy kit?! Lajost. De sürgősen!

– Téves kapcsolás, – nyögte Csatornai elkínzottan, és visszarakta helyére a kagylót.

Két nap múlva, megint pontosan hajnali fél kettőkor csengett a telefon. A határozott férfihang ismét Lajost kívánta leküldetni Csatornaival.

Ezúttal hiába fordult a másik oldalára, nem tudott újra elaludni. A fene egye meg ezt a Lajost.

A hajnali telefonhívások rendszertelenül bár, de állandósultak. Csatornai pedig mind éberebb lett tőlük, és egyre ingerültebb a kialvatlanságtól. Amikor pedig megesett vele, hogy állva elaludt a villamoson, és csak a pokolmessze végállomáson serkent fel, szentül elhatározta, hogy véget vet a Lajos-ügynek. És eljött a nap, helyesebben a hajnal.

– Leküldheted Lajost – mondta szokásához híven a mély férfihang.

Csatornai csak erre várt.

– Nem küldöm – mondta határozottan.

– Hogy-hogy nem küldöd? – ámult el a másik.

– Hiába is küldeném. Nem megy.

– Nem jön? Mi az, hogy nem jön?

– Egyszerűen nem hajlandó és kész.

– Amikor én hívom?

– Azt válaszolta, hogy tesz rád.

A telefonban csak valami hörgésféle hallattszott.

– Halló – szólt a mikrofonba Csatornai. – Akkor én most mit csináljak?

– Semmit a világon! – üvöltötte a mélyhangú. – Majd én csinálok. Fasírtot Lajosból. Saját kezűleg! – Azzal levágta a kagylót.

Ez volt Csatornai utolsó hajnali telefonja.

Szegény Lajos. Béke poraira.

(teknős)

(Előzmény. Alacsony, szőrmók, szemüveges, halk szavú fiatalember. Ül a szerkesztőségi szobában és bólogat. Igen, akkor pár nap múlva benéz, addig elolvasom az írást, amelyet behozott. Megérti, persze, hogy megérti most nyakig vagyok a kefelevonat olvasásában.

Eltelik pár nap, egy hét, a szerző sehol. Visszament, hazament volna Kolozsvárra? Talán majd ott kerül a kezébe a Ludas Matyi. Benne az ő szerzeménye is. Mert az írás, amelyből több szomorúság árad, mint derű – tetszett nekünk. Sajnos, azon a tájon még most is sok magyar csak sírva vigad.)

Kürti András

KOLOZSVÁRTÓL KOLOZSVÁRIG

Egyetemi hallgató voltam Kolozsváron. Vagyis öt évig hallgattam egyetemi szinten.

Rövid, vidám írásokat hullogtattam a cenzúra sűrű szitájára. Akkora lángok gyúltak bennem, hogy a tűzoltóság próbálkozása meddő küzdelem lett volna. De játszva kioltották korlátolt emberek, korlátlan teljhatalmukkal. Miután befejeztem az egyetemet, falusi munkahelyre „ítéltek", Sajnálodfalvára.

Sok kilométernyi körzetben nem volt egy szál fenyő, és egy szál magyar sem, aki anyanyelvemen legalább káromkodni vagy fütyörészni tudott volna. Majd szépeket szavalok magamnak, s így teljes lesz a közönségsiker, – vigasztaltam magam. Új otthonomról mit mondhatnék?

„Lakom, bár nem cifraterem
Az arany is por közt terem"

Az utóbbiból nem szűkölködtem. Piperkőc hajlamaimat is hanyagolnom kellett, mivel a fürdőhelyiséget nagy szárazság jellemezte. Nem is olyan messze ott állt az „ösztövér kútágas", petőfies hangulat csobbant bennem.

„Fölösleges dolog kémlelni ily
nagyon
Hiszen a víz úgyis nagyon
mélyen vagyon"

Ha öngyilkos akarnék lenni, amíg vizet érek, meg is írhatnám önéletrajzom. De egyenlőre tele vagyok reményekkel és adóssággal. Ha sok pénzem volna – tűnődtem – vásárolhatnék egy pár sílécet s egy pár tanári fizetést. Az utóbbiból még egy hónapi tűzifára is futná. A mindennapi meleg ételem nem volt gond – kitettem a szalonnát a napra. Millió lehetőségem egy kocsmaajtóban öltött testet. Úgy döntöttem, megelőzöm az első réveteg hópelyhet. „A golyóstoll el van vetve" – sóhajtottam, míg két lábam van, megélek a két kezem munkájából. Eldöntöttem, hazamegyek Erdélybe, mindenáron."

Ha minden nem is lett, az ára megvolt. Csak helyettesítő tanárként működhettem.

Mikor megérkeztem, sok időt töltöttem a csap előtt és alatt, s csodálkoztam, hogy még a víz is folyhat, az életről nem is beszélve. Többnyire vidéken tanítottam. Olyannyira, hogy néha egy óra ingázás után 5–10 km-es gyaloglásra is alkalmam nyílt a szép fenyvesek közt, télen. Egészséges életmódból is megárt a sok!

Három év alatt féltucat iskolában tanítottam. Románt, zenét, testnevelést. Voltam földrajztanár, s földtelen rajztanár – magyar–francia szakos oklevéllel. Sokszínű szerep adatott, megesett, hogy ugyanannál az iskolánál előbb felvételiztettem, majd felvételiztem nevelő tanárnak.

Munkanélküli lencsecsiszoló és mérlegkezelő is lettem, később egy tanítónőt helyettesítettem, sajnos csak tanítói fizetéssel.

Sikerélmény! Mert az is volt!

Nők napjára egy kedves vers összeállítással leptük meg az anyákat. A szülőktől virágvázát kaptam ajándékba, melyet deresedő szakállammal, s nem tudom mennyire száraz szemmel köszöntem meg. Már azt is remélni mertem, hogy – egy szép napon óvónő vagy dada leszek. Postássá léptem elő egy téesznél. Mérnök kollégám mondogatta: „híres a mi téeszünk, a portásnak is egyetemi végzettsége van."

Szép korszak volt, „aranykorszak".

Fel a fejjel, semmi vész, az állatgondozók vigasztaltak, hogy nem a diploma számít. A marhát nem érdekli. Bízom benne mégis, hogy lesz idő, amikor legalább az embert érdekelni fogja.

Simó György

MOZAIKKÉP

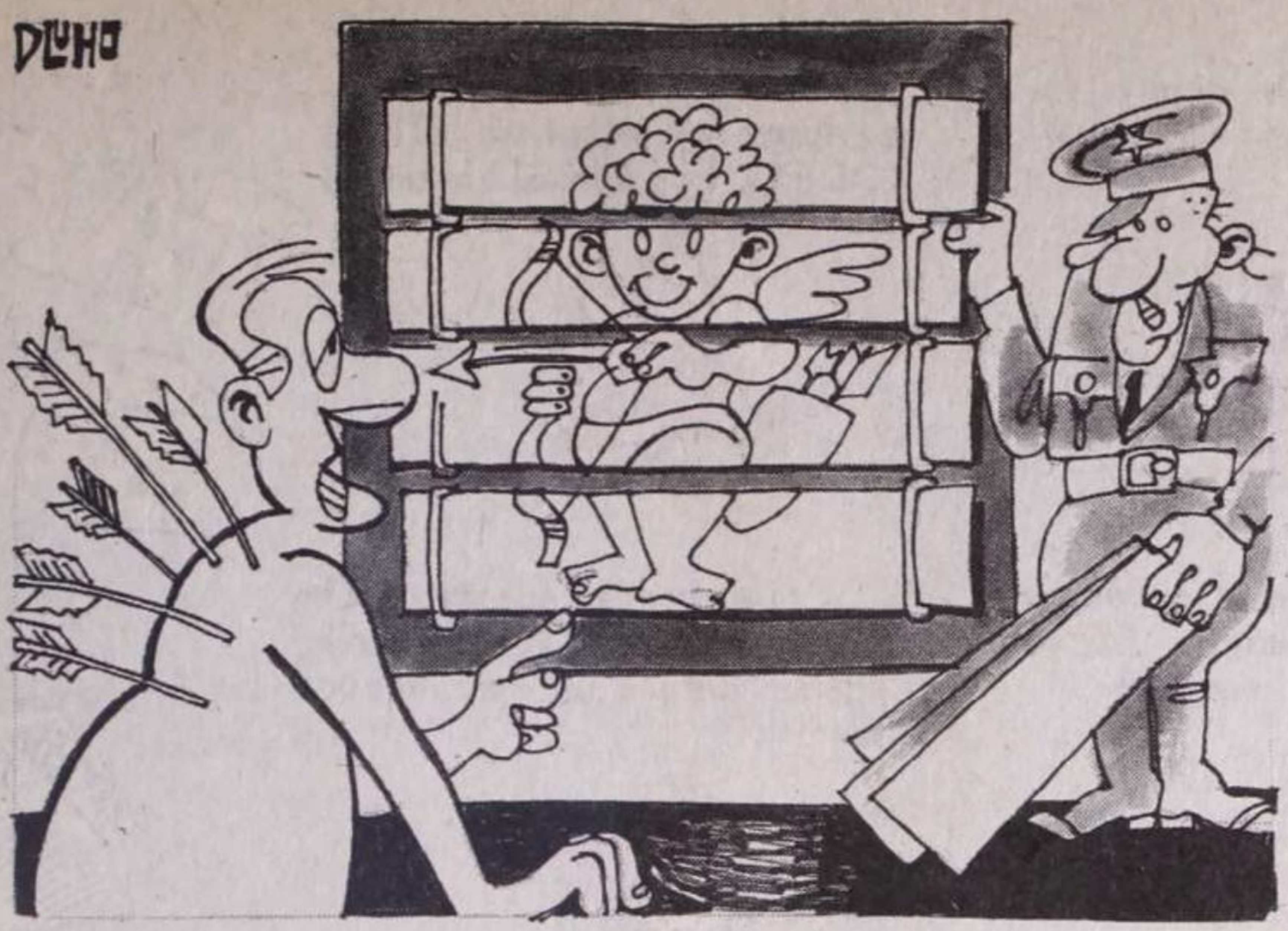

– Ő tette ezt velem.

TAVASZODIK

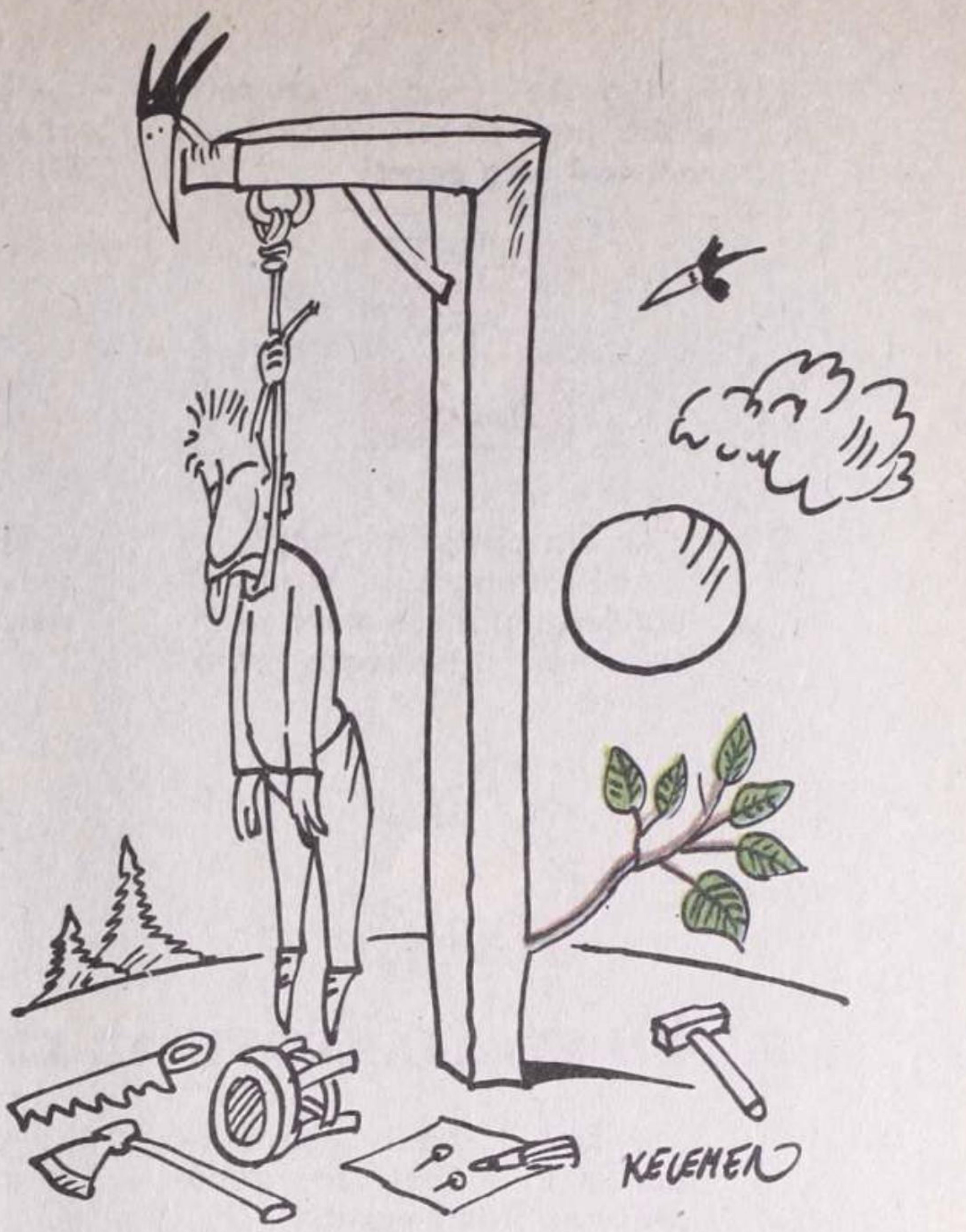

FEKETE OLDAL

– Doktor úr! Lyukas a fogam!

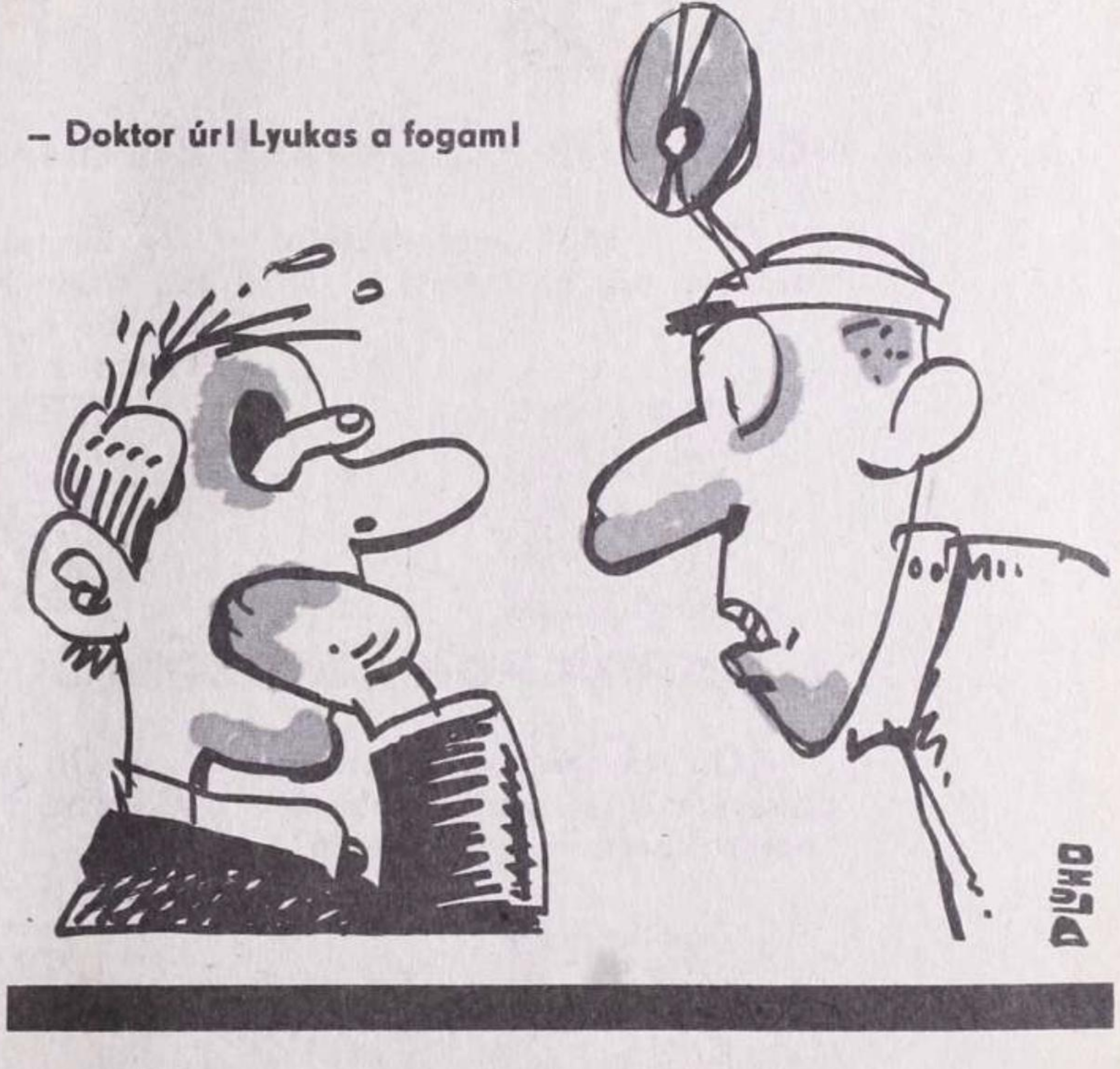

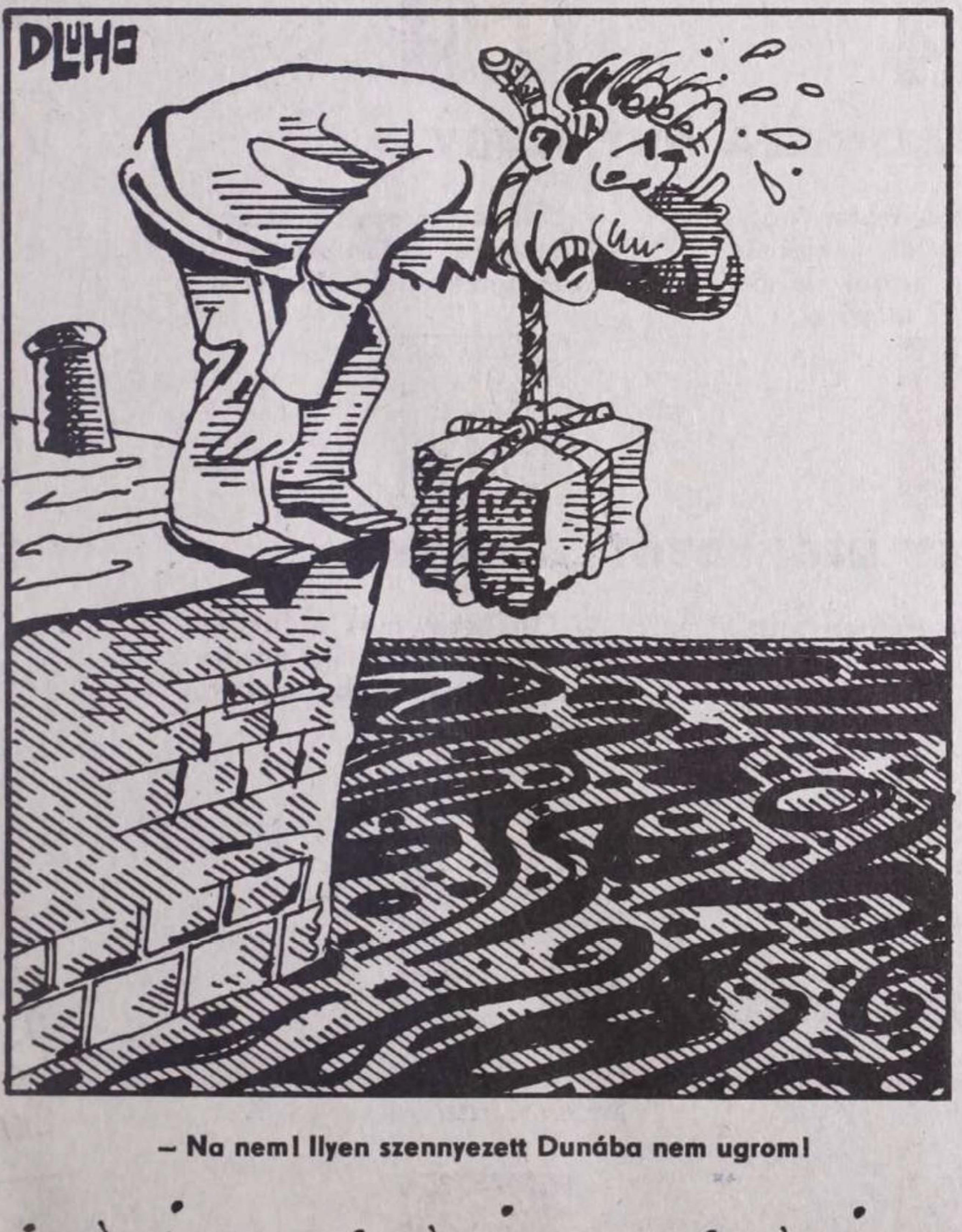

– Na nem! Ilyen szennyezett Dunába nem ugrom!

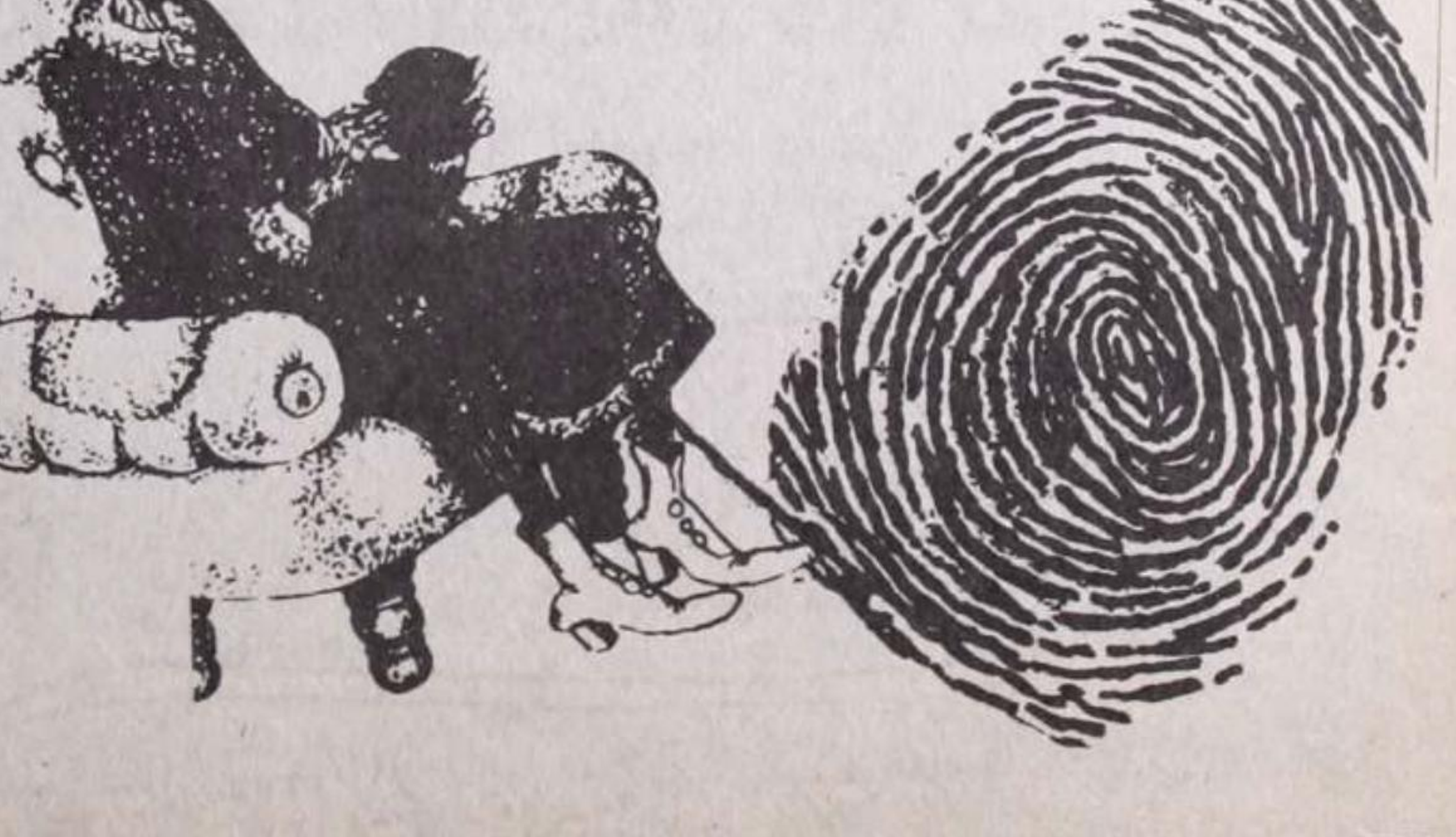

1. Móriczka viccel szerzett újabb párthíveket. Dobjon a kockával még egyet!

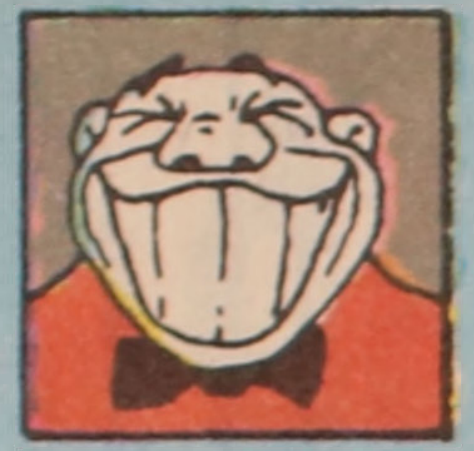

A közértben Ön nem a sor végére állt. Lépjen vissza kettőt!

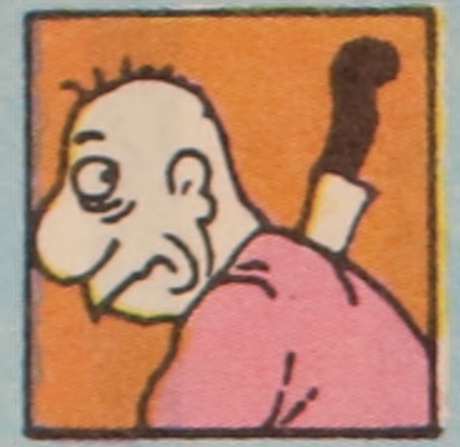

Ön megkérdezte a tudakozót, hogy mit jelent az „ETIKAI KÓDEX". Egy körből kimarad!

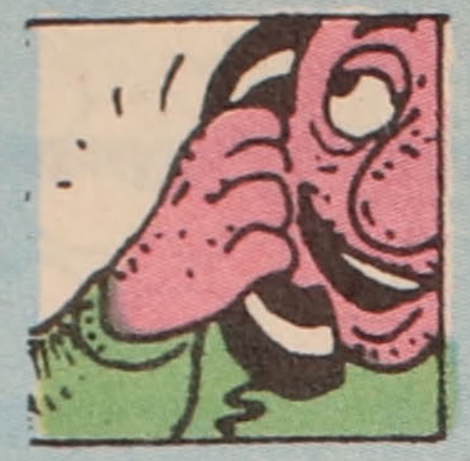

2. Az Ön pártja megkapta az állami támogatást. Egyik ellenfele faluját egy mezővel áthelyezheti tetszőleges irányba!

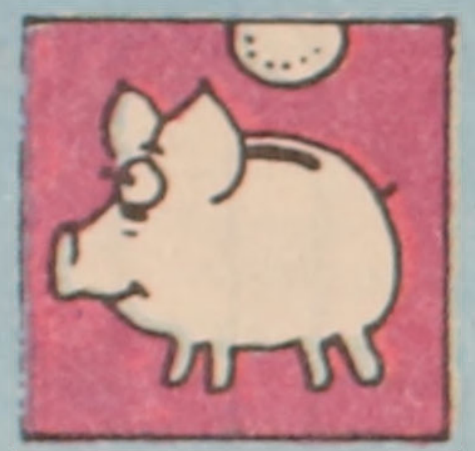

Ön leragasztotta a konkurrens párt plakátját. Lépjen vissza a START mezőre!

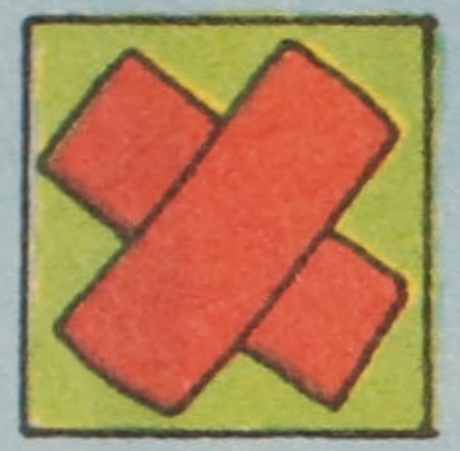

A felesége felfedezte az Ön alternatív mozgalmát. Amíg egyest nem dob, nem mehet tovább!

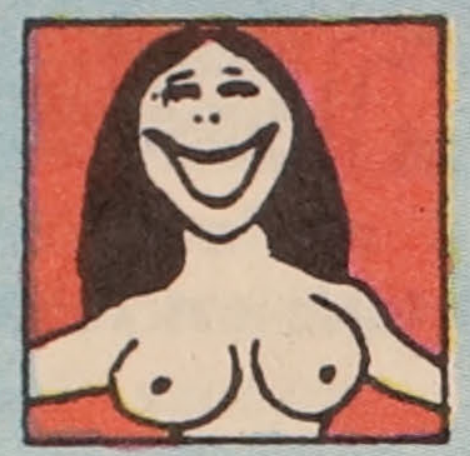

3. ÖN FELAJÁNLOTT AZ ERDÉLYI MAGYAR KISEBBSÉGNEK:

– Egy H-betűs matricát. Az Ön után következő dobásából levonhat egyet.

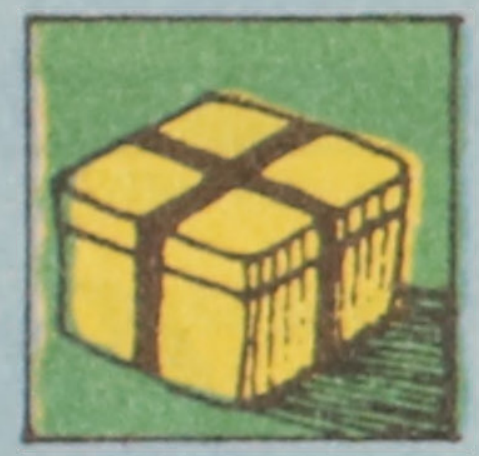

– Egy magyar–román szótárat, lépjen egyet előre!

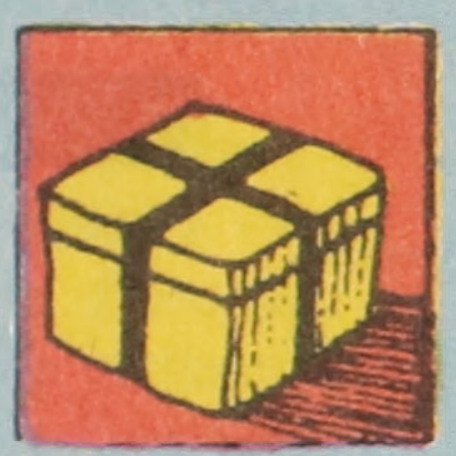

– Egy lekváros buktát. Újra dobhat egyet!

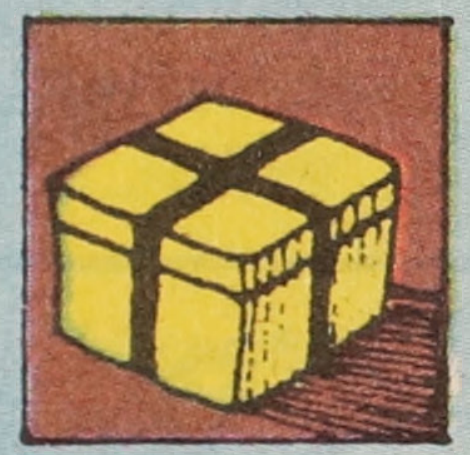

4. POLITIKAI ELLENFELE MEGRÁGALMAZTA ÖNT, HOGY:

– Ön köpönyegforgató. Maradjon ott, ahol van!

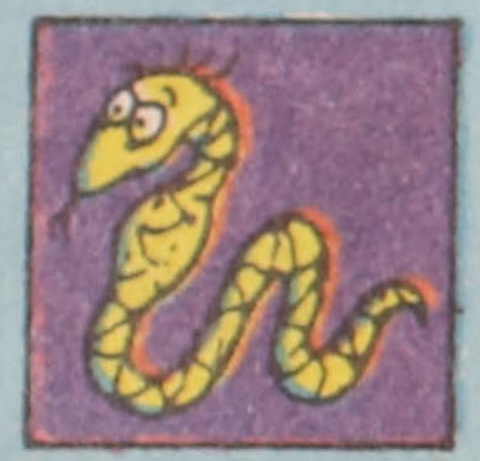

– Önnek valójában fogalma sincs, hogy mi a különbség az egyes pártok között. Vissza a START mezőre!

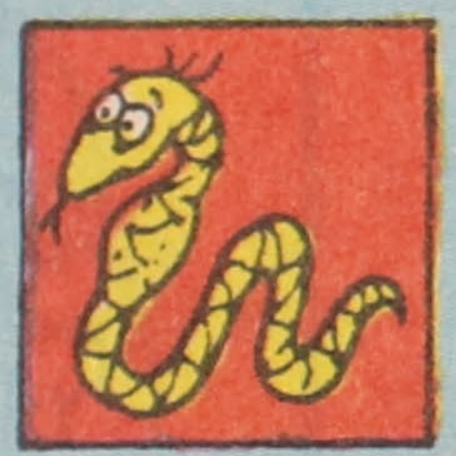

– Önnek cserepes a szája. Dobjon egyet az Ön után következő játékosnak! (bosszú)

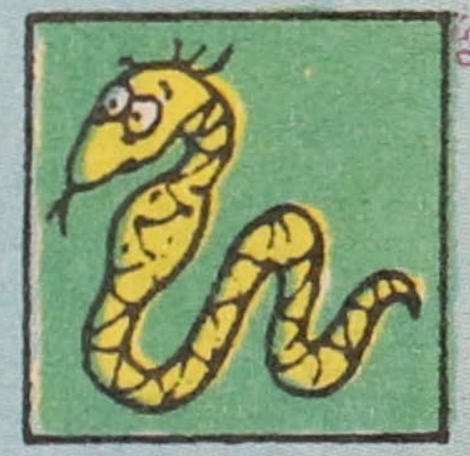

5. A NAPILAPOK LEKÖZÖLTEK EGY RÉGI FOTÓT, AMELYEN:

– Ön Antoniewicz Rolanddal sörözik a pártüdülőben. Lépjen három mezővel vissza!

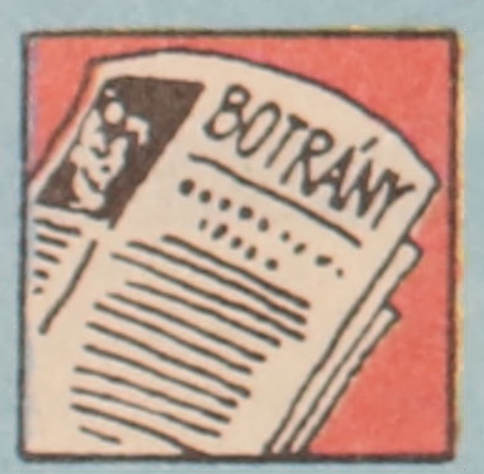

– Ön alulnézetben látszik. Kimarad egy körből!

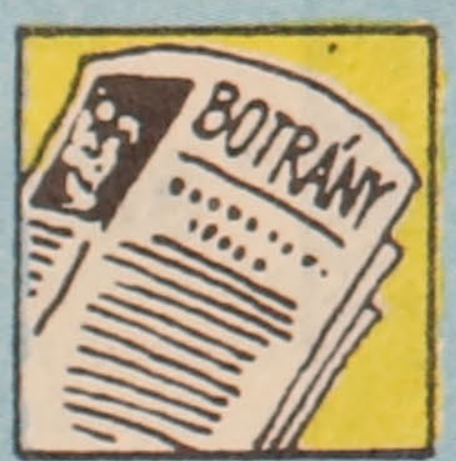

– Ön kezet mos a lakásügyi előadóval. Amíg páratlan számot nem dob, helyben marad!

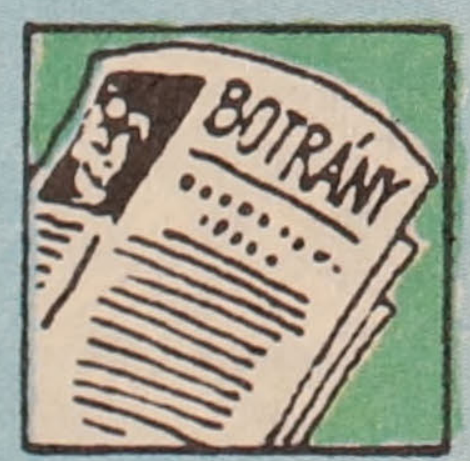

6. AZ ÉLŐ TELEVÍZIÓS NYILATKOZAT KÖZBEN ÖN:

– Elsírta magát. Kimarad egy körből!

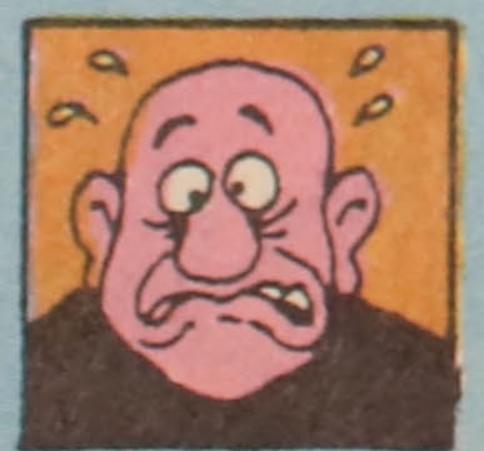

– Káromkodott. Kimarad két körből!

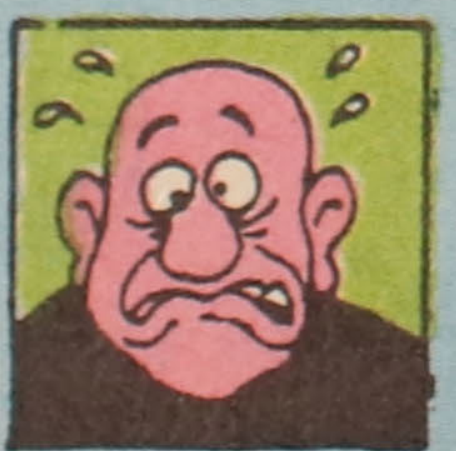

– Dadogott. Négy mezővel lépjen vissza!

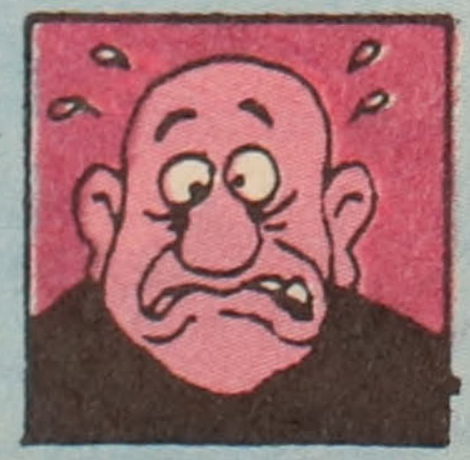

AZ ÁBRÁK JELENTÉSE.

POLITIKAI TÁRSAS-JÁTÉK

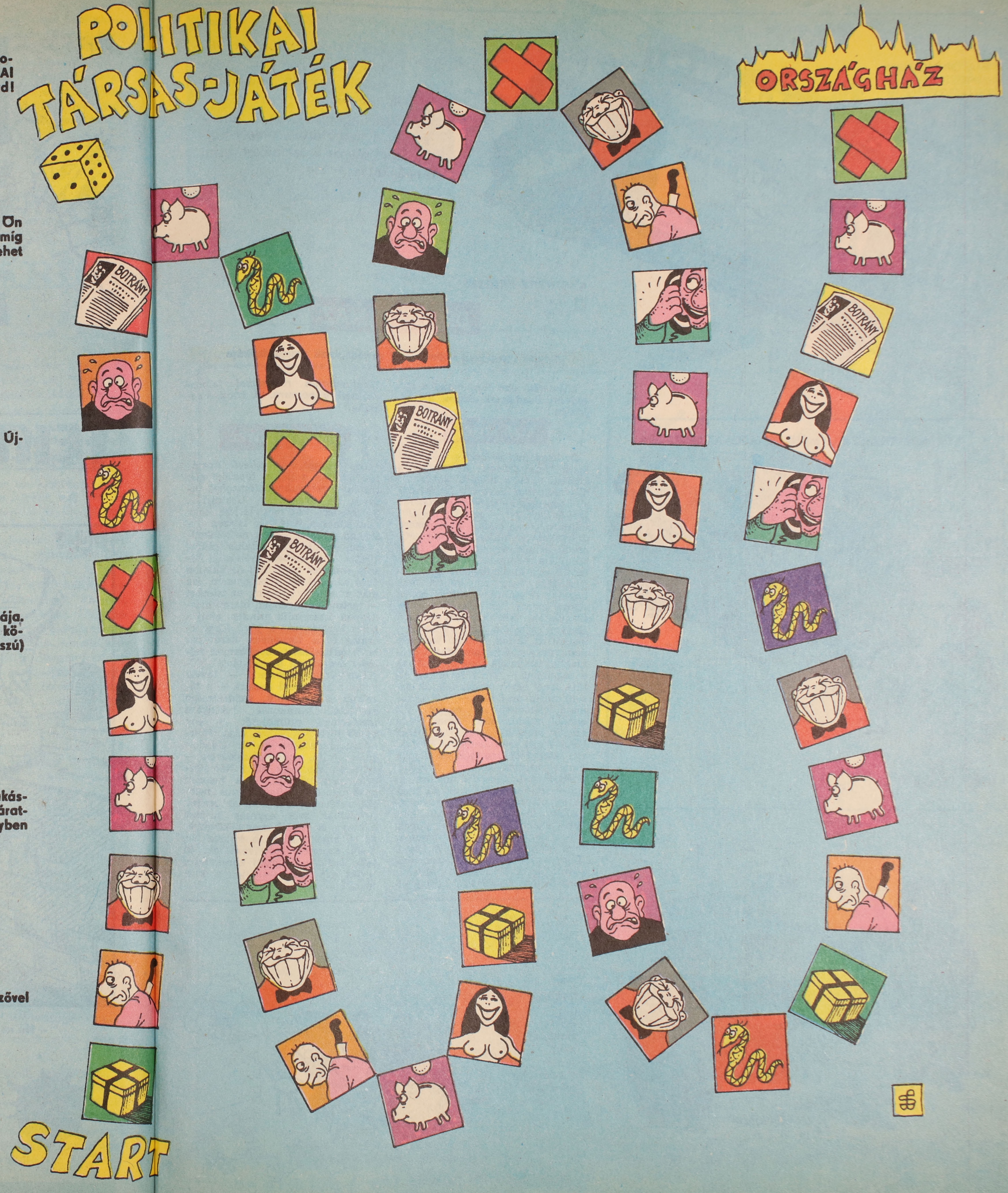

AMATŐR MÓDON
HAMISÍTOTT
BANKJEGY

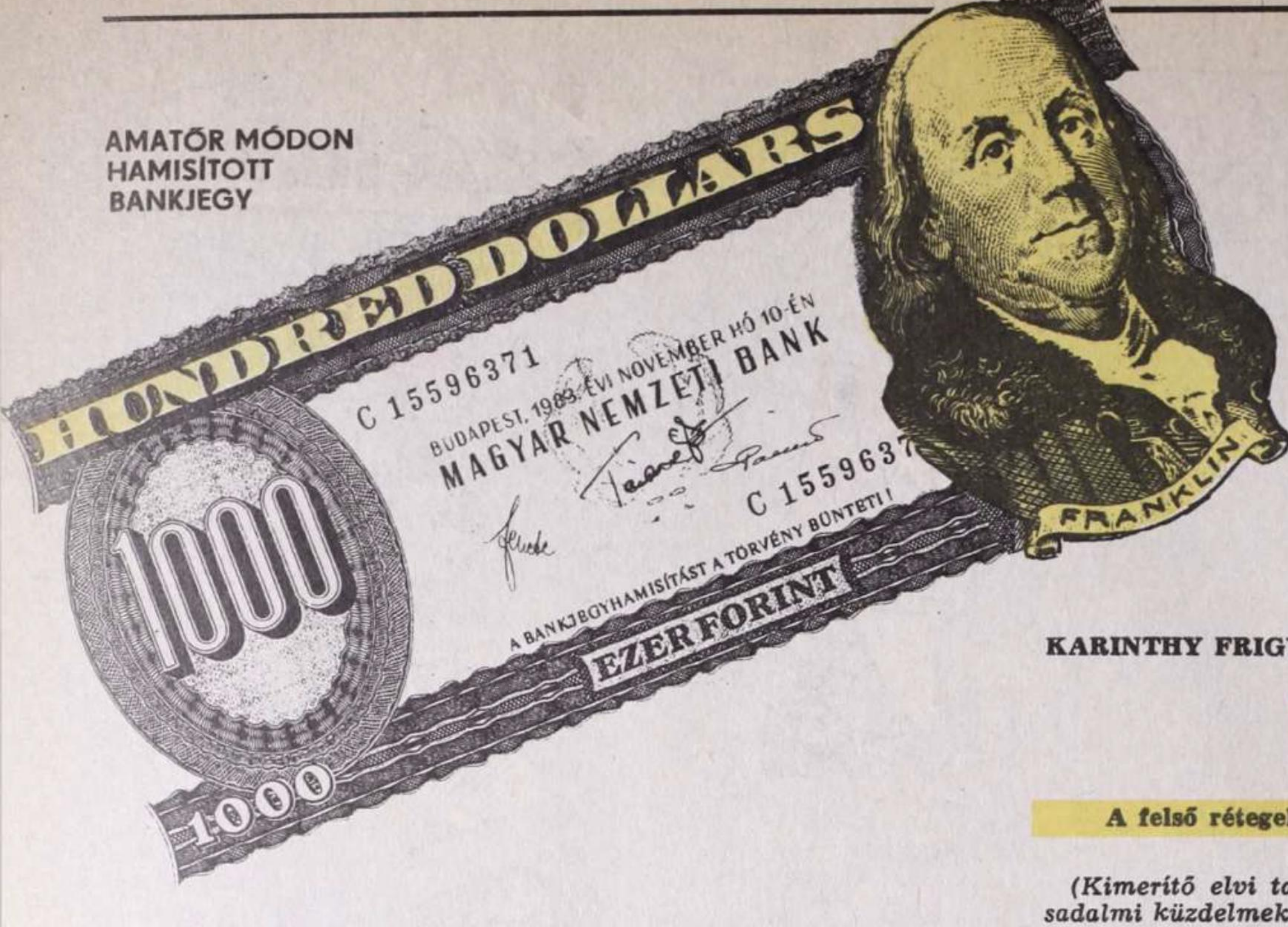

A klasszikusokra többek között az a jellemző, hogy írásaik sok idő múltával is fel-felfénylenek.

Az az embertípus, az a jelenség, az a magatartás, amely hajdanán csípte az ő szemüket, csípi a miénket is – ma.

KARINTHY FRIGYES

DR. UGYANAZ

A felső rétegek és a tömeglélek surlódásának pszichofizikája

(Kimeritő elvi tanulmány a társadalmi küzdelmek okairól, két kötetben.)

ELSŐ KÖTET

Dr. Ugyanaz kezével a villamoskocsi feljárójának fogantyújába, lábával abba a táblába kapaszkodik, melyen a „Megtelt” felírás jelzi, hogy még legfeljebb huszonöten szállhatnak fel, homlokát nekifeszítve a peron állásai előtt heverő összenyomott hullák ezreinek. Micsoda beszéd az, hogy már nincs hely? De mennyire van hely, csak tessék egy kicsit összébb szorulni! Disznóság, hogy az embert nem hagyják felszállni — nekem éppen annyi jogom van felszállni, mint maguknak, akik már fent vannak! Nagyon sajnálom, hogy ráléptem a kezére az úrnak, háború van! Ha nem megy másképpen, majd erőszakkal szerezzük meg magunknak a jogainkat — ha a vezetőség eltűri, hogy egyik ember felszállhasson, másik meg nem —, hát akkor majd csinálunk mi rendet! Mit gondol, nekem nincs éppen olyan sürgős dolgom, mint magának? Hogy maga még az előbbi állomáson szállt fel? Bánom is én! Éppen eleget utazott akkor! Lárifári! Szálljon le! Nekem dumálhat az úr — itt nem arról van szó, hogy ki áll ott régebben vagy nem régebben, nem tudni, kinek a korrupt protekciója révén —, hanem arról, hogy kinek van tehetsége meg ereje hozzá, hogy ott álljon! Félre az utamból! Le a kocsivezetővel! Le a hájasokkal! Éljen a forradalom! Utánam!... *(Egy ellenállhatatlan rohammal felnyomakszik a peronra. A kocsi megindul.)*

MÁSODIK KÖTET

Dr. Ugyanaz a következő állomáson, kiállva a peron lépcsője elé, szavait a feltolakodó tömeghez intézve. De uraim!!... Uraim!!... Az istenért, hát nem látják, hogy már nincsen hely?... Hiszen leszakad a peron — hát ne tolakodjanak, mint az oktalan állat! Uraim — az emberi méltóság! Hiszen emberek vagyunk! Az oktalan állat se száll fel a villamosra, ha már nincs hely! Uraim, az istenért — tartsuk be a rendet, hiszen másképpen összeomlik minden, amit a bölcs kormányzat a jövő Magyarország és a törvényes kereteken belül feltételezett alkotmányos fejlődés érdekében megalkotott! Türelem, uraim, türelem — tessék várni a következő kocsira — a türelmes és szakszerű, rendszeresen elvégzett várakozás bizonyára megtermeli gyümölcsét — egy szebb jövőt — persze, csak a törvényes kereteken belül. Gondoljunk, uraim, a művelt nyugatra — lebegjen szemünk előtt Németország nagy példája — a nemzeti parlament! Az alkotmányos nemzet nevében felszólítom az urakat, oszoljanak szét egymás hasából békésen, és várják meg a következő villamost! Éljen a kalauz úr, éljen szeretett kocsivezetőnk, ki bölcs belátással vezeti kocsinkat e nehéz napokban — éljen a kormány!

CSÖKKENŐ OLAJSZÁLLÍTMÁNYOK MAGYARORSZÁGRA

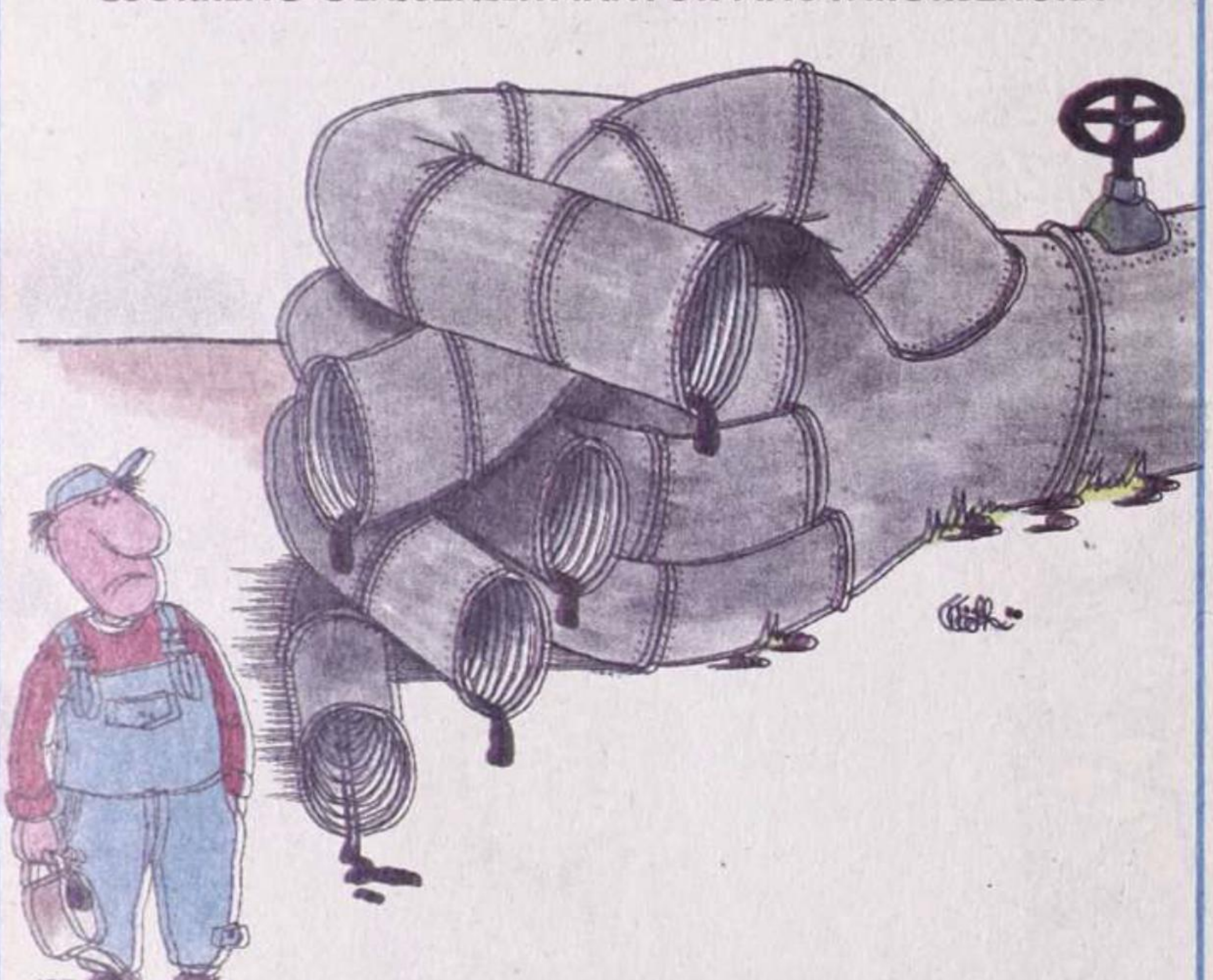

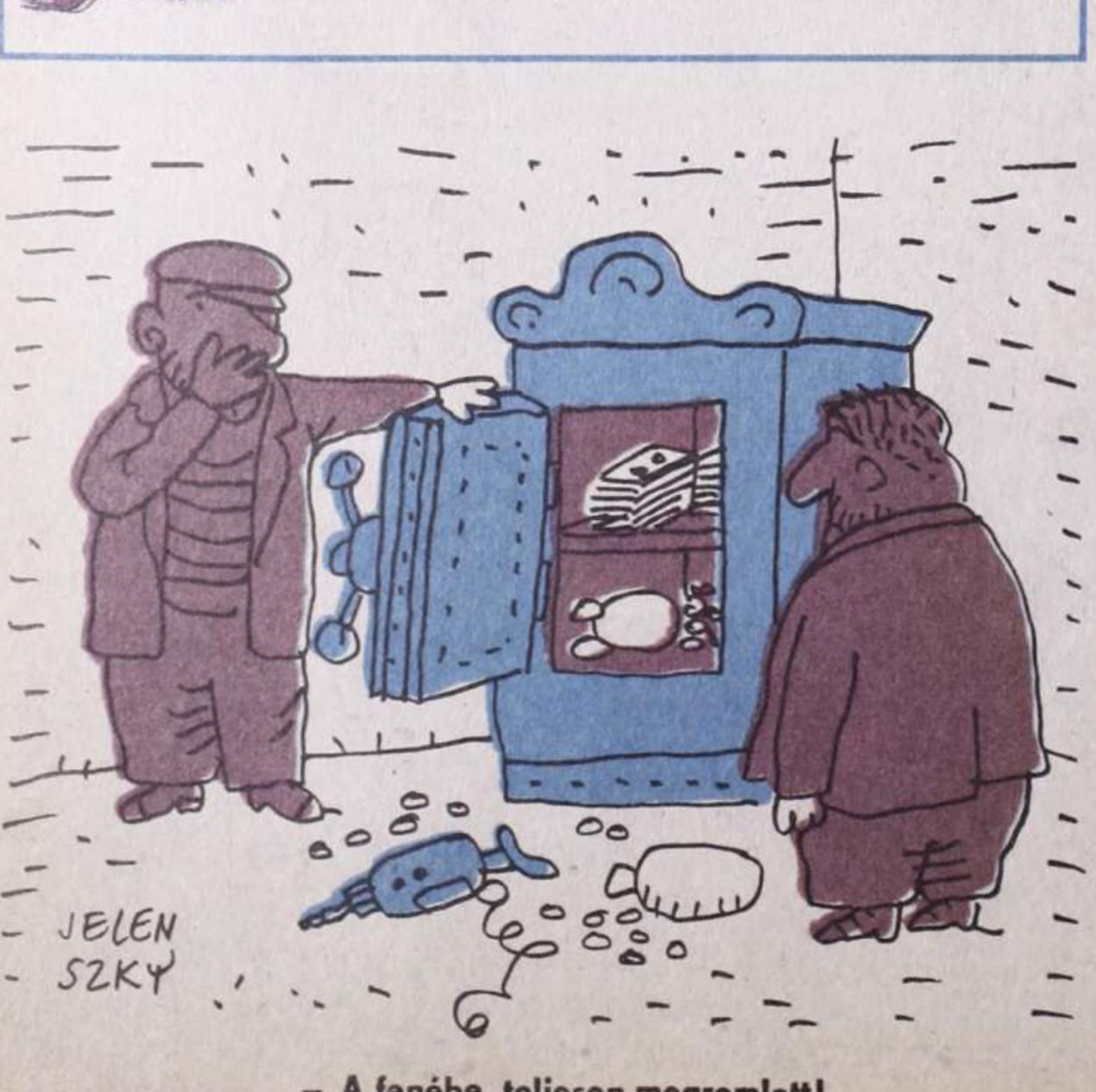

– A fenébe, teljesen megromlott!

KULVÁROS

– Azt mondtad, hogy rubelelszámolású az anyám!...

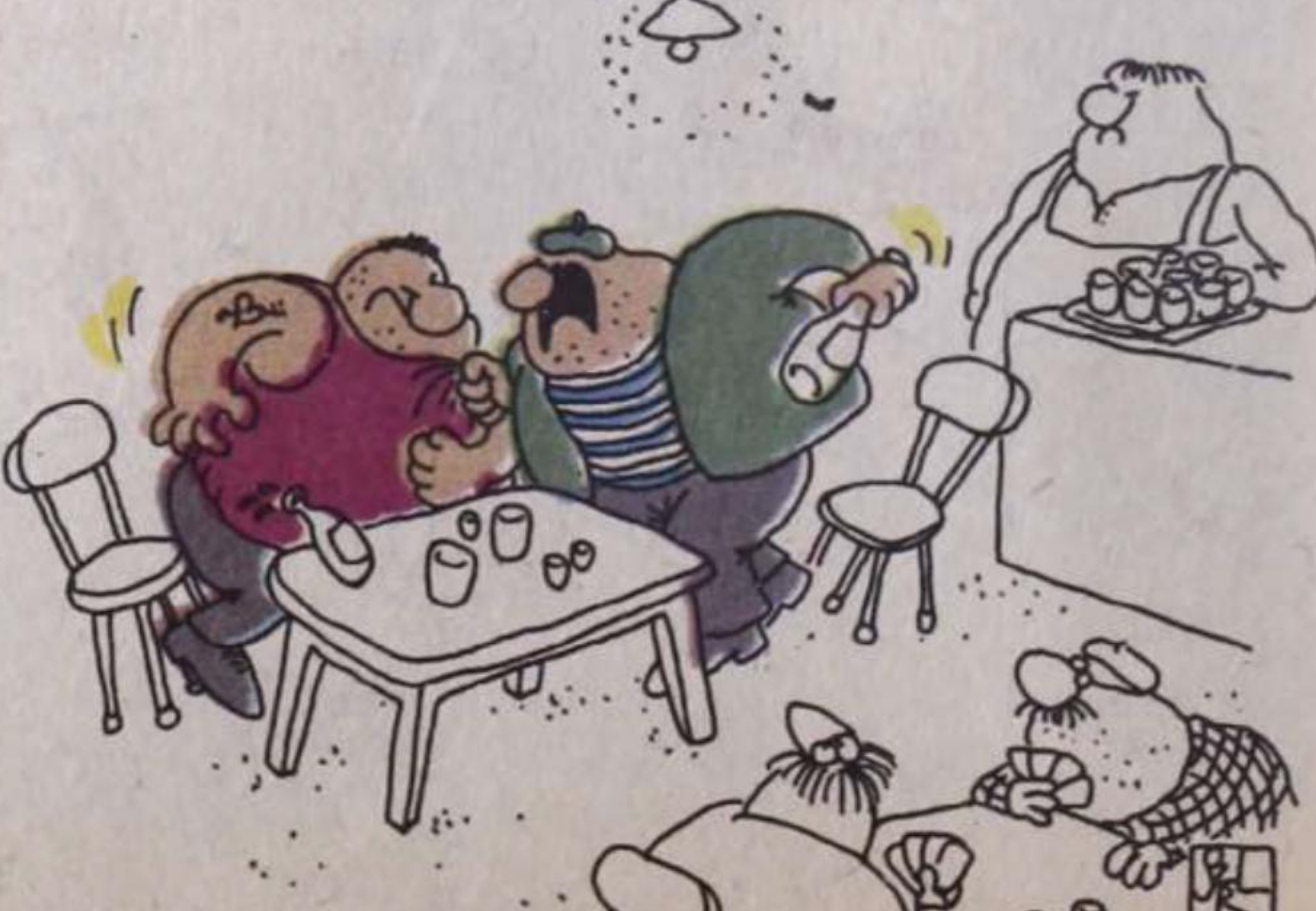

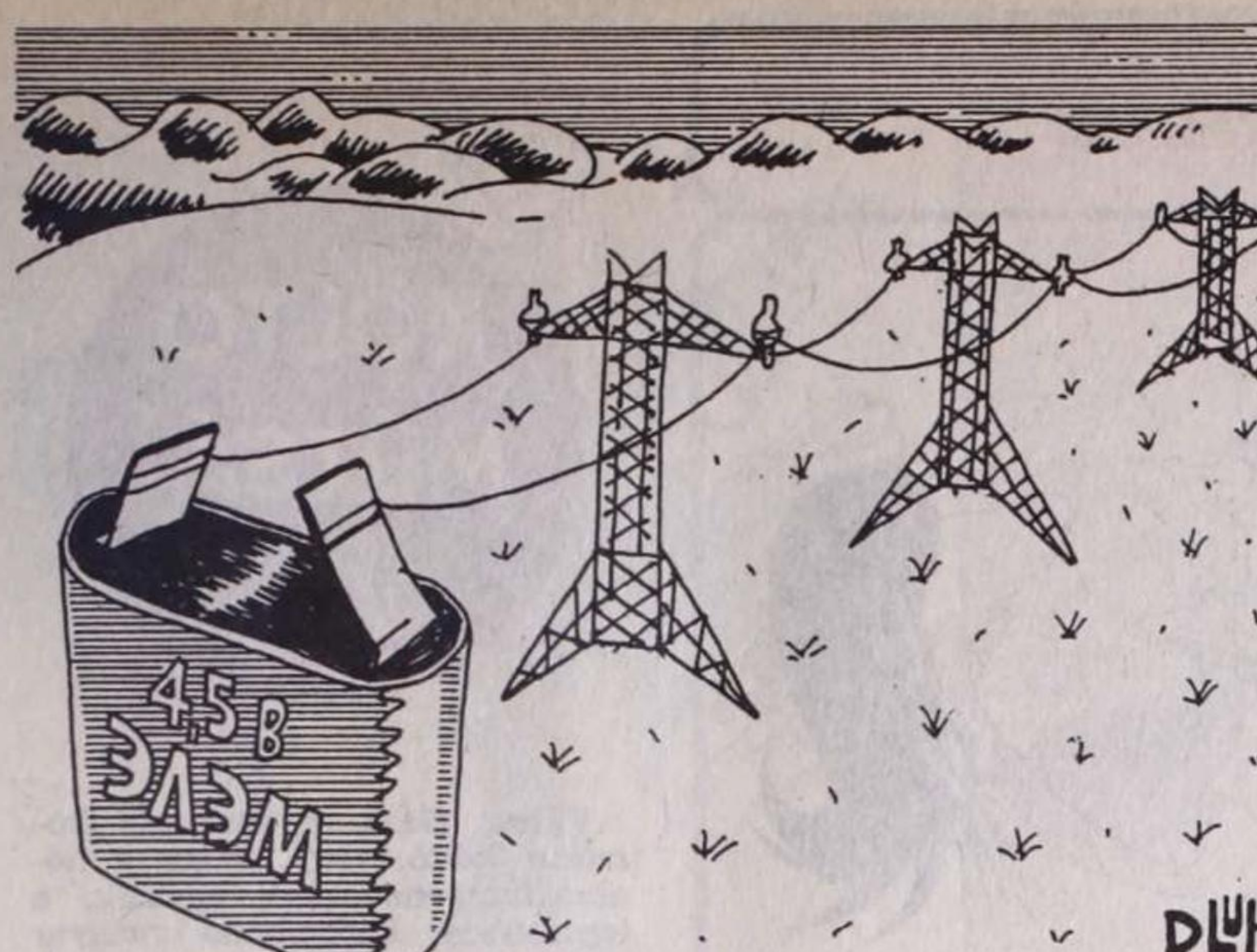
4,5 B
ЭΛЭМ
DLUHO

MUNKATEMPÓ

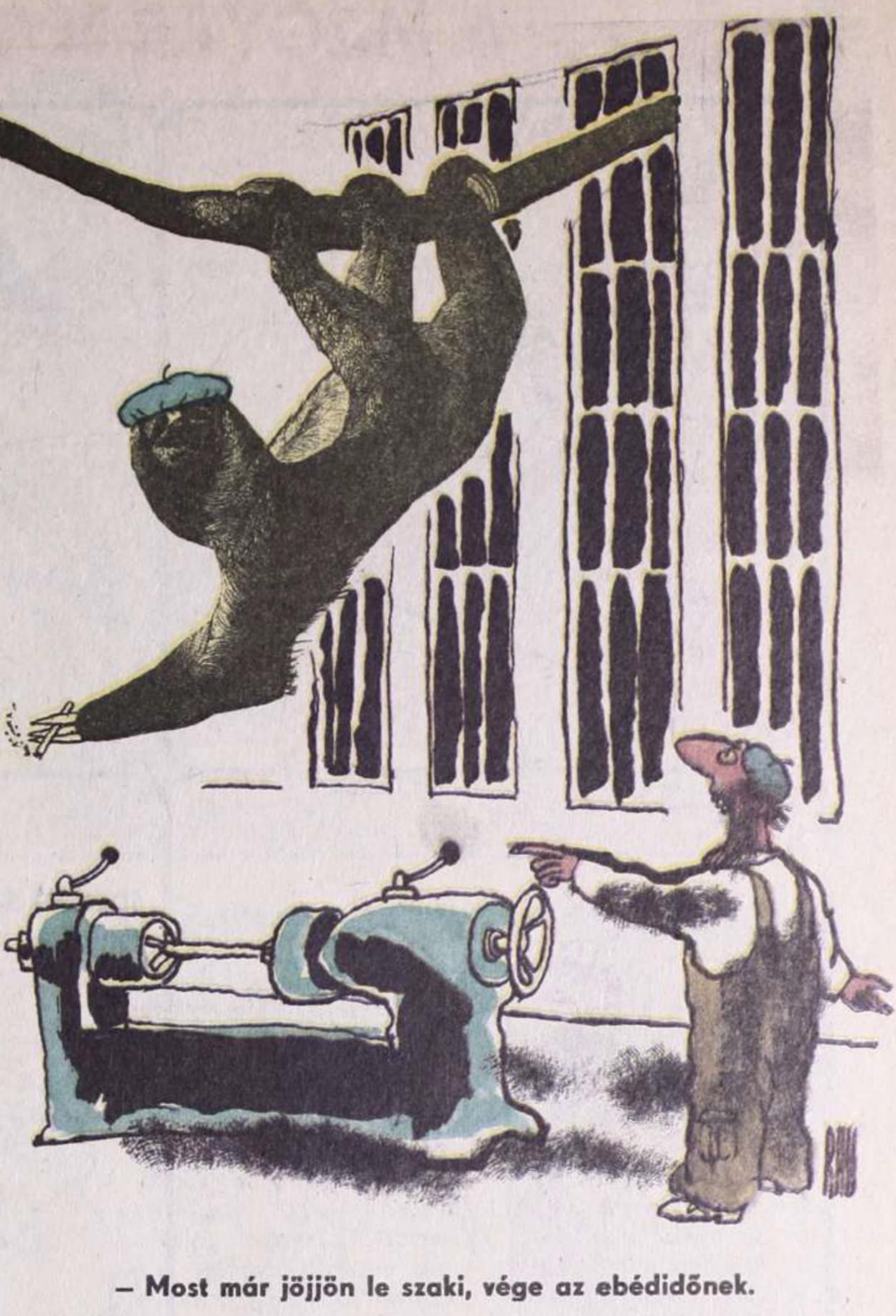

– Most már jöjjön le szaki, vége az ebédidőnek.

KIS PÁRT

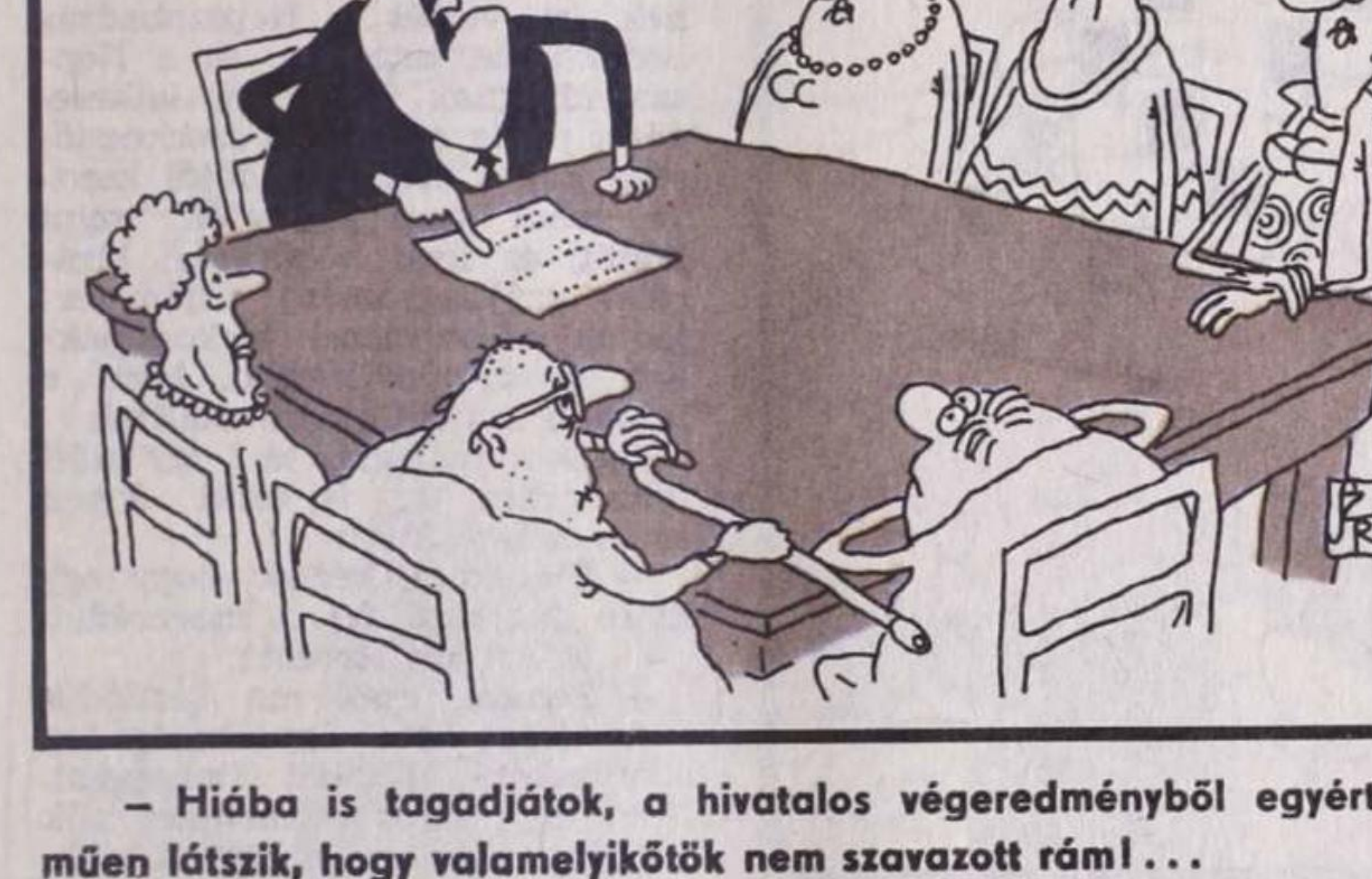

– Hiába is tagadjátok, a hivatalos végeredményből egyértelműen látszik, hogy valamelyikőtök nem szavazott rám! ...

KÖZÉP-EURÓPAI DILEMMA

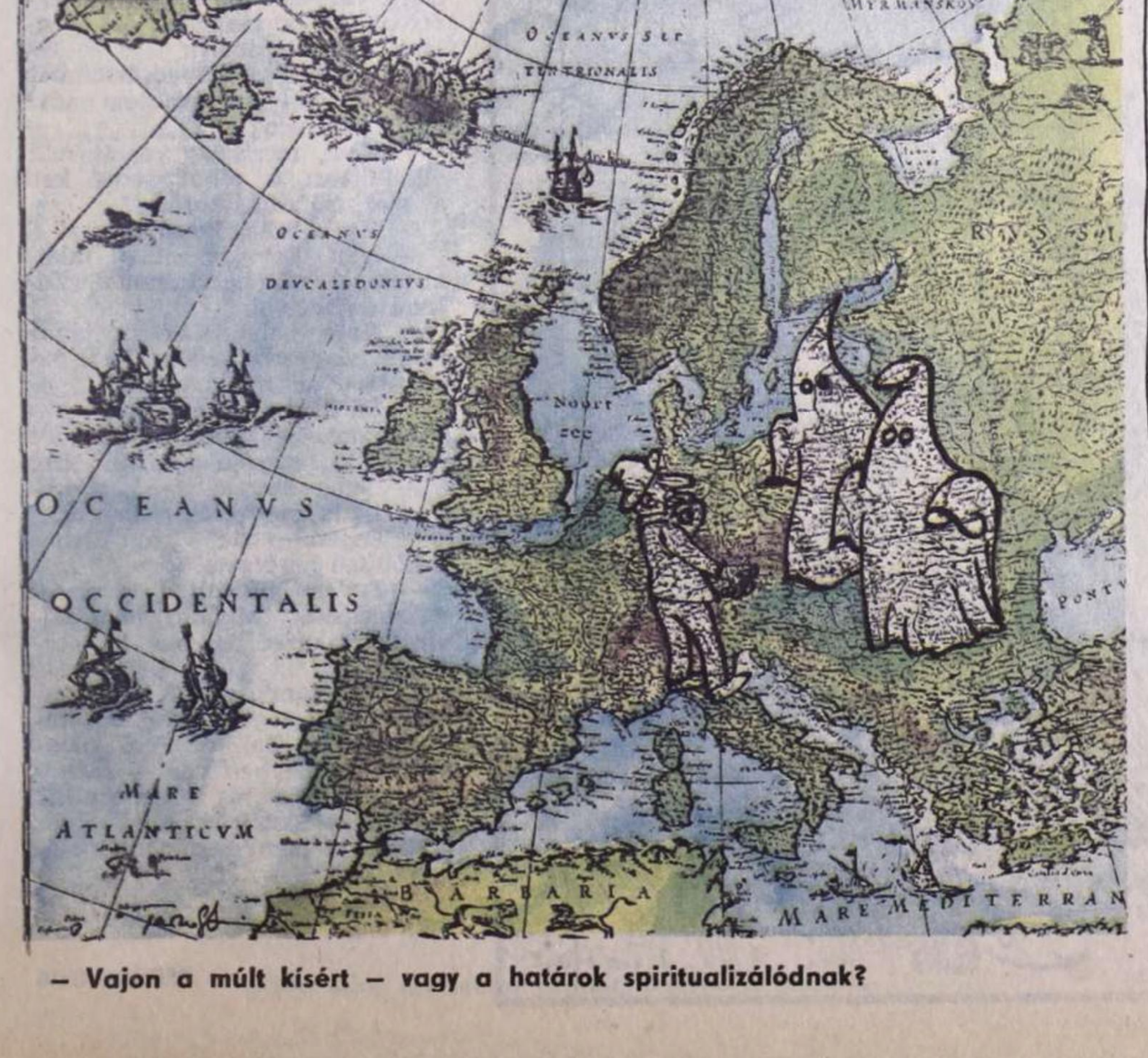
MYRMANSKO
OCEANVS SEPTENTRIONALIS
OCEANVS DEVCALEDONIVS
Noort zee
RVSSI
OCEANVS OCCIDENTALIS
PONTV
MARE ATLANTICVM
BARBARIA
MARE MEDITERRAN

– Vajon a múlt kísért – vagy a határok spiritualizálódnak?

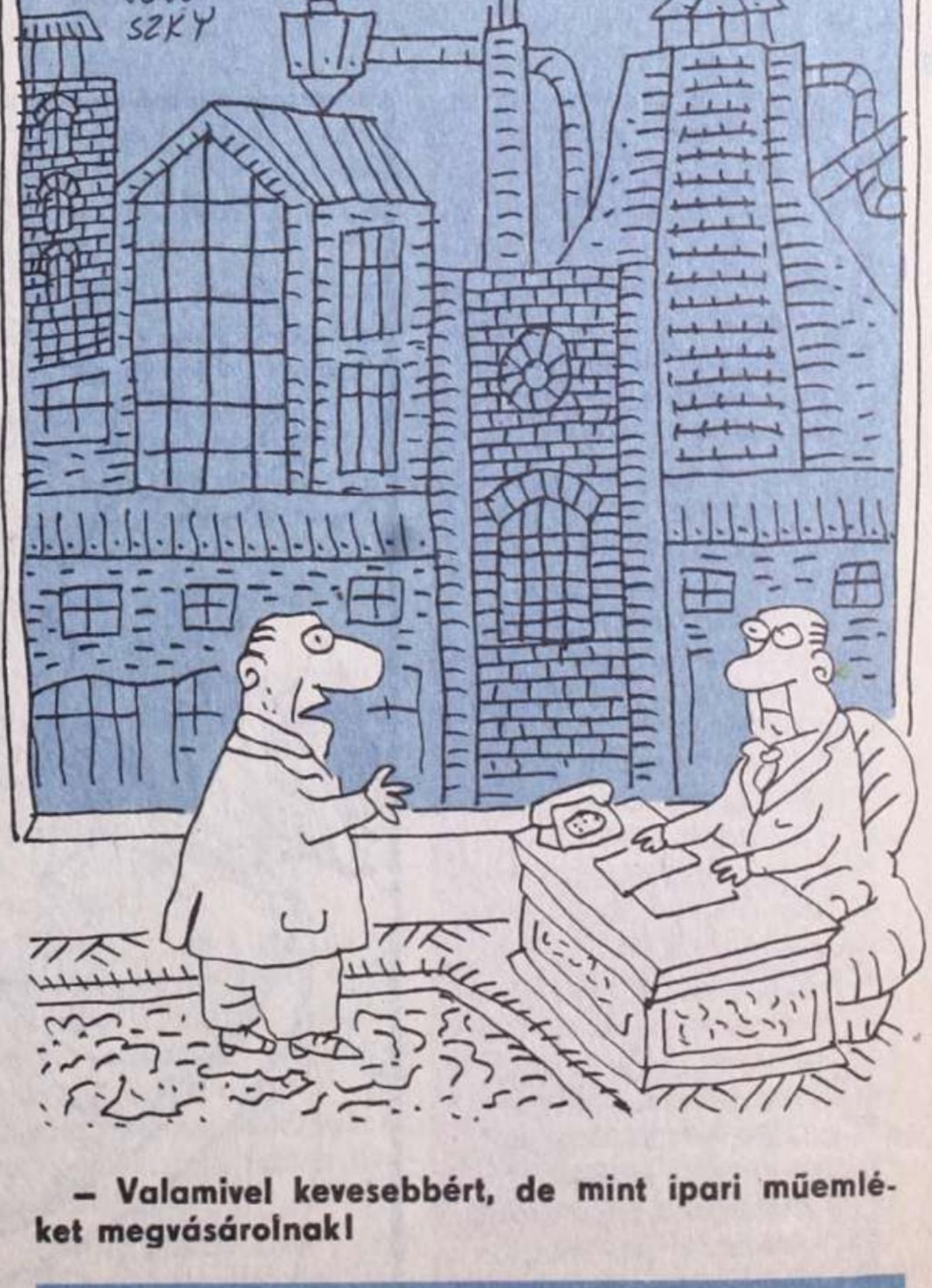

– Valamivel kevesebbért, de mint ipari műemléket megvásárolnak!

A MAGYAR NYELV HETE

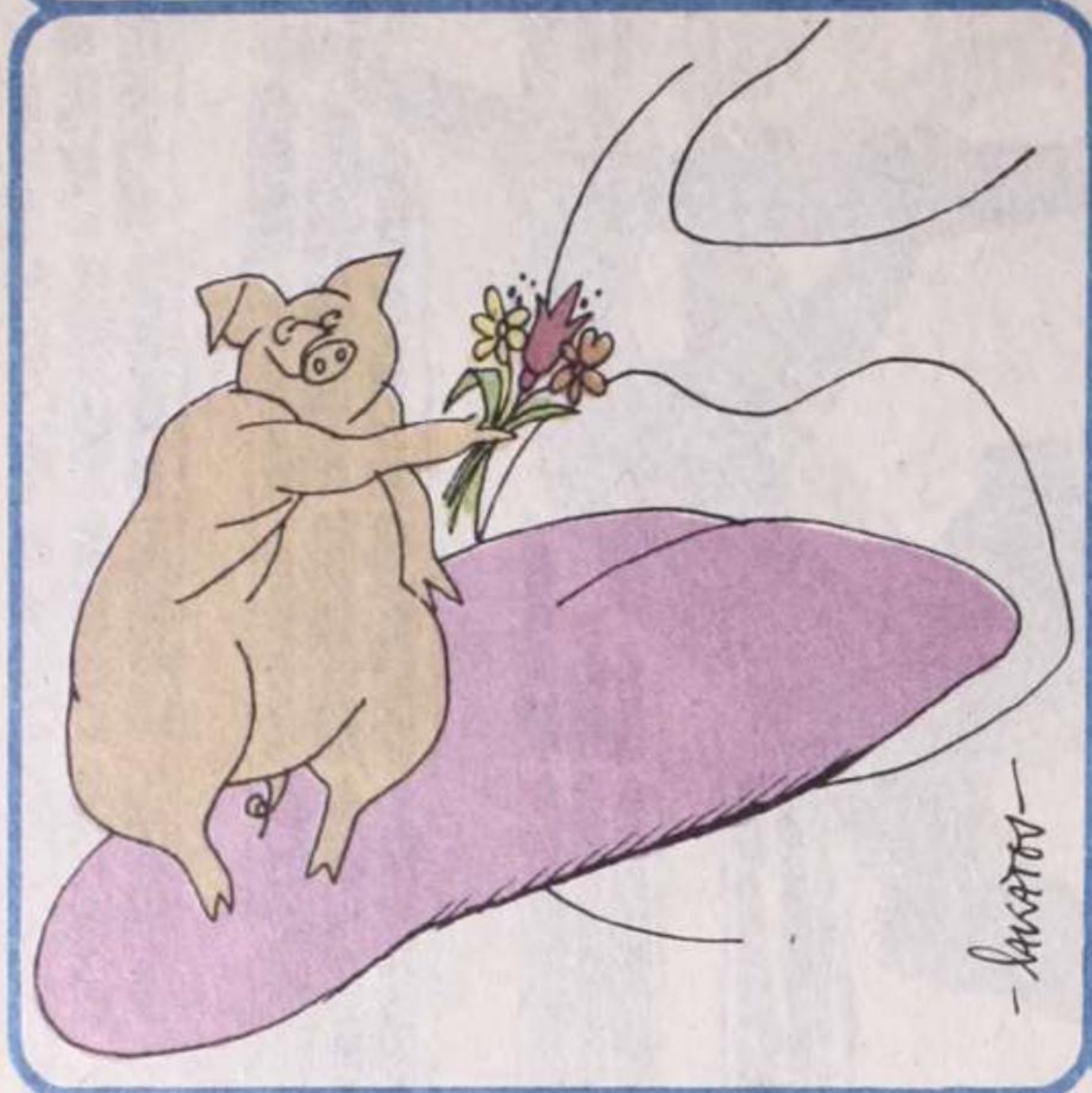

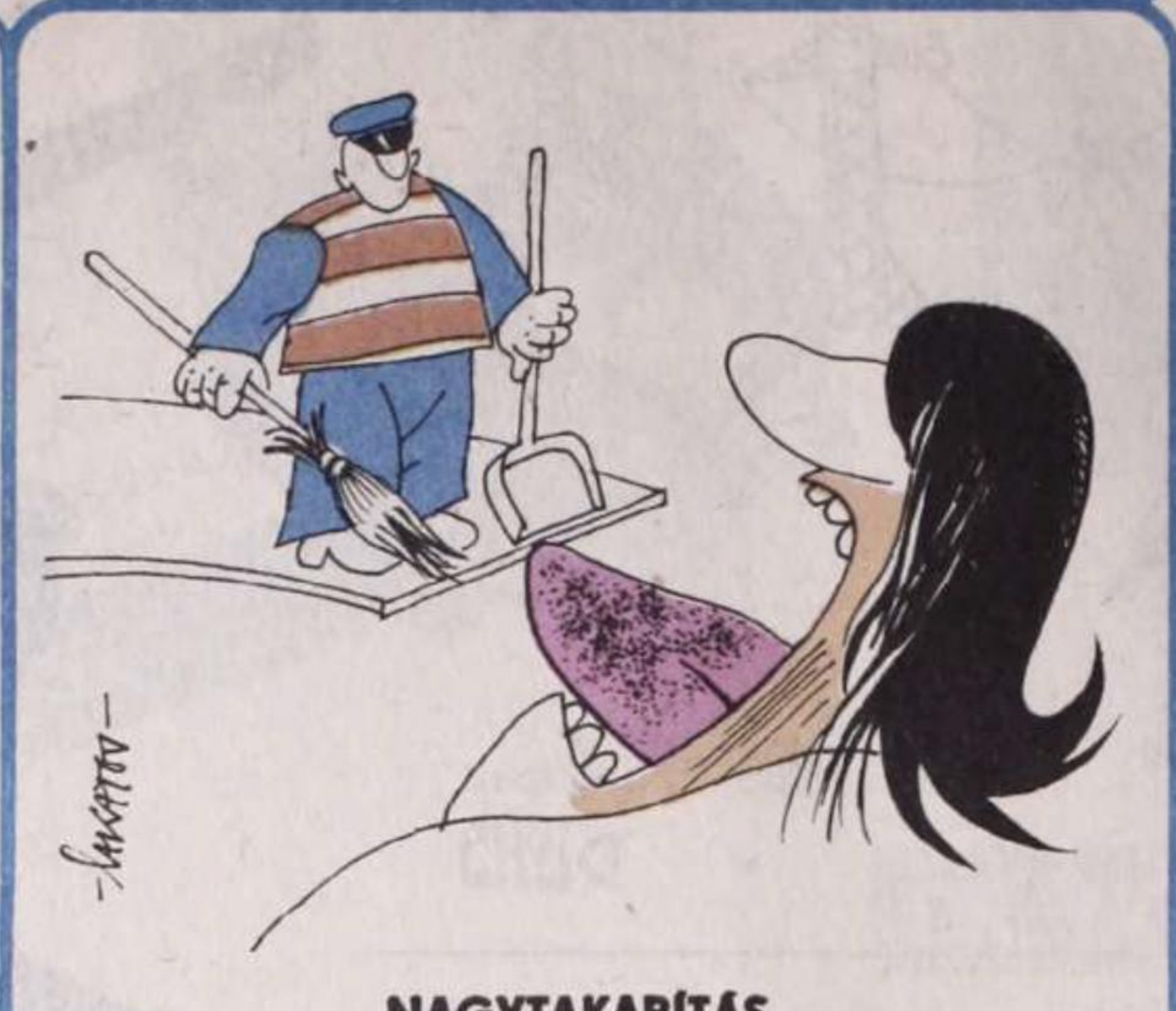

NAGYTAKARÍTÁS

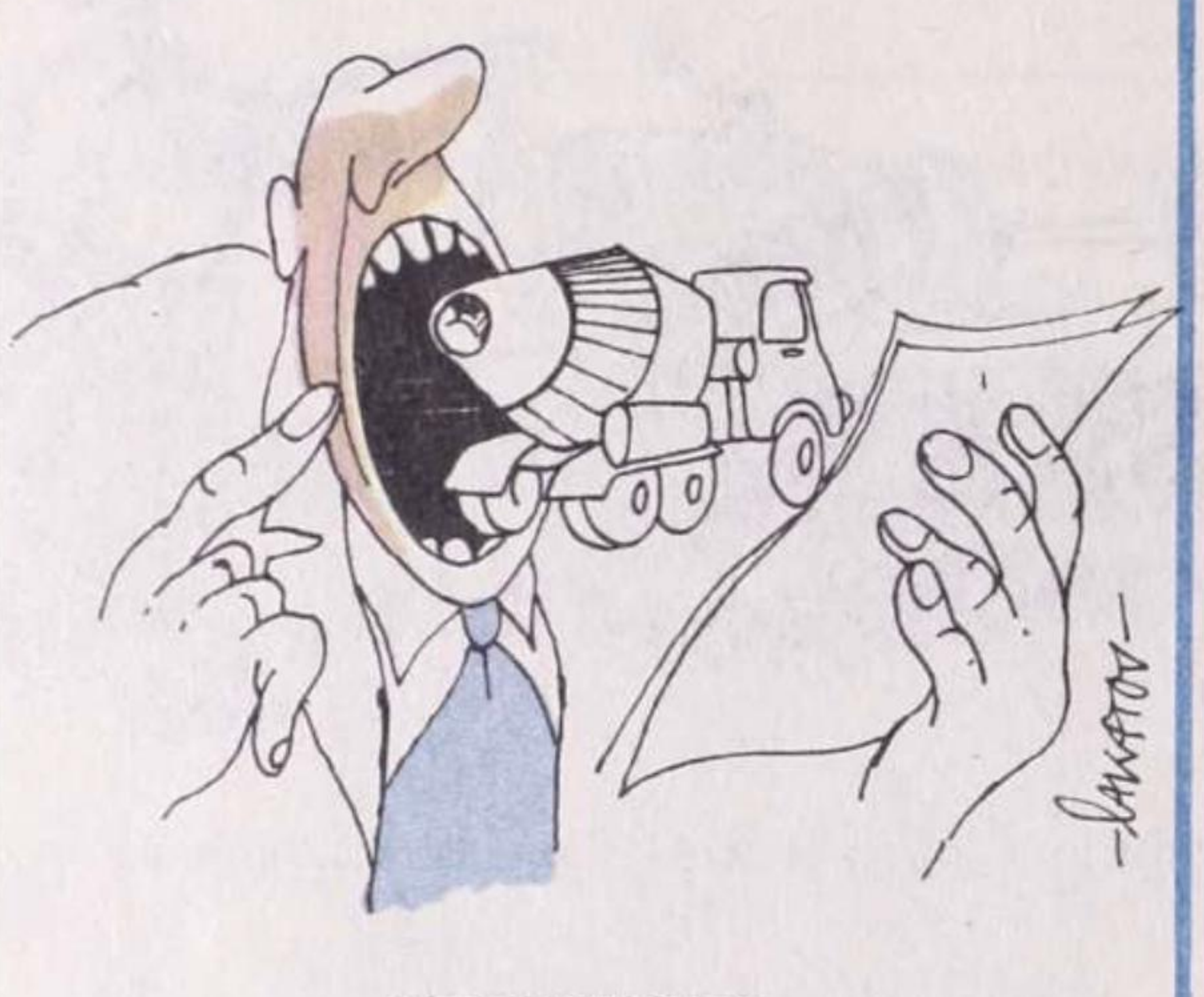

BETONSZÖVEG

IDEGEN SZAVAK DIVATJA

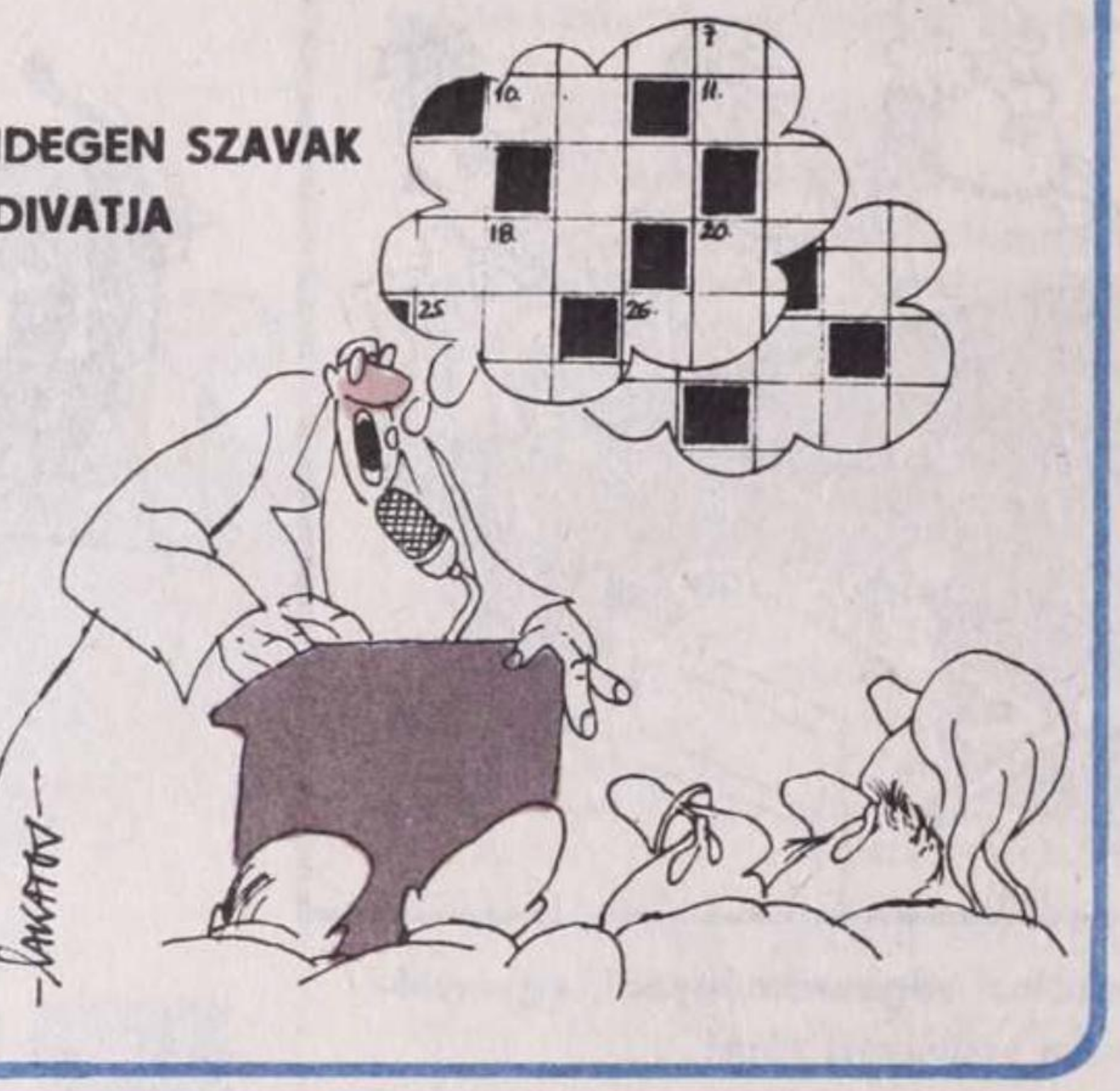

VADKACSAVADÁSZ

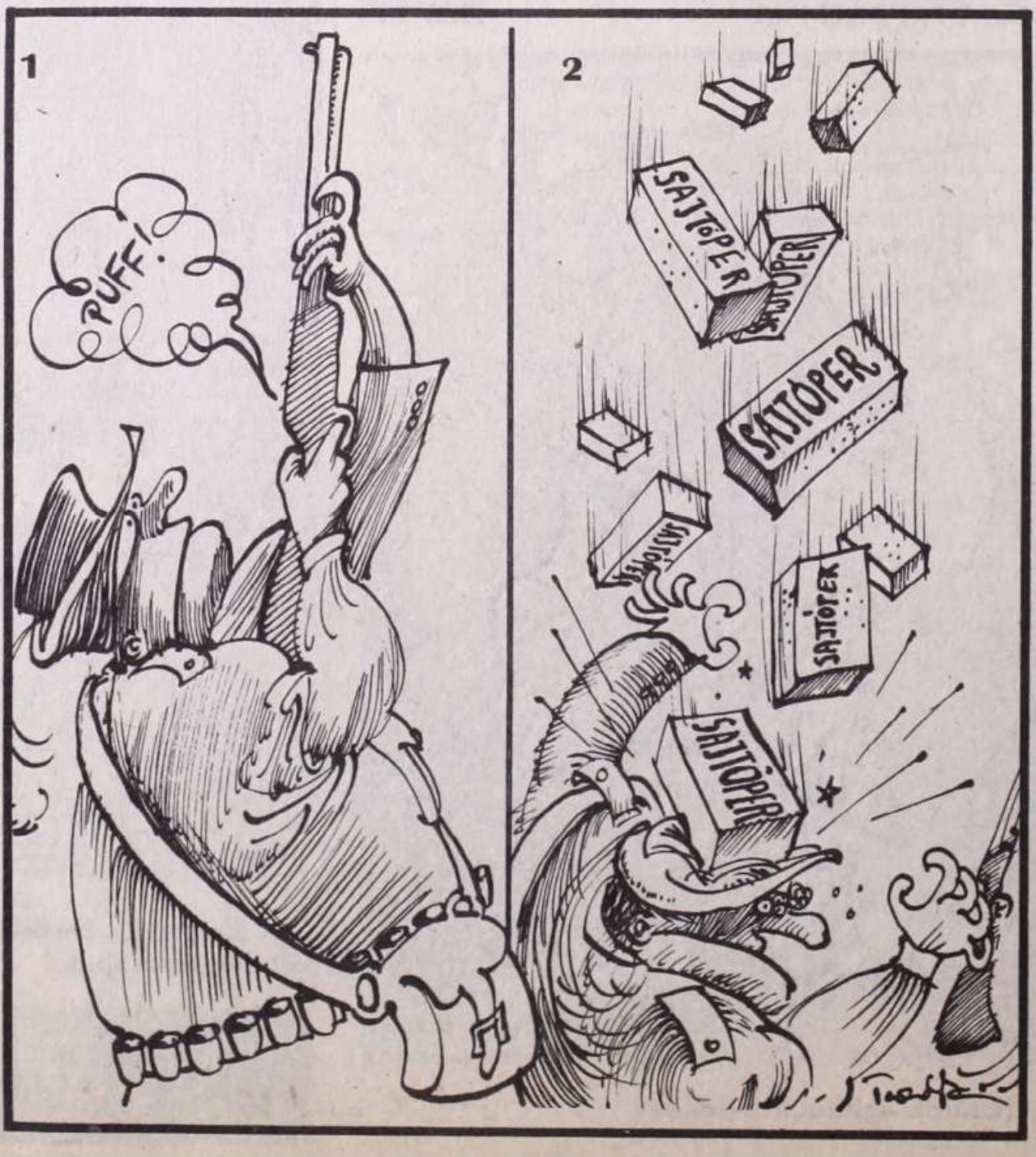

WESTERN

Az benne a szembe-
ötlő,
hogy míg oda egy,
szembe öt lő!

MÓDSZER KELLEMETLEN ESETEK ELFELEJTÉSÉRE

Voltak számomra
tanulságai az
esetnek.
Úgyszólván csak
tanulságai voltak.
Levontam belőle a
tanulságokat;
nem is maradt semmi!

ÍGÉRET

Az alkohol
– mondják, tudom –
méreg.
De én testemmel
segítek tenéked,
hatalmas természet.
Ígérem,
s szavamra számíthasz,
ha mondom:
megiszom,
– s lebontom!

garai

KÖLTŐ MÚZSÁVAL

Vátesz Géza, a csaknem koszorús költő, vagy ahogy a honoráriumpénztárosok nevezik: a legszebben káromkodó magyar költő, egy kissé másnaposan ébredt.

Azt, hogy csaknem koszorús költő lett, tulajdonképpen szintén egy másnaposságnak köszönheti, mert néhány évvel ezelőtt, egy hajnali kimaradása után két verset és két borítékot összecserélt. Így esett meg az a furcsa eset, hogy a szamizdat Beszélőnek írt versét a Népszabadság borítékjába tette be, és a Népszabadságnak írt költői lelkesedését pedig a Beszélő szerkesztősége kapta meg. Ez időtől kezdve, sehol sem jegyezték, mint költőt, és lírai hőbörgései kizárólag szájhagyomány útján terjedtek a belvárosi kiskocsmákban és talponállókban. Mint a legenda szájról szájra szálltak.

Amikor magához tért, így szólt feleségéhez, úgy is, mint éppen soros múzsájához:

– Fiacskám, kérlek, hogy egy időre függeszd fel a macerádat.

– Miért, mi történt?

– Semmi, csak ma kezdődik a költészet hete. Egy ország fog bennünket, költőket ünnepelni. Nem úgy, mint benneteket nők napján, csak egy napig. Kérlek, hogy vedd ki részed az ünneplésből.

– És te mivel járulsz hozzá az ünnepi kiadásokhoz?

– A puszta létemmel. Azzal, hogy vagyok. Azzal, hogy megörökítelek a magyar- és a világirodalom számára.

– Szóval a honoráriumból, amit tegnap kaptál, nem adsz egy vasat sem?

– Nem, mert egy részét már elköltöttem, a többi pedig kell a mai költőtalálkozóra.

– Ma költőtalálkozó is lesz?

– Igen. Fél óra múlva találkozom a költőbarátaimmal, Zolival és Ferivel.

– Az is bolond, aki poétához megy Magyarországon. Rád pazaroltam az ifjúságomat.

– Én meg a rímeimet, a szimbólumaimat és allegóriáimat. Te egy költő múzsája akartál lenni.

– Pedig Fanyar Jenő, a humorista is megkérte a kezem.

– Engem pedig Virág Elvira, a költőnő kerülgetett.

– Tudom, bámultad is eleget a verslábait. Mondd, nem Elvirával akarsz te ma költőtalálkozni?

– Fiacskám, tudod, hogy annak régen vége. De máris indulok, mert Zoli és Feri világmegváltás ügyben vár – mondta Vátesz Géza, és felvette a felöltőjét. – Sietek haza.

Múzsája csendesen nézett utána:

– Költő, hazudj, csak rajt ne fogjanak.

Miklósi Ottó

MAGYAR KÖCSÖGFA

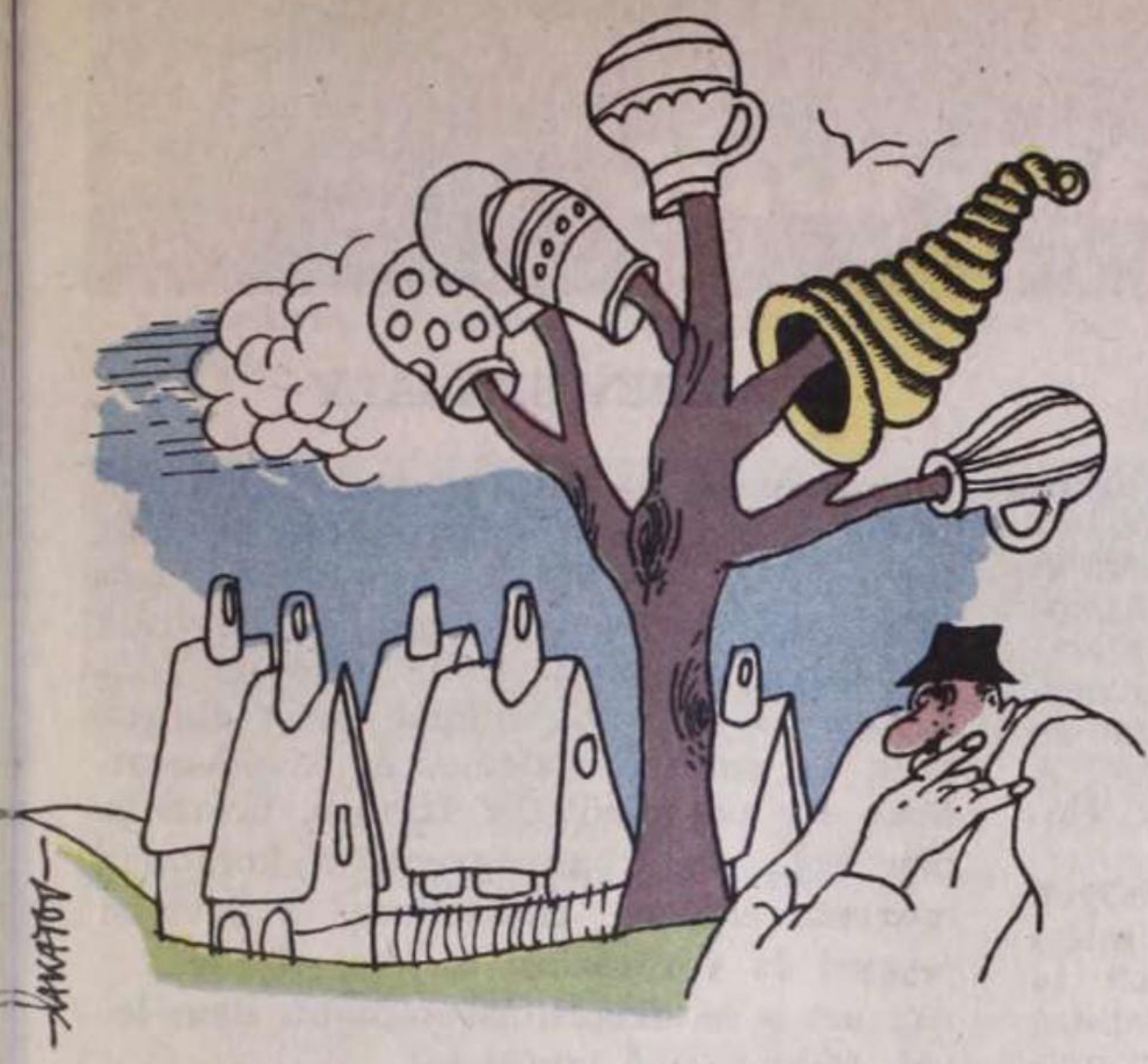

VEREMNYITÁS

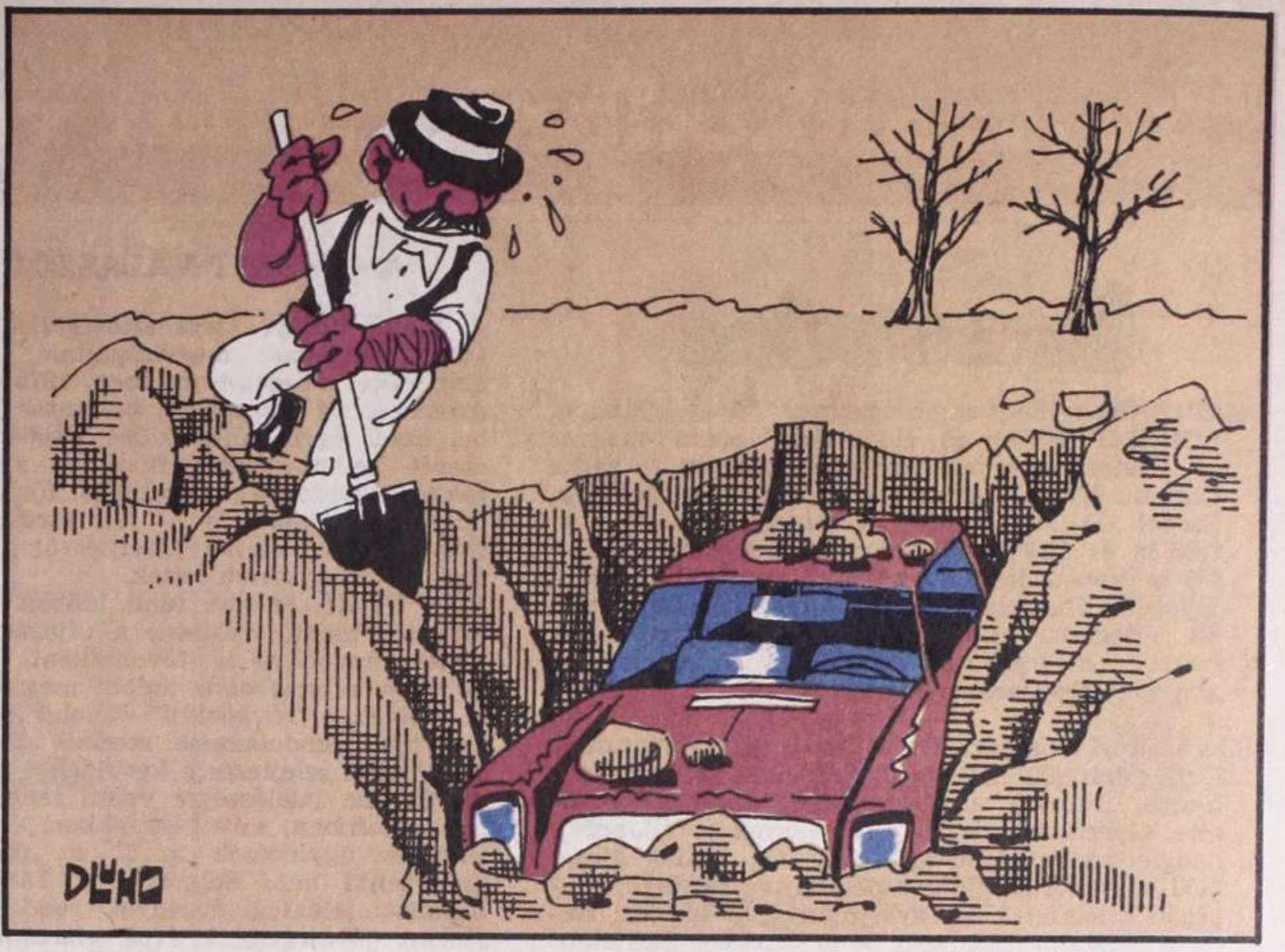

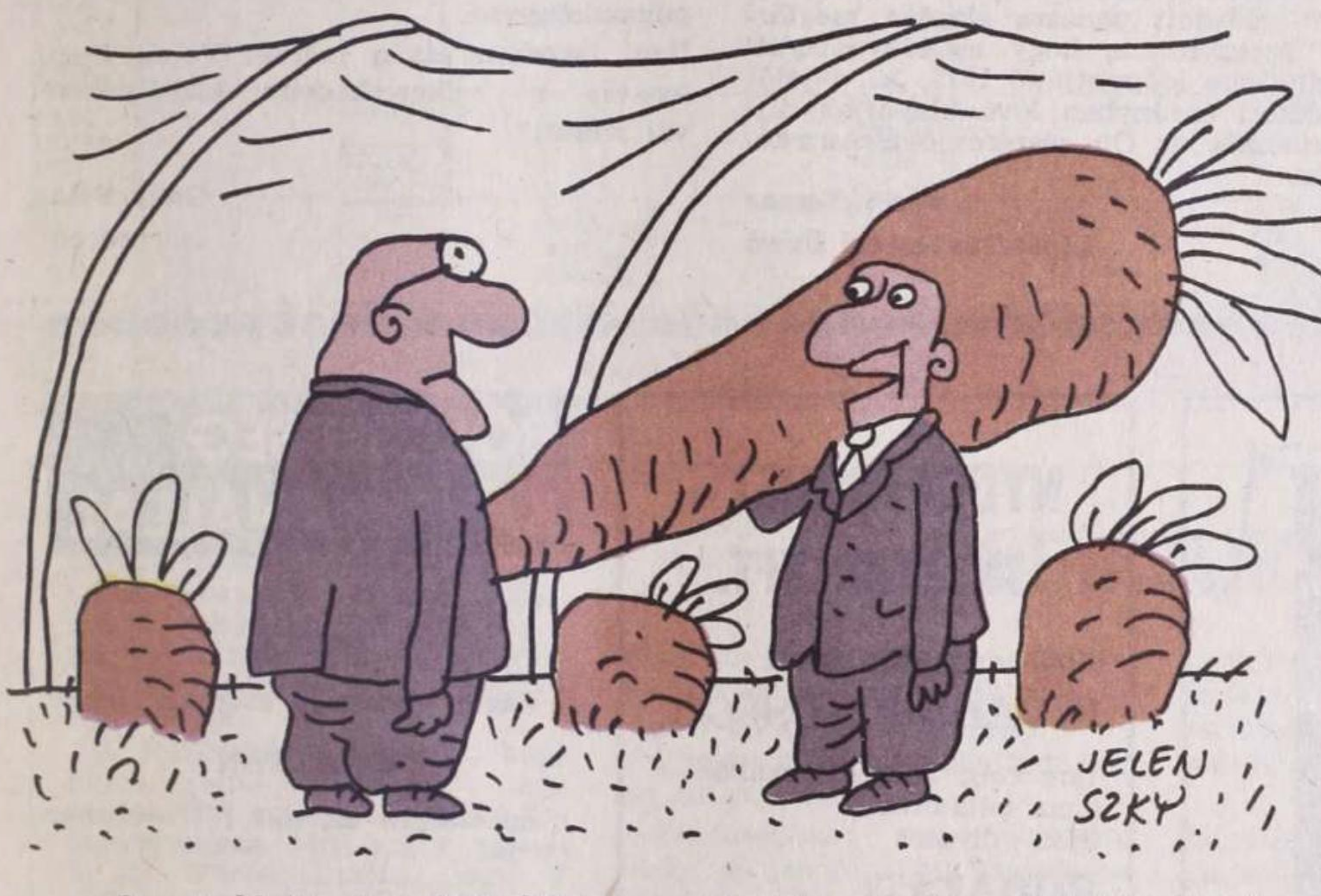

– Annak idején összekülönböztem a párttitkárral ezért eltitkolták kísérleteim eredményét.

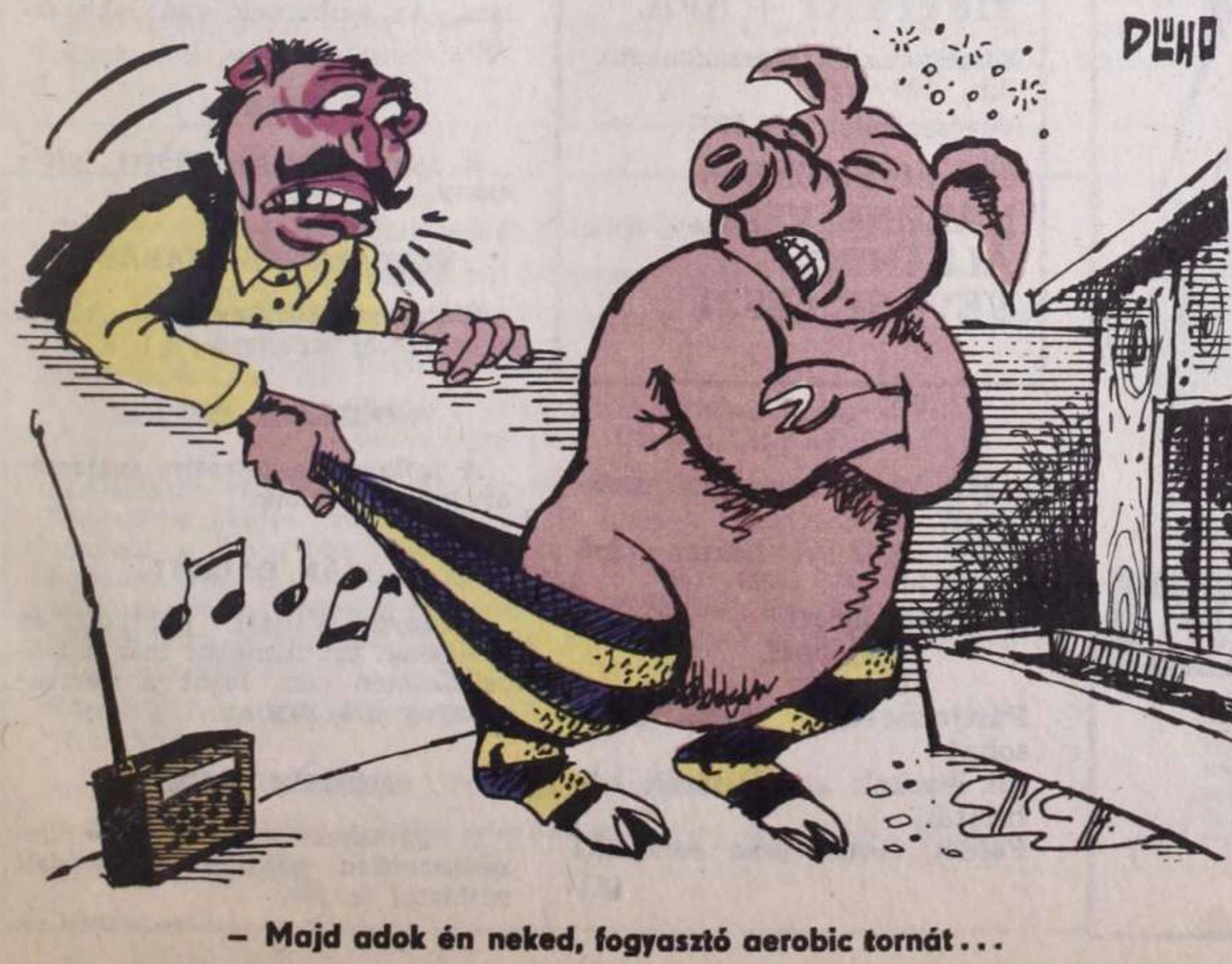

– Majd adok én neked, fogyasztó aerobic tornát...

PRIVATIZÁLOM MAGAM

Szokásom szerint ma hajnalban is kialvatlan, karikás szemekkel ébredtem, ugyanis éjszaka megint szörnyű álmot láttam.

A szomszédom, az undok Pentele abban a randa pihés velúrkabátjában az éj leple alatt suttyomban privatizálta a Paksi Atomerőművet. Csak vigyorgott rám azzal a neokubista etetőjével, miközben büszkén mesélte, hogy az asszony ezentúl majd nehézvízben főzheti a szilvásgombócot.

De ez még mind semmi!

Álmomban az alattunk lakó Kovácsné privatizálta a Mátyás-templomot csupán azért, hogy az a botfülű lánya az ottani orgonán pötyöghesse a Cirmos-koktélt.

Ennek viszont már a fele sem tréfa!

Mindezek betetőzéseként hajnaltájt az anyósom kicsoszogott a spájzba, és sűrű csuklások közepette beprivatizálta az utolsó üveg baracklekvárt. A kedvencemet!

Persze, az üstdobnyi csuklásokra azonnal felébredtem, s nagy előzékenyen ragacsos anyósom kezébe nyomtam a negyedkiló szódabikarbónát, nehogy elcsapja azt a drága hasikáját.

Ám rajtam már eme pirkadati jócselekedet sem segített...

Csak ültem egyetlen és egyben kedvenc karosszékemben, s törtem azt a nehéz fejemet. Természetesen azon, hogy én mi a fenét privatizáljak? Mert abban, hogy ezek után már privatizálnom kell nekem is, egészen biztos voltam. Elvégre nem maradhatok szégyenben a saját gyerekeim előtt!

Igen ám, de Hegyeshalomtól Záhonyig már mindent privatizáltak az orrom előtt, ráadásul az éppen cihelődő baráti hadsereg hátizsákjai is igencsak tömöttek.

Nos, ahogy a művelt kelet-francia mondja, nem marad más hátra, mint előre: ezennel privatizálom magam!

Legott ölembe penderítettem egy árkus (!) papírt, és a reggelim helyett elkészítettem a vagyonleltáromat. A siralmasan rövidke felsorolással másodpercek alatt elkészültem, s rohantam máris nyugati működőtőkét keresni. Szerencsére a Springerék mellényzsebből kifizették az eszmei értékemet, s mire anyósom felocsudott, én már vidáman öltögethettem rá immár független nyelvemet.

Ma reggeltől tehát új köntösben, egyszemélyes kft-nek öltözve állhatok a borotválkozótükör elé, és szakállas poénjaimért már csupán önmagamnak tartozom (korlátolt) felelősséggel...

Walter Béla

Bosszankodunk, tehát vagyunk

BOLHAPIAC

KERESNEK: Ifjúsági magazint, Világ Ifjúságát, POP-EXPRESS-t és Hahotákat, angol—magyar és francia—magyar levelező könyvet, Agatha Christie Nyaraló gyilkosok és Poirot karácsonya, Csepel D-125 cm-es kismotort, Diáknaptár 1985/86 és 1986/87-es számait, Elektronika LC—430-as típusú orosz tv-készülék működő szenzoregységét, História I—VI. évfolyam példányait, a Mi Világunk című lap eddig megjelent összes számait, magnetofont (kisméretű), Angol nyelvkönyvet (Oppenning Srategies).

KÍNÁLNAK: Csillárt, Ez a Divat egyes évjáratait, férfi ruhát (90—100 kg-os férfiakra való), függőlámpa, „Florida" magazin regényújság kilenc füzete, Gyermekkerékpárt, (Motocross jó állapotú), hanglemezeket 1960-as kiadásúak, Ludas Matyi 1971—1978-ig megjelent példányait bekötve, mosógép használt NDK gyártmányú, poszterek, Reform második évfolyam 24-es számtól megjelent összes példányait.

Az ajánlatokat kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon hétfőn, csütörtökön, pénteken 9—12 óra között a 118-8411-es telefonszámon a 909-es melléken és levélben a szerkesztőség címén lehet érdeklődni.

A CÍMZETT VÁLASZOL

A Ludas Matyi szerkesztőségéhez eljuttatott panaszát megvizsgáltam, és az alábbiakat állapítottam meg. 1975-ben az üzemben új központot helyeztek üzembe, ezzel egyidejűleg közel 10 000 számcserét kellett végrehajtani. A számcserékkel egyidejűleg közel 500 fővonal — köztük az Önöké is — lett ikresítve. A számcseréről, illetve ikresítésről az előfizetők tájékoztatva lettek.

Hogy T. cím részére fenti időben milyen értesítés ment, valamint a díjazás miért történt továbbra is fővonalként, azt 14 év után sajnos, nem tudom megállapítani, mivel a Távközlési Vállalat érvényben levő rendelkezése szerint az iratok 10 év után selejtezésre kerülnek.

Az ügyben felelősségre vonni senkit nem áll módomban, mivel az akkori üzemvezető és ügyintézők közül az üzemben már senki nem dolgozik. A Távközlési Vállalat jelenleg érvényes rendelkezése szerint jóváírásra 1 évre visszamenőleg van lehetőség, ami f. év IX. 13-i személyesen előadott panasza alapján megtörtént. Intézkedtem, hogy méltányosságból a számcsere időpontjától 1975. XI. 1-jétől az akkori érvényben levő alapdíjak díjkülönbözete az Ön részére jóváírásra kerüljön.

Török Ferenc
Lipót Távbeszélő Üzem

MEREV SZABÁLY

Debrecenben a Főnix Kereskedelmi Rt. 19-es sz. boltjában vásároltunk egy pár lánykacipőt. Ára 980 Ft. Egy-két felhúzás után talpa levált a sarkáig. Visszavittük a boltba, onnan javítani küldték. Időközben 13 éves lányommal ismét elmentünk az említett üzletbe, és kiválasztottunk egy pár cipőt. Ez színben, fazonban más volt, de árban egyenlő a korábban megvett cipővel. Gondoltam, a javítási jeggyel és a vásárlási blokkal fizetek.

Ám azt a felvilágosítást kaptam: nem lehet. Mert a cipő javítható!

— Nem voltak normálisak, akik ezt a jogszabályt megalkották — mondtam.

— Mondjam nekik! — felelték.

Most itt állok megfürödve. Kifizettem a kiválasztott cipőt, mert nem akartam családi ünnepünket elrontani. Ezután — annak rendje módja szerint — beírtam a panaszkönyvbe.

Nem tagadom esz a méreg! Vajon nem lehetne a belkereskedelmi szabályokon változtatni?

Gnáp Béla
Debrecen

PROFIT
—Igazi nyereség!
A VÁLLALKOZÓK LAPJA

NYUGATNÉMET—MAGYAR KFT.

kínál viszonteladóknak

KIVÁLÓ MINŐSÉGŰ,

importált használt, zsákos (nem bálatörött), friss, divatos

RUHÁZATI TERMÉKEKET, KG-ONKÉNT 210 Ft-ÉRT + ÁFA.

Kiszolgálás egységzsákonként (kb. 130 kg).
Vevőszolgálat: 166-0907

HA EGYSZER NÁLUNK VESZ, ÁLLANDÓ VEVŐNK LESZ!

Mit kíván a magyar nemzet?
Mit ígér a három első párt?
Gerincet!
Tulajdont!
Földet!
Pártjelszavak: Nem, nem, soha!
Mi leszünk az elöljárók hátulütői!
Földet vissza nem osztunk!

(J.)

BÖLCSESSÉG KÁVÉSKANÁLLAL

ETIKA

Vágni nemcsak szikével lehet.

LÉLEKTAN

Egészséges az, aki fél orvoshoz menni.

ÍZLÉS

Az oroszlán megeszi az embert, az ember nem eszi meg az oroszlánt. Az embernek van jobb ízlése.

TIPIKUS

A póráz tipikus emberi találmány.

SZABÁLY AZ SZABÁLY

Bizonyos körülmények között a szájkosár kötelező.

NOBLESSE OBLIGE

A fajkutya erkölcseire intézményesen vigyáznak.

IRÁN BALRA?

Bizonyos vallási, politikai és gazdasági problémákat már a Közel-Keleten sem lehet a perzsaszőnyeg alá söpörni.

MODELLVÁLTÁS

A politikai modellváltás törvényszerűen politikai fotómodell váltással is jár.

— teknős —

BANKTITOK

New Yorkban az egyik bank előtt áll egy pattogatott kukoricaárus. Oda megy hozzá egy ismerőse.

— Adj, kölcsön két dollárt.

— Sajnos, nem tehetem, megállapodásom van a bankkal. (Folytatás a rejtvény számozott soraiban.)

Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb április 25-ig a következő címre: Ludas Matyi, Bp., 1977.
A helyes megfejtést beküldők között 3×300 Ft-ot sorsolunk ki.

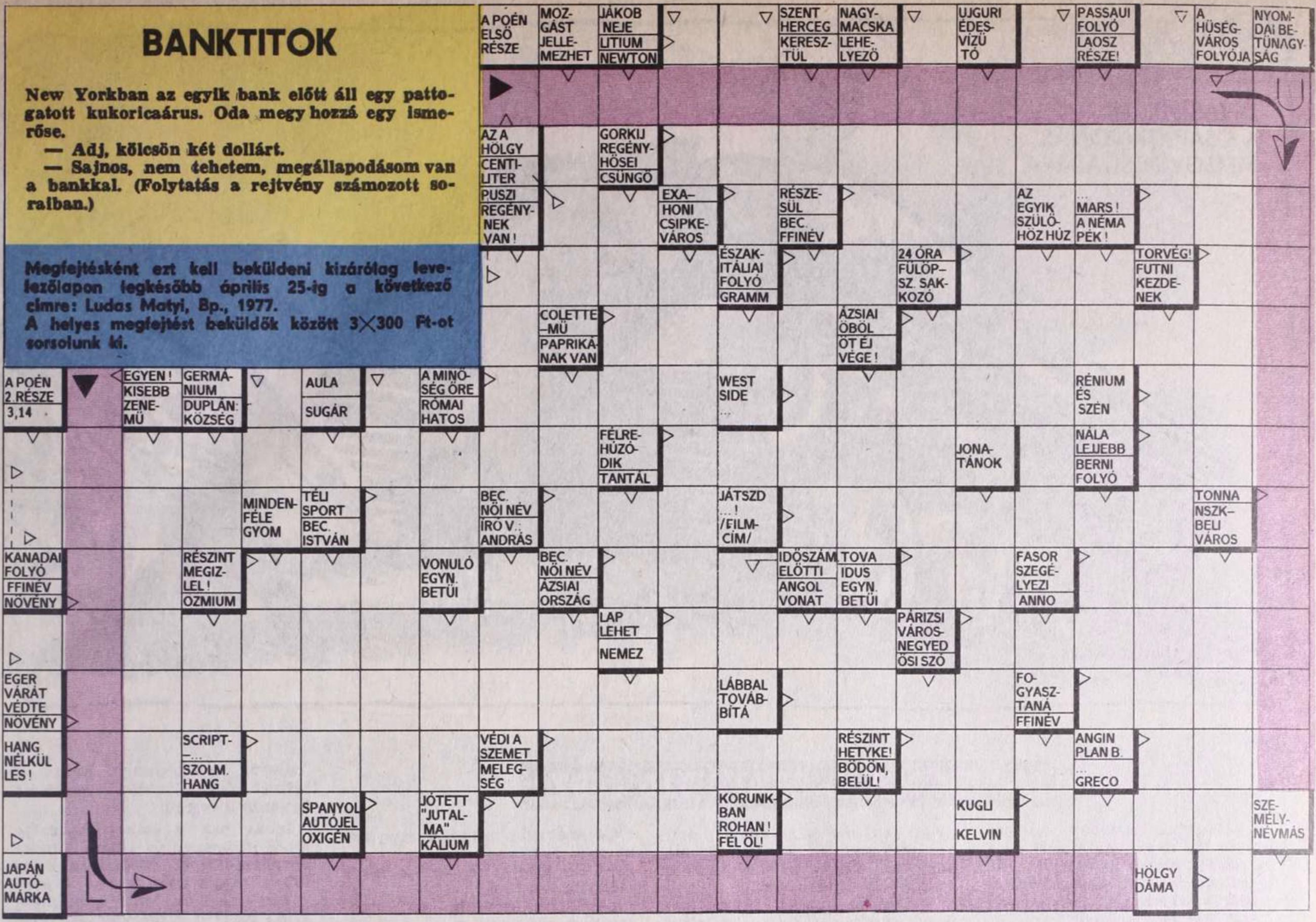
A POÉN ELSŐ RÉSZE
MOZGÁST JELLEMEZHET
JÁKOB NEJE
LITIUM
NEWTON
SZENT HERCEG
KERESZTÜL
NAGYMACSKA
LEHELYEZŐ
UJGURI ÉDESVÍZŰ TÓ
PASSAUI FOLYÓ
LAOSZ RÉSZE!
A HŰSÉGVÁROS FOLYÓJA
NYOMDAI BETŰNAGYSÁG
AZ A HÖLGY
CENTILITER
GORKIJ REGÉNYHŐSEI
CSÜNGŐ
PUSZI REGÉNYNEK VAN!
EXAHONI CSIPKEVÁROS
RÉSZESÜL
BEC. FFINÉV
AZ EGYIK SZÜLŐHÖZ HÚZ
... MARS!
A NÉMA PÉK!
ÉSZAK-ITÁLIAI FOLYÓ
GRAMM
24 ÓRA
FÜLÖP–SZ. SAKKOZÓ
TORVÉG!
FUTNI KEZDENEK
COLETTE–MŰ
PAPRIKÁNAK VAN
ÁZSIAI ÖBÖL
ÖT ÉJ VÉGE!
A POÉN 2. RÉSZE
3,14
EGYEN!
KISEBB ZENEMŰ
GERMÁNIUM
DUPLÁN: KÖZSÉG
AULA
SUGÁR
A MINŐSÉG ŐRE
RÓMAI HATOS
WEST SIDE ...
RÉNIUM ÉS SZÉN
FÉLREHÚZÓDIK
TANTÁL
JONATÁNOK
NÁLA LEJJEBB
BERNI FOLYÓ
MINDENFÉLE GYOM
TÉLI SPORT
BEC. ISTVÁN
BEC. NŐI NÉV
ÍRÓ V.: ANDRÁS
JÁTSZD ...! /FILMCÍM/
TONNA
NSZK–BELI VÁROS
KANADAI FOLYÓ
FFINÉV
NÖVÉNY
RÉSZINT MEGIZLEL!
OZMIUM
VONULÓ EGYN. BETŰI
BEC. NŐI NÉV
ÁZSIAI ORSZÁG
IDŐSZÁM ELŐTTI
ANGOL VONAT
TOVA
IDUS EGYN. BETŰI
FASOR SZEGÉLYEZI
ANNO
LAP LEHET
NEMEZ
PÁRIZSI VÁROSNEGYED
ŐSI SZÓ
EGER VÁRÁT VÉDTE
NÖVÉNY
LÁBBAL TOVÁBBÍTÁ
FOGYASZTANÁ
FFINÉV
HANG NÉLKÜL LES!
SCRIPT–...
SZOLM. HANG
VÉDI A SZEMET
MELEGSÉG
RÉSZINT HETYKE!
BÖDÖN, BELÜL!
ANGIN PLAN B.
... GRECO
SPANYOL AUTÓJEL
OXIGÉN
JÓTETT "JUTALMA"
KÁLIUM
KORUNKBAN ROHAN!
FÉL ÖL!
KUGLI
KELVIN
SZEMÉLYNÉVMÁS
JAPÁN AUTÓMÁRKA
HÖLGY DÁMA

KIBÍRJUK?

Az Interpol konferenciáján, amelyet ezúttal Budapesten tartottak, országos rendőrfőkapitányunk kifejtette: bár nem akarjuk, de minden valószínűség szerint utolérjük Nyugat-Európát — bűnözésben.

A továbbiakból kiderült, hogy röpke másfél évtized alatt megduplázódott az ismertté vált bűnesetek száma. Még azt is mondta dr. Turós András, hogy jó esélyek vannak arra, hogy ez a szám néhány éven belül újra megkétszereződik.

Ennyit a „jó esélyekről".

Közbiztonságunk egyik legfőbb őrének volt még egy megállapítása: „A piacgazdaság kiépítése, a jogállam, úgy tűnik, együttjár a bűnözés növekedésével."

Bocsásson meg, főkapitány úr, de én ezt nem hiszem.

Pontosabban: azt elhiszem, hogy a piacgazdaság kiépülése kapcsán nő, nőhet a bűnözés. Könnyen lehet halászni a zavarosban, ez biztos.

De az is biztos, hogy ha sikerül egy igazi piacgazdaságot létrehoznunk, abban a megbízható, tisztességes vállalkozók termelők és termeltetők, kereskedők és vásárlók fognak elsősorban és hosszútávon érvényesülni.

Azt meg végképp nem érem fel ésszel, hogy jogállam miért szaporítja a bűnök számát. Talán inkább arról van szó, hogy a jogállamban napfényre kerülnek, nehezebben „sumákolhatók el" a csalások, lopások, a korrupció, a vesztegetés, a szemhunyás kivételezett személyek anyagi természetű és morális visszaélései fölött és így tovább.

Így aztán — nem máról holnapra persze — a jogállam csökkenti, fékezi, apasztja a bűnözést.

És akkor egy — remélhetőleg közeli — Interpol konferencián elsőszámú bűnügyi szakemberünk arról számolhat be, hogy lemaradtunk Nyugat-Európa mögött, bűnözésben.

Istenkém, ezt majd kibírjuk valahogy.

(kürti)

Főszerkesztő: **DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ**
Főszerkesztő-helyettes: **PÁPAI GÁBOR**
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. 1977
Telefon: 118-8411
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

SZATIRIKUS HETILAP. **Felelős kiadó: VÁGNER FERENC vezérigazgató.** Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest XIII., Lehel u. 10/A 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 215-8860) 215–96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 25 Ft, negyedévre 75 Ft, egy évre 300 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
90.2308/16-66-22

Felelős vezető: GRASSELLY ISTVÁN vezérigazgató

Beküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza

HU ISSN 0134–0611

A 14. számban megjelent rejtvényünk megfejtése: „Úgy látszik mégsem olyan hülye, mint amilyennek látszik."

300–300 forintot nyert: Martinák László, Budapest, Oltó u. 6 fszt. 2. 1108; Farkas Istvánné, Gyarmat, Ságvári Endre u. 10. 8545; Pintérné Szabados Éva, Ócsa, Kertész u. 7. 2364. A nyereményeket postán küldjük el.

KEDVES OLVASÓ!

A hetilapok, folyóiratok sokszor zord intelmet küldenek Önnek. Arról, hogy kéziratokat nem őriznek meg és nem küldenek vissza. Mi viszont készségesen vállalkozunk arra, hogy a beküldött karikatúrákat, humoreszkeket — ha azok szerintünk közlésre még nem alkalmasak — visszaküldjük a szerzőnek, ha ezt kéri, és persze, ha felbélyegzett, megcímzett borítékot is mellékel. Tetszik tudni, bennünket sem vet fel a pénz.

A szerkesztőség

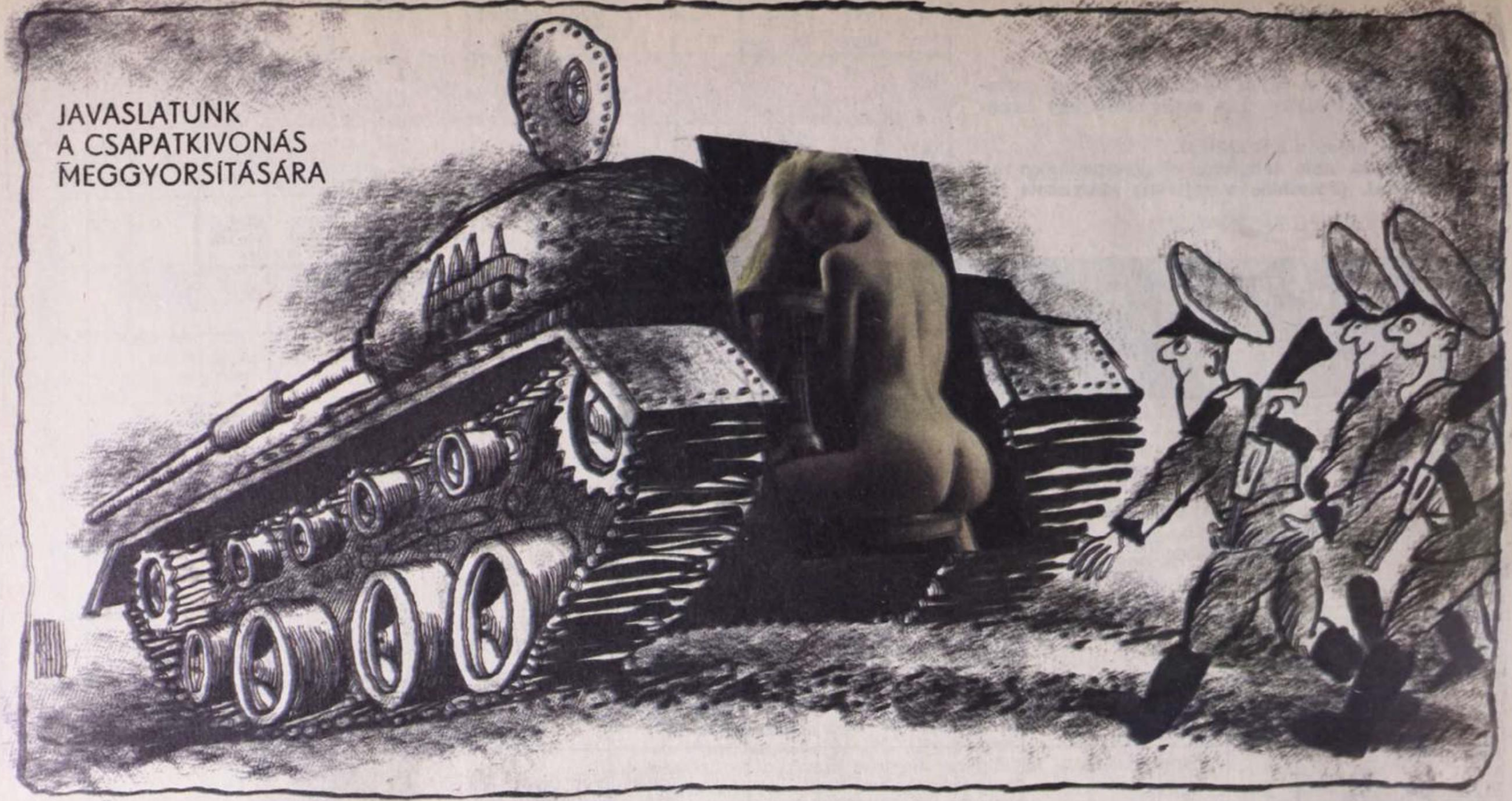

ENNEK MAJD CSALÁDJA LESZ!

Becsöngetek, asszony lányom nyit ajtót, nyomatékos pillantását esőtől nedves cipellőmre veti. Vigyorgó, tettetett buzgalommal törlöm a talpam. S látom a régi őnagyságát az iskolából hazavágtatni, harsány „Sziuuu!" röhögéssel ugorja át a lábtörlőket, kicselezi az előszobában szétrúgdalt öt és fél pár lábbelijét meg az én tízezredik, rendről szóló csüggeteg expozémat, behajítja viharvert táskáját a rekamié alá, merthogy holnap úgyis csak labor lesz.

És most? Kapok finom házi süteményt, saját mű, alá szalvétát, tiszta tányért. Abroszt! Körülnézek, akár a szőnyegpadlóról is lehetne enni! S földereng előttem a miénk, kiszedhetetlen kakófoltjaival, meg a leány még néhány éve minálunk, ahogy tigrisugrással a karszékbe zuhan (azóta is rokkant szegény!), „zsíros deszkát" fal két pofára, öléből a morzsát tékozlóan hinti szerteszét, aztán üde ajkai közt a legdrágább lakkomtól csepegő kisecset, körmeit lengetve szárogatja (enyhén szutykosak), talpát morogva és lomhán emeli, hogy az általa behordott kosz nagyját kiseperhessem.

— Tegnap porszívóztam. — Gondterhelten társalog, falatom röppályáját lesi, aztán megnedvesített ujjal, hangsúlyos mozdulattal, nem létező morzsát szed fel.

— Bocsánat — röhögök diszkréten.

A família legifjabb Szemefényének sincs oka panaszra, friss takaróját habfehér lepedő védi, védőlepedőn védőhuzat.

— Nem fekszik egészen párhuzamosan — szólok tettetett aggodalommal.

— Humorodnál vagy — feleli komoran, s gépiesen törli a kiságyról a kezem nyomát.

Minő rejtély az emberszív! Vajh ki hinné el nekem, hogy ugyanez a pedáns fehérszemély varázsolt tökéletes szamárfészket otthonunkból, mindenütt ezernyi bohókás holmija leomolva, hárman is hiába rámoltunk utána, és az egész család gondját öntötte szavakba szegény nagymama:

— Te jó ég, és ennek majd családja lesz!

— Ehetsz valamit, de természetesen elmosogatsz — szól vissza az ajtóból, s csukja maga után.

— Természetesen — vihogok, s a patikatiszta minilaborban a régi csatatér konyhánkat látom, tizenhárom vigyorgó barátnőjével világgá viharzik, nem marad utánuk tiszta tányér egy se, az edényeket sorra odakozmálták.

Letelepszem a járóka mellé, hiszen azért jöttem, s sóhajtok.

— Mgna — gőgicsél Virginia (ősmagyar név, pont a Práter utcába való), s megkísérli öklein kívül a két lábfejét is a szájába venni.

— Gondolod? — nézek rá eltűnődve.

— És felvidulok. Igen, Gini majd igazságot tesz. Hamarosan elhagyja járókáját, totyogni kezd a lakásban mindenfelé, hadiösvényeit és maszatos mancsa nyomát ragacsos csík jelzi majd legjavát a képernyő kapja, a féltve óvott video csavaróit ügyesen leszereli.

Igen, ezt a széket hurcolja majd szuszogva és titkon a szekrényhez, hogy felhághasson a tetejére, maga után vonva a pozdorjává tört telefont. Igen, pontosan ezzel a megtévesztően kék ártatlan pillantásával néz majd rosszat sejtő szülőanyjára, hogy a következő pillanatban lerántsa az abroszt, minden tányérral, üvegpohárral, spenóttal tükörtojással egyetemben.

És ugyanő sántikál majd haza széttört kerékpárral, ázott, borjúnagy és büdös kóbor kutyával, koszos fehéregérrel, bőgeti a magnót, éjfélekig viharászik a másneművel a kapu alatt (már a harmadik szomszédasszony teszi negédesen szóvá), de előbb még eljátssza a lakásban, százhúsz ordibáló osztálytársával a Denevérember bosszúját.

Én majd akkor is idecsoszogok, elképedt tekintettel körülnézek, és aggódva motyogom:

— Urammária, és ennek is majd családja lesz!

G. Szabó Judit

SZUKI

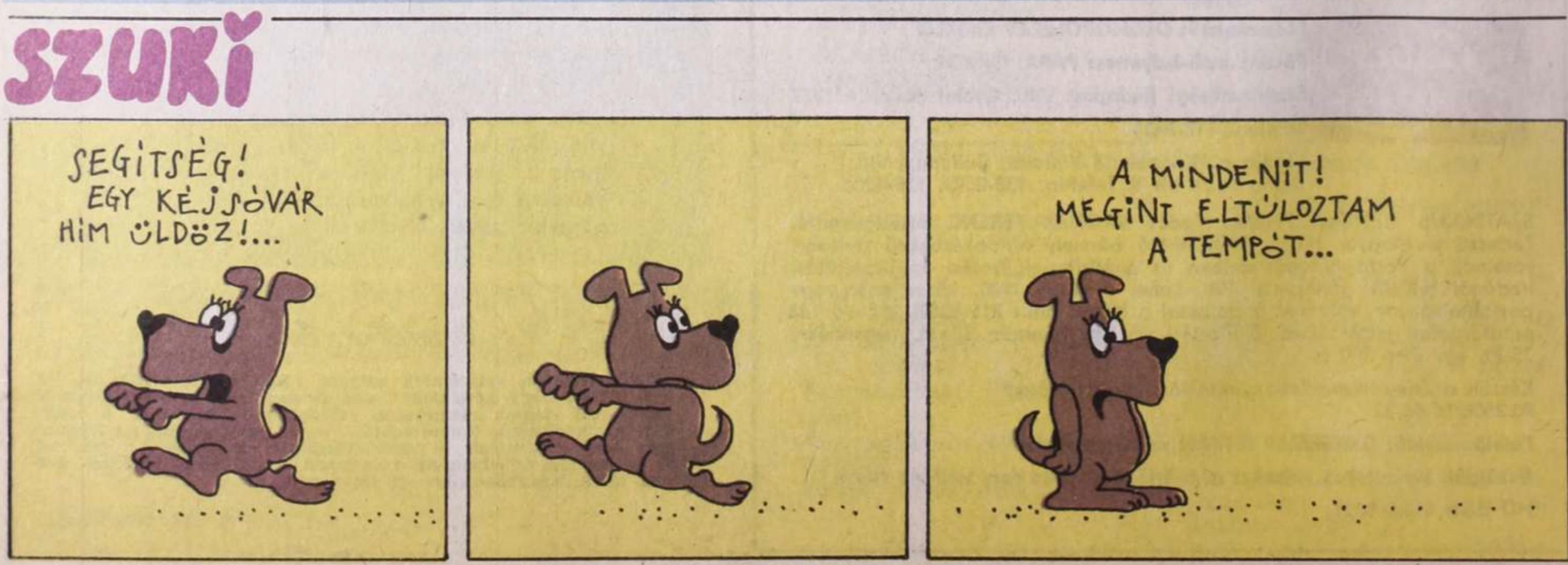
SEGÍTSÉG! EGY KÉJSÓVÁR HÍM ÜLDÖZ!...
A MINDENIT! MEGINT ELTÚLOZTAM A TEMPÓT...